UFO-DEBAT

SUFOI ©

ufo-nyt

25. årg. Sept/Okt 1983 Nr. 5

Spændende italiensk NÆROBSERVATION

Sydfrankrig: BARJOLS-fotografiet

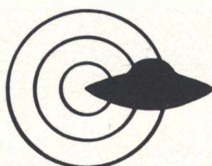
Hvordan er reaktionen på UFO-oplevelser?

Så Jimmy Carter et UFO?

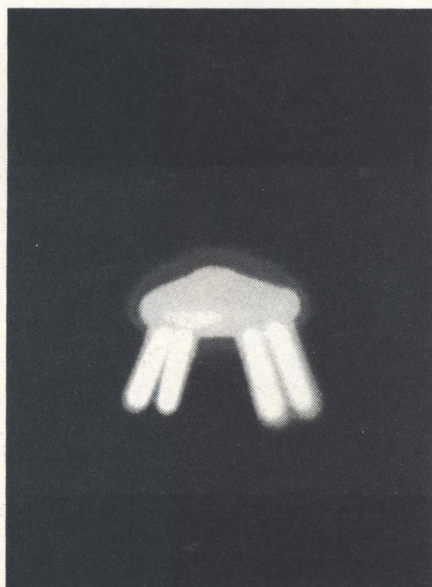
Abonnement 108 kr. årligt · Løssalg 22 kr. pr. nummer

ufo-nyt

25. årg. Sept/Okt 1983 Nr. 5

UDGIVES AF
SKANDINAVISK UFO INFORMATION
POSTBOX 6, 2820 GENTOFTE

FORSIDEN:
Dette billede er taget af en ukendt fotograf den 23. marts 1974. Det stammer fra egnen nær Albiose i Sydfrankrig. Læs artiklen side 40.

SATS & MONTAGE, SVENDBORG
SVENDBORG TRYK

INDHOLD: SIDE

SUFOI reg. nr. 3148/3149
ISSN 0049-4976

ABONNEMENT:
UFO-NYT udk. 6 gange årligt. Det bestilles ved indbetaling af medlemskontingent (d.kr. 108,- for året 1983) til SUFOI, giro 9117725. Abonnement for Grønland og udland (undtagen Skandinavien) d.kr. 128,00.

ADRESSEÆNDRINGER bedes hurtigst muligt meddelt direkte til SUFOIs Ekspedition, Englerupvej 128, Sigersted, 4100 Ringsted.

FÆLLESABONNEMENT MED **Det Ukendte:**

UFO-NYTs abonnenter har ret til en rabat på kr. 26,00, hvis De også tegner abonnement på tidsskriftet Det Ukendte. Det vil sige, at UFO-NYT 1983 plus DET UKENDTE, 5. årg., samlet koster kr. 192,00. Beløbet kan indbetales til SUFOI, der også sørger for, at abonnementet bliver registreret hos Det Ukendte.

SUFOI

Ekspedition og regnskab:
Skandinavisk UFO Information - SUFOI,
Postbox 6, 2820 Gentofte
Giro 9 11 77 25

SUFOI er en forening, der har til formål at bidrage til opklaringen af UFO-fænomenerne ved indsamling og bearbejdning af observationsberetninger samt at udbrede kendskabet til emnet ved publikationer, foredrag og anden udadvendt virksomhed.

Det er SUFOIs opfattelse, at de mange observationsberetninger udgør et vigtigt videnskabeligt forskningsgrundlag. Da fænomenerne endnu er uopklarede, ønsker SUFOI ikke at fremhæve eller afvise nogen bestemt teori om deres art eller oprindelse.

Ved et UFO forstår vi: »Et uidentificeret flyvende objekt, hvis væsentligste kendetegn er, at det selv efter en nøje undersøgelse, foretaget af kompetente forskere, *ikke* kan forklares som værende et kendt, naturligt fænomen.«

SUFOI ledes af **Repræsentantskabet**

Den daglige ledelse varetages af formanden og de to næstformænd.

Repræsentantskabet består af 1 repræsentant fra hvert af de til enhver tid etablerede områder i Skandinavien og de nedsatte arbejdsudvalg.

REPRÆSENTANTSKAB

SUFOIs formand, Informationsafd.: Peter A. Hansen, Ericaparken 12, 2820 Gentofte. Tlf. (01) 67 08 93.

Næstformand, Arkivar: Jørgen Bengtvig, Galgebakken Skrænt 3-15A, 2620 Albertslund. Tlf. (02) 64 44 69.

Næstformand: Torben Birkeholm, Frydendalsvej 8, 9000 Aalborg. Tlf. (08) 16 33 19.

Redaktionsgruppe:
Ansvarshavende redaktør: Henrik Pedersen, Nikolaj Plads 1, 4., 1067 København K.
Flemming Ahrenkiel, Holmevænget 5, 2970 Hørsholm. Tlf. (02) 86 92 70.
Frank Lerbæk, Sanddalsvænget 17, 5700 Svendborg. Tlf. (09) 21 39 46.
Ole Henningsen, Duegård, Højrebyvej 59, 4920 Søllested. Tlf. (03) 94 11 69.

SUFOIs Sekretariat: Karen M. Linneballe, Margrethevej 11, 2960 Rungsted Kyst. Tlf. (02) 57 07 36.

Foredragsafdeling: Bent Eriksen, Avlsbrugervej 23, 2.tv., 7000 Fredericia. Tlf. (05) 92 00 81.

SUFOIs Udklipscentral: Niels Chr. Krag, Skanderupvej 6, 2610 Rødovre. Tlf. (01) 70 90 86.

Teknisk Konsulent: Hans Voigt, Lyngen 17 B, 2800 Lyngby. Tlf. (02) 88 9232.

Datakonsulent: Per Andersen, Damsbovænge 13 st.tv., 2500 Valby. Tlf. (01) 30 27 47.

Fotoafdeling: Kim Møller Hansen, Eilekiersvej 14, Benløse. 4100 Ringsted.

SUFOIs Efterforskningsafd.: Lars K. Lassen, Lyshøjgårdsvej 97 st.tv., 2500 Valby. Tlf. (01) 30 46 44.

SUFOIs Alarmcentral: Ole J. Knudsen, Vestre Ringgade 208, 5.tv., 8000 Århus C. Tlf. (06) 19 88 90.

SUFOIs Rapportcentral: Lars Bostrøm, Kornvænget 19, Uvelse, 3550 Slangerup. Tlf. (02) 27 86 69.

Repræsentanter på Sjælland:
Lars Bostrøm, Kornvænget 19, Uvelse, 3550 Slangerup. Tlf. (02) 27 86 69.
Søren K. Larsen, Gasværksvej 12 A, 5.tv. 1656 København V. Tlf. (01) 22 07 83.
Jørgen H. Olsen, Elmevej 17, 4450 Jyderup. Tlf. (03) 47 63 65.

Repræsentanter på Fyn:
Frank Lerbæk, Sanddalsvænget 17, 5700 Svendborg. Tlf. (09) 21 39 46.

Repræsentanter i Jylland:
Torben Birkeholm, Frydendalsvej 8, 9000 Aalborg. Tlf. (08) 16 33 19.
Flemming Rasmussen, Rugmarken 2, 8520 Lystrup. Tlf. (06) 22 59 20.
Bent Eriksen, Avlsbrugervej 23, 2.tv., 7000 Fredericia. Tlf. (05) 92 00 81.
Ole Christensen, Hesseldam 32, 6200 Åbenrå. Tlf. (04) 62 56 48.
Benny Gade, Gl. Stationsvej 6, NO, 6950 Ringkøbing. Tlf. (07) 33 00 45.

Repræsentanter i Norge:
Finn W. Kalvik, Arm. Hansensvei 11, N-5030 Landås, Norge. - UFO-Norges alarmsentral og kontakt for UFO-NYT lesere i Norge. Tlf. 05 - 28 01 26.

UFO-NYT abonnement:
bestilles på telefon (03) 61 87 38.

SUFOI • UFO-NYT

De i »UFO-NYT« offentliggjorte artikler fremtræder som bidrag til kendskabet og forståelsen af UFO-forskningen i dens forskellige former, uden at SUFOI nødvendigvis anerkender de tanker, som måtte fremkomme heri, og uden at organisationen hæfter for de fremsatte meninger. *Red.*

LEDER

Ubrugt

Af Jørgen Bengtvig

I mange år har SUFOI prøvet at opbygge et image som - om ikke eksperter - så dog kendere af UFO-problemet. En forening, der gerne stiller sin viden til rådighed for hvem, der måtte have behov for en uddybning af emnet.

SUFOI har et omfattende avisudklips-arkiv, et lige så omfattende tidsskrifts-arkiv, et rimeligt fotoarkiv og et bog-arkiv - altsammen kun om UFO'er.

Med støtte i disse arkiver har flertallet af SUFOI's repræsentantskab erhvervet sig en omfattende viden om UFO'erne, en viden, som er uvurderlig i forskningen af emnet og en viden, som kan være en kilde for massemedierne, men som ingen ret gerne ønsker at gøre brug af.

Næsten ingen officielle myndigheder tør tro på, at der findes UFO'er, trods utallige rapporter fra ind- og udland, der beviser det modsatte - men ikke umiddelbart hvad det er. Det officielle Danmark er bange for at træde udenfor den gængse mening, hvis det anerkender, at der findes noget uforklarligt.

Vi har nu brugt over 25 år på at overbevise det officielle Danmark om, at der findes ting omkring os, der ikke lige sådan lader sig forklare. Det eneste vi har bedt om er, at de anerkender, at der findes noget uforklarligt, for først fra det øjeblik kan SUFOI og UFO-forskningen få den videnskabelige ekspertise, som savnes så hårdt.

Den dag vil der for alvor komme skred i UFO-forskningen herhjemme, først den dag kan vi få adgang til de faciliteter, der allerede eksisterer, men som ikke kan (må) hjælpe os.

Jeg tænker her på politiet, der uden tvivl får kendskab til flere observationer, vi aldrig hører om; jeg tænker på radar-stationer og på civile og militære flyvepladser; jeg tænker på civile og militære piloter; jeg tænker på Rude Skov og - som tidligere nævnt - videnskaben og videnskabsmændene, der kunne hjælpe os i tydningen af de mange rapporter vi har, og som vi fremover vil få.

Det hele findes jo i forvejen, og det ville ikke koste samfundet mange ører at give os de oplysninger, der kommer disse mennesker for øje og øre.

Danmark vil være bange for at tabe ansigt udadtil ved at anerkende SUFOI som en seriøst arbejdende forening, og derfor må vi fortsætte med at arbejde, som vi hidtil har gjort - som amatør-fritidsforskere - med at indsamle, registrere og bearbejde rapporter.

Uofficielt sympatiserer ikke så få videnskabsmænd med os, men har hverken tid eller midler til at støtte os. Jeg tror, at mange flere ville hjælpe os, hvis vi blev officielt anerkendt, men i vores nuværende status, er de bange for at blive gjort til grin overfor kolleger, hvis de viser sagen for megen interesse.

Derfor - lad os få den hjælp og støtte, vi i så mange år har bedt om, lad os få alle tilgængelige oplysninger.

Hvis man ikke officielt kan støtte os, så gør det uofficielt - med f.eks. oplysninger - ***men støt os.***

En støtte fra det offentlige kan måske hjælpe os til at løse den snart 40 år gamle gåde - HVAD ER UFO'er OG HVORFOR DUKKER DE OP? □

UDEFRA

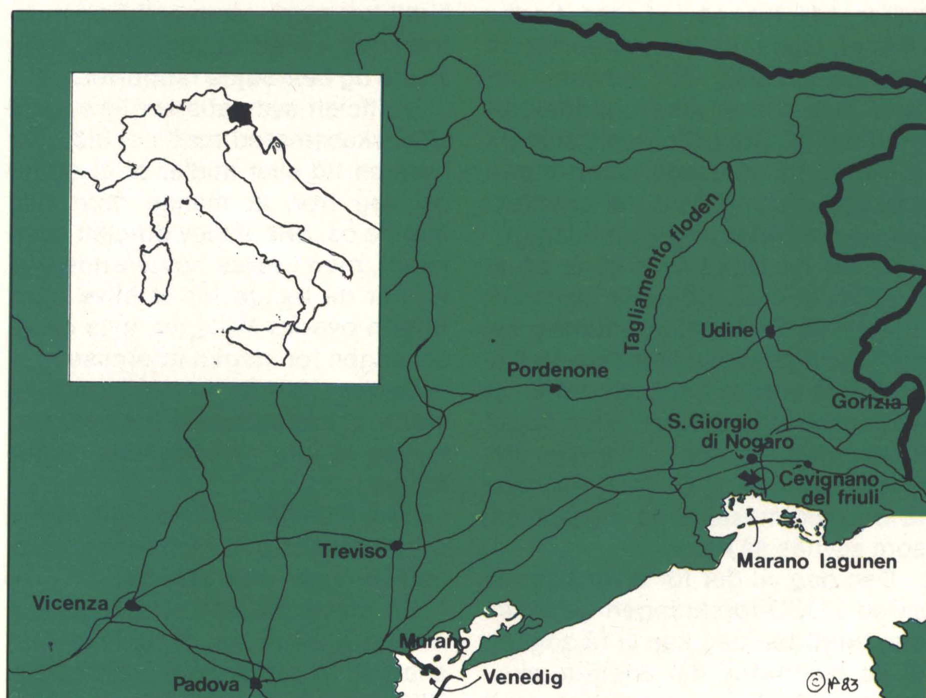
Italiensk nærobservation

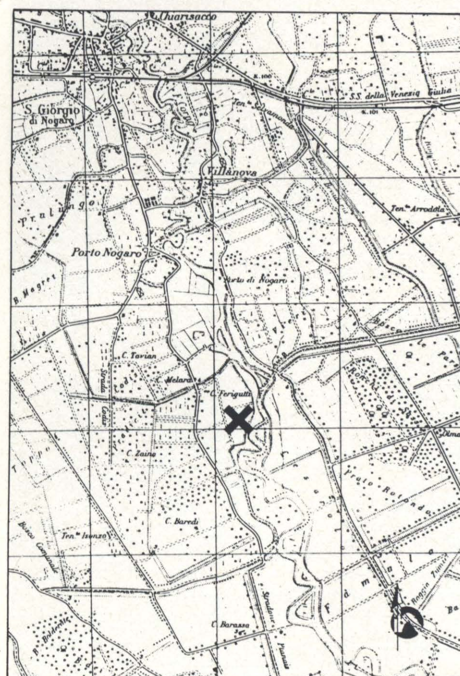
Af Antonio Chiumiento

Fra den italienske ufolog Antonio Chiumiento, medlem af C.U.N. (Centro Ufologica Nazionale) har vi modtaget denne rapport om undersøgelserne af en nærobservation af 3. grad, der fandt sted den 18. september 1978 i S. Giorgio di Nogaro i Norditalien.

Den 4. februar 1979, var der i dagbladet »Gazzettino« en artikel, der handlede om en UFO-observation. Den var så mærkelig, at der straks kom en undersøgelse i gang, for at undersøge om begivenheden var virkelig.

Avisartiklen var ledsaget af et foto af »vidnet« (1). Og omhandlede en dagobservation, der hændte omkring fire en halv måned før, om et objekt der stod på jorden, og også om et af dets besætningsmedlemmer (væsener). Begivenheden skulle være foregået mandag den 18. september 1978 klokken ca halv fire om eftermiddagen (italiensk sommertid), i området Melaria ved Porto Nogaro. Dette beboede område er en landsby til S. Giorgio di Nogaro. Byen ligger i egnen Friuli-Venezia Giulia, beliggende i Friulis lavereliggende del, med dets 4231 indbyggere i Udine provinsen, (30 km syd for S. Giorgio di Nogaro), i 7 meters højde og 12 km fra havet. Desuden er der togforbindelse til havnebyen Nogaro. Sidstnævnte ligger i midten af området Ausa-Corno, der gennem tiden har ændret sig til et industriområde. Byområdet er 18,9 kvadratkilometer stort og har 7366 indbyggere. Friulis lavereliggende sletter er delt op i 17 kommuner og er meget forskellige på grund af oprindelse, virksomhed og omfang, for eksempel fiskeriet fra lagunen ved Morano til det mere historiske i Aquileia, fra det typiske kommercielle i Latisana med en gammel patriakalsk havn på floden Tagliamento, til det industrielle og moderne i Torviscosa. Der er også et stort tilflugtssted, der hedder Lig-

Kort over observationsstedet. Landingsstedet er markeret med ×.

nano, som deler sig mellem fyrretræerne på den lille halvø ved Tagliamentos udløb på vestbredden af Moranolagunen. Alligevel er størstedelen af landlig karakter; iblandt dem er Cervignano den vigtigste, en tiltalende by og en vigtig forbindelse på strækningerne Venezia-Trieste og Udine-Grado. Efter denne beskrivelse af de omkringliggende områder kommer fortællingen.

Men først en særlig oplysning: udsagnsordene »finde sted« og »udvikle« bliver brugt i den betingede tid, fordi forskellen på »synsevne« og »synes at kunne se« er meget svær. Under alle omstændigheder, er det ikke forfatterens pligt at rette forskellen på ordene.

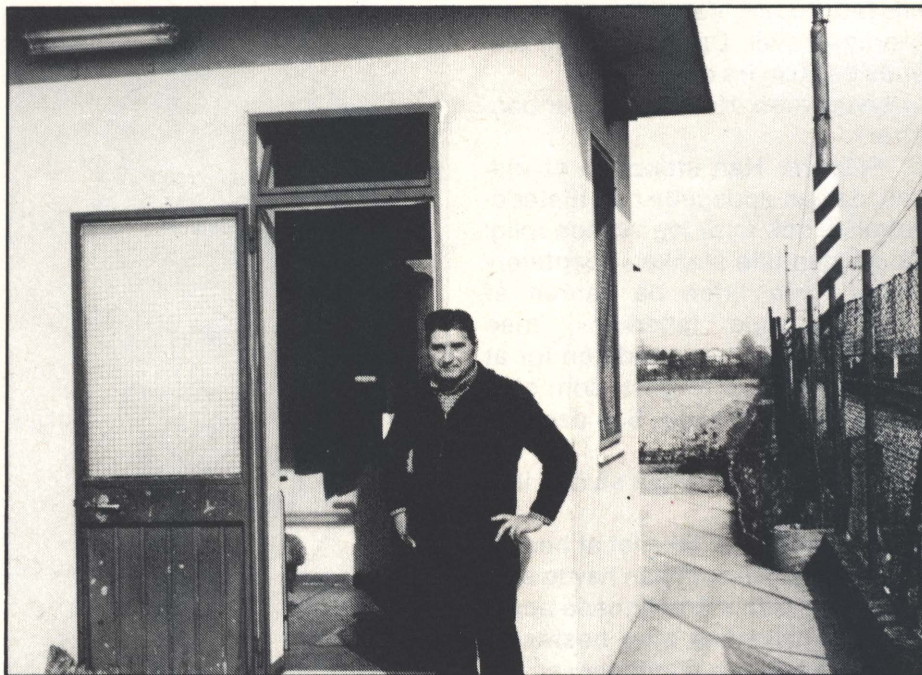
Hr. G. Filiputti, født 1931, jernbanemand af profession, bosat i S. Giorgio di Nogaro, der ligger 18 grader nordlig for Isonzo, tidligere herregårdsskytte i den samme kommune, gift og far til to børn, jæger og fisker som hobby, bestemte sig til at tage på fisketur ved Cornoflodens bred, på det sted, hvor vandløbet mødes med overrislingsgrøften Zumiel ca 2,5 km fra havet (Morano-lagunen). Udflugten skete på en smuk, lys og klar sensommereftermiddag, hvor der kun er enkelte skyer, som det var mandag d. 18. september 1978. Pludselig blev stilheden forstyret af en slags fortsat skarp hvislen — en lyd som hr. Filiputti i løbet af interviewet både sammenlignede med rotorbladene på en almindelig helikopter og noget der »slog« i luften. Først troede han, at det var fremkaldt af noget maskineri fra den nærliggende stålfabrik, der ligger lige ud til landevejen Aussa-Corno, eller af et eller andet redskab der var placeret i udkanten. »Vidnet« prøver altså at forklare det, han hører eller ser, med noget naturligt). Sammen med denne »uægte hvislen« kom der øjeblikkeligt en slags spiralbevægelse i luften bag ham, som resulterede i krusningen af vandet, hvor han fiskede, og den raslende lyd fra vegetationen omkring ham.

»Vidnet« hørte ikke anden støj; kun en hund der gøede langt borte. Der gik ca tre min. før han fandt ud af, at det ikke kom fra kendte apparaturer. Så han overvejede følgende: »Stålfabrikkens maskineri kan ikke lave denne lyd . . . . !«, ... kruser vandet for vinden?!« specielt på grund af, vinden pludselig steg i styrke — hård og stærk — så den var en hindring for fiskeriet. Hr. Filiputti bestemte sig til at kravle op på den smalle flodbred igen for at se stedet, hvor både den ukendte hvislen og afdriften (på grund af vinden) var. I det følgende bliver læseren gjort opmærksom på, at alt hvad der er rapporteret kun er uddrag af båndet fra det første interview fra februar 1979. (mens det andet interview, der fandt sted 18. november 1979, har været en stor hjælp til at identificere både »objektet« og dets formodede (2) »operatør«).

G. Filiputti (3): Jeg var lige kommet op på flodbredden, da jeg blev meget forbavset over at se et yderst mærkeligt objekt, der stod på et helt fladt område af dynd, dækket af små planter, højest 25 m fra det sted, hvor jeg stod, og så det fra siden. Det lignede nærmest et slags æg, eller nærmere betegnet noget skiveagtigt. Det var ca 4-5 m langt, og det havde en kuppel på toppen. Det stod på tre store landingsstel, der var ca 1,5 m lange. Sidstnævnte var delt i to dele, lavet i en næsten cylindrisk form, hvor den øverste del havde en »diameter«, der var større end den nederste del. Kort sagt, var de efter min mening lavet af to rør, der sad sammen i et stykke, som om de udgjorde et slags teleskop. En anden ting, man kan sige er, at de mundede ud ved jorden i en slags »metalplade«-form. Objektet var helt glat, uden vinduer eller skodder. Dets højde fra jorden til toppen af kuplen — det er på den tykkeste del — var omkring 3-4 m (4). Desuden så det uden tvivl ud til at bestå af messingfarvet eller gult metal, som skinnede i solen med »guld og sølv«-reflekser. Der gjaldt det samme for de dele af objektet, der stod på jorden, selv om de så ud til at være bygget af et mere spinkelt og mørkere metal end selve objektet; men efter min mening, blev de efter al sandsynlighed ikke strejfet af solen. Jeg blev hurtig opmærksom på en person, der praktisk taget dukkede op bagved kuplen og som gik på kanten af »den flyvende tallerken«.

Intervieweren: Vil du beskrive hans træk?

G. Filiputti: Tænk et øjeblik på udseendet af en indbygger fra de asiatiske lande. Hans udseende var meget lig personer der kommer fra disse fjerne egne. Personen var mellem 1,30 og 1,40 m høj, og han havde en fuldstændig tætsiddende dragt på, hvis farve og klarhed næsten lignede sølv, og som funklede stærkt i solskinnet, venstre side dækkede for hans ansigt fra panden til kinderne. Han havde »sorte af røg«-farvede støvler på, der var lige så høje som dem faldskærmsudspringerne har på. Hans »solbrændte« ansigt havde skråtstillede øjne — der strakte sig mod hans ører, som jeg ikke kunne se, fordi den del af hovedet var dækket af

Vidnet, Giorgio Filiputti, på sin arbejdsplads ved jernbaneoverskæringen.

dragten — og ganske normal næse og mund. Da jeg stirrede på hans øjne, kunne jeg se, at de var åbne, med deres pupiller, som for mig syntes at være mere buede eller ophovnede, end de orientalske indbyggere, som jeg har set på TV nogle gange. Den udelelige dragt, som væsenet havde på, var helt dækket af »fiskeskæl«, og under sit bæltested havde han to beholdere, der havde samme farve som støvlerne. Beholderne var omkring 15 cm høje og 8 cm lange. De lignede patronhylstre og gav en klar fornemmelse af at være støttet af noget. Hans hænder var dækket af hvide handsker. Tilbage til beskrivelsen af ansigtet. Jeg har fortalt om så mange af detaljerne i ansigtet som jeg kunne huske efter at have set en person, der har en frømandsdragt på. Da jeg så »den asiatiske pygmæ«, blev jeg meget bevæget, forbavset og urolig, på grund af begivenheden. Mens jeg stadig observerede, var jeg desuden heller ikke i stand til at forklare den komplicerede situation, som jeg befandt mig i for mig selv.

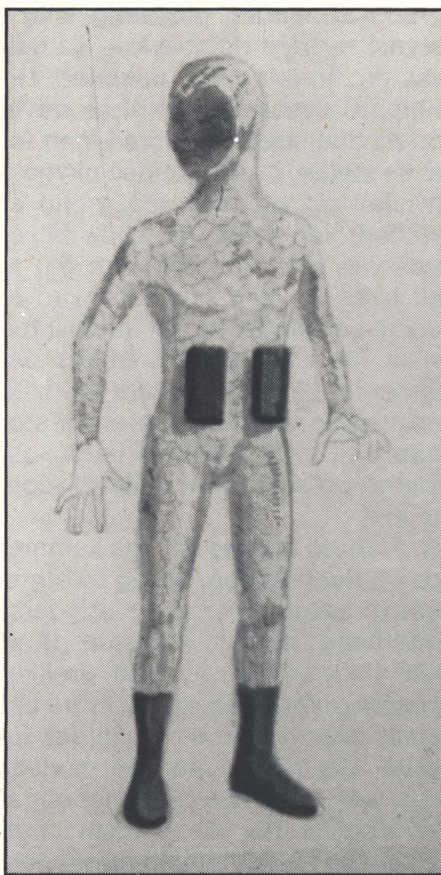
Så snart han drejede sine øjne hen imod det sted, hvor jeg var, blev han også overrumplet, både af overraskelse, forvirring og en smule uro, over at se mig, som om at han ikke ventede det. Måske var han sikker på, at der på det tidspunkt ikke skulle være nogen i området. Den kendsgerning fik mig fra næsten øjeblikkelige afgørelse, at trække mig tilbage ind mod land, bagved floden, som jeg ville have svømmet over. Derfor blev jeg stående ca 20 m fra objektet.

Intervieweren: Hvad skete der bagefter?

G. Filiputti: Han stoppede et øjeblik, da han opdagede min tilstedeværelse, nok fordi jeg virkede rolig; så gik den lille slanke »orientaler« videre, hele tiden på kanten af »den flyvende tallerken«, med ædræthed og hurtighed kun for at røre ved en lille tingest, som stak ud fra »mekanismen«, lige der hvor kuplen begyndte.

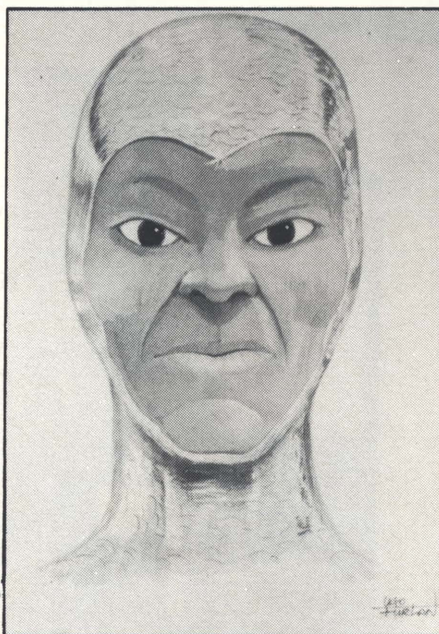
Intervieweren: Hvordan så den lille tingest ud?

G.Filiputti: Det er ikke let at beskrive tingesten, hvorpå han havde sine hænder. På en måde lignede apparatet en halvmåne eller hestesko. Det lignede mest noget der var i en halvcirkel. Jeg kunne kun se det,

Ill.: Ugo Furlan

Således påstår Giorgio Filiputti at ufonauten så ud.

fordi det stak ud fra den lukkede væg i »befordringsmidlet«. Personen blev ved med at røre ved den i 3-4 min, og imens han udførte sit arbejde, blev han ved med at koncentrere sig om mig, måske fordi han var sikker på at jeg, mens han var meget optaget af at lave arbejdet — ville komme nærmere »mekanismen«. Efter min mening, var der noget galt med objektet, og han arbejdede på at reparere det.

Ill.: Ugo Furlan

Tegning af ufonautens ansigt.

Intervieweren: Var den hvislen og forandring i luften, som særligt havde vækket din opmærksomhed, der stadig?

G. Filiputti: Da jeg havde opdaget objektet, aftog vinden, mens jeg stadig kunne høre lyden, der dog ikke mere var så gennemtrængende.

Intervieweren: Fortæl så, hvad der skete bagefter.

G. Filiputti: Der gik ca 5 min. fra det øjeblik hvor personen kom frem, efter at have gjort sit arbejde færdigt, vende blikket en sidste gang på mig, til han forsvandt ud af min synsvinkel, idet han gik om bagved kuplen igen og tilbage ind i cockpittet, som jeg mener var en meget vigtig del af fartøjet. Efter et øjeblik hørte jeg et meget højt drøn, nærmest som et øredøvende tordenskrald eller rumlen, og så kom der en meget intens hvislen fra bunden af objektet, som begyndte at stige lodret op i luften. Det steg lige og langsomt op. Da det steg lodret op kunne jeg se det neden under. Det var halvkugleformet og dets ydre lignede en slags jerngitter, lavet af tværstænger eller nærmere betegnet, som et gitter lavet af rhomber. Landingsstellet blev taget ind i objektet næsten efter starten — og det jævnfører til min foregående overbevisning om, at »befordringsmidlet« havde stået på tre tilbagebøjede støtter. Under »befordringsmidlet« så jeg en brændende flamme. Det var en ildtunge på 60 cm, der havde den samme farve, som gassen i køkkenet har. Lidt efter, da ildtungen var blevet ca 10 m lang, krængede »mekanismen« meget hurtigt over, så jeg i nogle sekunder kunne se den nærmeste del. Det forsvandt i sydvestlig retning med en enorm fart — i nærheden af missilers hastighed — og lidt efter lignede det en skinnende bold. Hele observationen, fra jeg kom til flodbredden til dette øjeblik, varede omkring 6 min.

Efter at objektet var forsvundet, undersøgte hr. Filiputti, der var meget forbavset p.g.a. begivenheden, stedet hvor »befordringsmidlet« havde stået på jorden uden at finde spor efter varme eller andre forandringer, undtagen tre mærker,

der var lavet af tørt sand, hvor landingsstellet åbenbart havde stået — han blev ikke mindre forbavset, også fordi han syntes at »tingen« var solid, metallisk og yderst fast. Mærkerne var cirkulære, ca 50 cm i diameter og de havde også en vis dybde. »Vidnet« målte hverken afstanden mellem mærkerne, eller dybden af hver af dem, men mente — på samme måde som med diameteren — at afstanden var 2-3 m, mens dybden var var ca 3 cm. I forbindelse med hvad der allerede er blevet fortalt, er det naturligt, at »vidnet« var meget bange for det han så. Med andre ord, han havde aldrig set noget lignende før, og han så igen på mærkerne i sandet for at overbevise sig selv om, at han ikke drømte. Men så vidt han vidste, var der ikke andre, der havde set objektet. Ikke desto mindre bestemte han sig til at finde en person, som han kunne fortælle om oplevelsen og derved blive rolig. Derfor gik han hen mod flodmundingen med det formål, at han ville fortælle, hvad der var sket til den allerførste person, han mødte, selvom det måske ikke var en af hans venner, og som han kunne gøre fortrolig med den forfærdelige angst, han følte ved tilstedeværelsen af denne »ting«.

Den første person, han mødte, virkede skeptisk efter at havé hørt beretningen. Hr. Filiputti kunne ikke få ham til at forstå det, hverken med ord, eller efter at have ført ham hen til det sted, hvor begivenheden var foregået, hvor mærkerne endnu var på jorden. I forhold til det ovennævnte sagde den anden mand, at mærkerne var forårsaget af noget med en cirkulær form, noget meget almindeligt og bestemt ikke af landingsstellet fra et ukendt »befordringsmiddel«. Mens han forklarede det på denne måde, trampede han igen og igen på mærkerne for at ødelægge dem. Desuden sagde han, at det efter hans mening slet ikke kunne være sket, fordi det helt sikkert var en følge af hallucination, p.gr.a. solstik. Da hr. Filiputti stadigvæk var oprevet, overtalte manden, der var fisker, ham til at følge med hen på en bar, der ikke lå så langt fra Aussa-Corno landevejen, for at få noget at drikke. Da de gik ind på baren, hørte de, at der var en fremmed, der fortalte, at han kort tid forinden havde set en meget usædvanlig ting på himlen, der bevægede sig med en fantastisk høj fart. Denne beretning bevirkede, at personen som »vidnet« havde fortalt begivenheden til, sagde: »Nå, så er det alligevel sandt«.

Til trods for dette, bestemte hr. Filiputti sig for ikke at fortælle nogen andre om begivenheden, for ikke at blive yderligere latterliggjort. Han fortalte det ikke engang til familien. Han blev dog ved med at være oprevet, over begivenheden, så han holdt op med at fiske. Det eneste tidspunkt han forlod huset på var, når han skulle på arbejde. Og sådan var det i nogle uger. I dagene efter begivenheden så han efter i aviserne, for at se om der var andre, der havde set objektet, men der var ingen der refererede til det. Siden da brød han sin hjerne. I hvilket land var der blevet bygget sådan et »befordringsmiddel«? Han var helt sikker på, at han så det. Efter at have fortalt om begivenheden til forfatteren, af denne artikel, berettede hr. Filiputti:

»Jeg kunne have troet, at jeg havde drømt det hele, hvis jeg efter objektets forsvinden ikke var gået tilbage til stedet, hvor objektet var landet, og fundet tre mærker — som jeg allerede har sagt - øjensynligt frisklavet af den forreste del af landingsstellet. Desuden var der ikke lignende mærker nogen andre steder i omgivelserne. Og det var mest det, der overbeviste mig om, at jeg ikke drømte. Da jeg så objektet, troede jeg straks, at det drejede sig om en ny slags militæropfindelse fra en eller anden stor magt, og for at sige det lige ud, var jeg meget skræmt, fordi lige meget hvem der havde bygget den, ville de bestemt ikke have at nogen andre skulle have kendskab til det, jeg havde set. Jeg kan forsikre alle og enhver om, at har man nogensinde set en »mekanisme« som den, på så nært hold og i mindst 6 min, bliver billedet stående uudsletteligt i hukommelsen for altid«.

Med hensyn til den (formodede) »operatør) på det (formodede) »befordringsmiddel«, var han helt sikker på at have observeret en »person«, der eksisterede i virkeligheden. Han gjorde sig mange anstrengelser for at prøve at lokalisere den »asiatisk udseende persons« oprindelse. Den eneste person han fortalte det til var sin kone, men først efter nogle dages forløb.

Alt dette skete i slutningen af januar 1979, og det interesserede hans bror Angiolino, som prøvede at finde en forklaring på, hvorfor han opførte sig unaturligt. Det lykkedes ham at finde ud af broderens problem, og fik ham overbevist om, at det var en god ide at henvende sig til en avis eller et tidsskrift, så folk kunne blive informeret om begivenheden; »Vidnet« tøvede, før han bestemte sig. Selvom »vidnet« ikke var meget for det, fordi han ikke

Giorgio Filiputti udpeger landingsstedet, markeret med en pæl.

Ved du nok om UFOer?

Læs UFO-NYT

Skandinaviens ældste
og største fagtidsskrift
om UFOer

**Udkommer 6 gange årligt med
i alt ca. 300 siders spændende læsestof**

Tegn abonnement - i dag!

ville lave en sensation, lod han sig til sidst overtale sig til at offentliggøre sit navn i avisen sammen med artiklen om UFOet. Hr. Angiolino Filiputti sagde selv.

»Jeg var meget ivrig efter at se min brors fortælling på tryk, men jeg er overbevist om, at det nu er på tide, at myndighederne og befolkningen bliver mere informeret, hver gang vi møder noget ukendt. Faktisk gør informationer om meget mærkelige fænomener, at den menneskelige forstand accepterer nye fænomener, og at den reagerer på en passende måde.

Så en journalist, som »vidnets« bror havde sendt bud efter, skrev en meget kortfattet artikel om begivenheden, der blev trykt — som tidligere nævnt — i »Gazzettino« under overskriften:

»JEG SÅ ET UFO! JEG ER IKKE SKØR«.

Der er ikke tvivl om, at »vidnet« til begivenheden er ærlig. Han lever et stille og roligt liv. Hans sociale forhold og hans modstræbenhed, når han skulle fortælle om, hvad der var sket efter at have udtrykt sine følelser til anden person. Alting peger i den retning, at det er en virkelig begivenhed og ikke bedrageri.

Det må også bemærkes, at ved offentliggørelsen af begivenheden i den ovennævnte avis, var der en chance for, at mange af indbyggerne i byen ville håne ham, og at han kun samtykkede med forfatteren, efter han var helt sikker på, at forfatteren ikke ville håne ham. Desuden virkede han meget pålidelig. Og det er p.gr.a. de ting, der *tydeligt er kommet frem.* En vigtig ting er, at hr. Giorgio Filiputti har et arbejde indenfor statens jernbane som betyder et specielt ansvar, da han er tilknyttet en jernbaneoverskæring i området »Galli« ved S. Giorigio di Nogaro. Og det skal også fremhæves, at denne (formodede) begivenhed kunne få en ret interessant udvikling, i tilfælde af, at lignende vidneudsagn skulle dukke op i fremtiden.

På dette punkt, er det værd at nævne nogle spørgsmål, som er naturlige i overvejelsen af sagen: Er det naturligt, at en mand, der er i en særlig psykisk tilstand p.gr.a. sine nerver, undersøger området efter nogle minutter? Er det tilladeligt, at han efter at have undersøgt området går hen og fortæller om det til en tilfældig person?

I overensstemmelse med hvad der allerede er blevet bekræftet er »vidnet« fortsat — *indtil en anden har bevis for det modsatte* — i en god psykisk tilstand. På en måde viste han aldrig tegn på at være ustabil. Generelt set var hans helbredstilstand perfekt, og det er værd at nævne, at han til forfatteren, klagede over, at han efter den dag, hvor han havde set synet, havde smerter i sine ben, som hans læge betegnede som rheumatisme.

UFOlogerne i de forskellige UFO-organisationer, ville være glade hvis deres rapporter kunne blive undersøgt af eksperter og andre kvalificerede (5). Hvis rapporten ikke havde været lavet kortfattet, skulle den have været lavet på samme måde, som videnskabsmændene laver deres rapporter med al deres erfaring. *Det er vigtigt* at søge til eksperter, så de med deres viden og erfaring indenfor speciele områder, muligvis kan hjælpe til med at opklare specielt hver gang vi er overbevist om, at vi har skrevet en rapport om en »ægte UFO-observation.

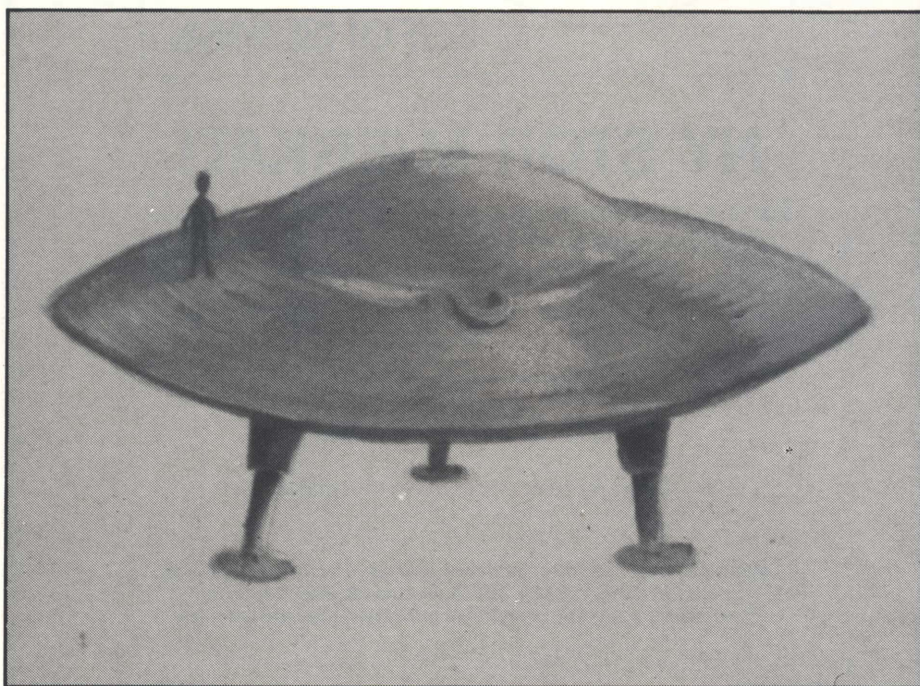
Nu til »vidnets« egen mening om den (formodede) begivenhed.

Intervieweren: Hvordan opfattede du »væsenet« der var på siden af »objektet«?

G. Filiputti: Jeg tænkte aldrig på, jeg stod overfor et væsen fra det ydre rum. Han var sikkert en, der kom fra en eller anden asiatisk magt, der måske havde bygget en hemmelig militærbase i vores land. Jeg har sagt det før og gentager nu, at personen var lille som en pygmæ, tynd, meget hurtig i sine bevægelser, med en symmetrisk krop og meget menneskelige træk. Efter min mening har landet, som »befordringsmidlet« jeg observerede tilhørte, sikkert og hemmeligt nået et højt teknisk og videnskabeligt stade — specielt at det var i stand til at flyve så hurtigt afsted, efter at have opnået en acceleration som vore raffinerede fly ikke tillader.

Jeg fremhæver især dette, specielt på grund af min store interesse for model-flyvning er informeret om alle de fly, der findes.

»Vidnet« har selv prøvet at forklare sin formodede begivenhed med noget naturligt. Han ville ikke acceptere, at det var et spørgsmål om et flyvende befordringsmiddel af en eller anden slags, der var komplet ukendt for den menneskelige race. Er der en naturlig årsag til observationen? Som sagt, »vidnet« virkede troværdigt, og det er blevet bekræftet af Anna Maria del Bianco, en socialrådgiver i S. Giorgio di Nogaro, som kender ham godt. Hvor stor er sandsynligheden for, at et vidne på grund af solen tog fejl af det, han så på en afstand af ca 20 m, mens objektet stod på jorden i omkring 6 min? Er det et spørgsmål om en luftspejling, eller om den pågældende person's subjektive fortolkning? Er det noget

UFOet med ufonauten placeret hvor hr. Filiputti så ham.

ukendt, som er et slags hemmeligt våben? På dette sidste spørgsmål må man huske på, at »objektet« forsvandt i løbet af ganske få sekunder. »Vidnet« har været i stand til at give en meget nøjagtig beskrivelse af begivenheden og observationsstedet, som senere blev grundigt undersøgt af forfatteren. Er det en fejlfortolkning af psykologisk art? Siden der skal gives et svar — det mest sandsynlige — på alle disse spørgsmål, er den sidste mulighed, som er formålet med at lave UFO-undersøgelser, at spørge gruppen af eksperter (psykologer, sociologer, metrologer o.s.v.) som ikke har denne opfattelse:

»At fjerne sagen så hurtigt som muligt, ligemeget på hvilken måde«. (6) Derfor betragter jeg det ikke som en interviewers arbejde at lægge en mærkeseddel med »identificeret« eller »uidentificeret« ved en sag, men snarere at nedfælde vidnets fortælling i en rapport. Og på et senere tidspunkt så sørge for at offentliggøre resultaterne af den undersøgelse, som eksperterne eventuelt har lavet.

Forfatterens noter:

1) Pålideligheden, der er meget vigtig, når man snakker om UFO-problemet, gjorde, at der blev brugt anførselstegn om udtryk som »vidne«, fordi med vidne menes der som bekendt en person, der hjælper med en sag eller har en bestemt viden om den. Men under alle omstændigheder kan der nogensinde findes uigendrivelige beviser på at Giorgio Filiputti eller andre vidner virkelig har haft den oplevelse de påstår af have været viden til?.

2) Eftersom vi ikke med 100% sikkerhed ved om Filiputti virkelig har set et fysisk objekt og en dertil tilknyttet skikkelse, har vi tilføjet ordene »formodede« og »mulige« foran »hændelse« og »oplevelse«, »objekt« og »operatør«.

3) Det skal understreges, at dér hvor vidnets ord, som bekræfter at han hjalp til med sagen under diskussionen, er rapporteret, blev der gjort alt for ikke at ændre indholdet af denne *mulige* UFO-rapport.
Vi har brugt adjektiver, verber, udtryk o.s.v. med en tilsvarende betydning, i stedet for de oprindelige ord »vidnet« brugte. Det blev gjort for at undgå ubehagelige udtryk eller fraser, mislyde o.s.v. som ville gentage sig selv med en irriterende hævden eller sætningsfejl. Men meningsindholdet i vidnets bertning er uændret.

4) Når »vidnet forklarede: »det er på den tykkeste del« ønskede han at understrege at han betragtede »objektets« højde, det er fra jordoverfladen *til toppen af kuplen.*

5) Det skal understreges, at sagen endnu ikke har været genstand for en detaljeret undersøgelse fra eksperter med særlige kvalifikationer og uddannelser. Derfor blev der ikke lavet omhyggelige overvejelser af psykiske aspekter vedrørende oplevelsen.

6) Jeg har ikke samme akademiske uddannelse, som de førnævnte eksperter og videnskabsmænd. Men selv om jeg havde, mener jeg ikke at, UFO-fænomenet er egnet til at blive studeret at en enkelt forskningsgren.
Det er nødvendigt at eksperter fra forskellige forskningsgrene slår sig sammen i et forsøg på at forklare det store mysterium.

SUFOI kommentar:
Mønstret i denne nærobservationsberetning minder på flere punkter Maurice Masse's beretning fra den sydfranske by Valensole den 1. juli 1965 (Se UFO-NYT nr. 2, 1983). Et enligt vidne, der nyder anseelse i lokalsamfundet, ser et landet objekt, og en UFOnaut tralvt beskæftiget med at tage jordprøver, reparere fartøjet o.lign. Vidnet får lov til at beskue sceneriet et stykke tid, hvorefter UFOnauten forsvinder og fartøjet letter med et brag og forsvinder (Se også Socorro, 1964 i UFO-NYT nr. 4, 1981). Har Giorgio Filiputti haft en regulær synsoplevelse (vågen, drøm) ligesom Maurice Masse havde ifølge mag. art. Åge Skjelborg's teorier?

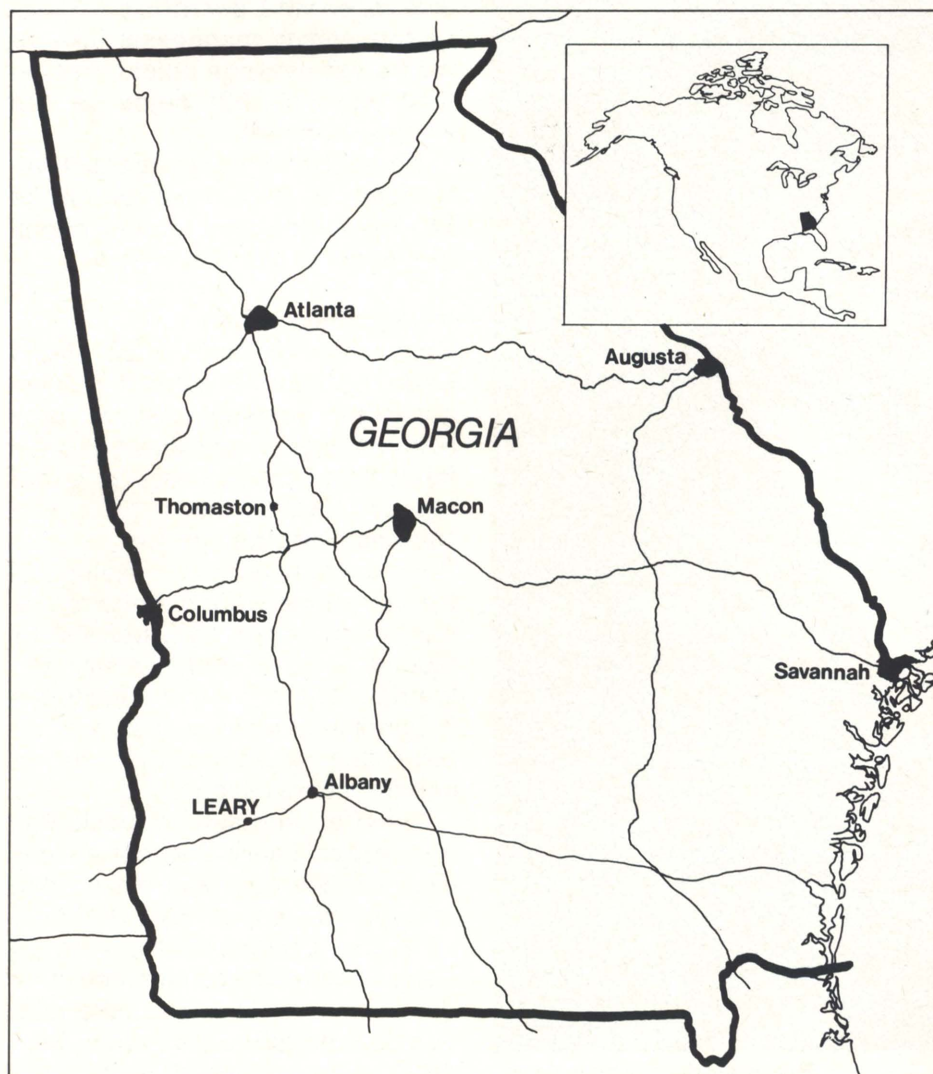
I Skelborgs bog »På sporet af UFOnauten« kan man læse mere om en eventuel sammenhæng mellem norditalienske og sydfranske UFOnaut-rapporter, set ud en folkloristisk og sociologisk synsvinkel. □

UFO-KLASSIKER

Jimmy Carter, 1969

Af Kim Møller Hansen

»Jeg er overbevist om, at UFOer eksisterer, for jeg har selv set et ... Det var en meget mærkelig oplevelse, men omkring 20 mennesker så det ... Det var den mest fordømte ting, jeg nogensinde har set. Den var stor, meget stor, skiftede farver, og den var omtrent på størrelse med Månen. Vi iagttog den i 10 minutter, men ingen af os kunne finde ud af, hvad det var.«

Dette kunne være et typisk vidneudsagn taget fra mange rapporter verden over, men stammer faktisk fra daværende guvernør i staten Georgia, Jimmy Carter, og stod at læse i den amerikanske avis National Enquirer den 8. juni 1976. Jimmy Carter var netop på dette tidspunkt midt i en hæsblæsende valgkamp som det Demokratiske Partis kandidat til præsidentposten.

Avisartiklen byggede på et meget kort interview med Carter, men det læserne hovedsageligt hæftede sig ved var overskriften: »Jimmy Carter: The Night I Saw the UFO«. Nyheden gik verden over, og danske aviser gengav den med overskrifter som: »Jimmy Carter har set UFO« og »Carter har selv set UFO«. Man kunne endda læse, at Carters regering var villig til at bekoste et større studium af UFO-fænomenet.

UFO-organisationerne har i årevis forsøgt at aflive myten om, at det kun er dårligt uddannede og skøre mennesker, der ser UFOer. Carters observation er derfor blevet flittigt brugt til at skaffe UFO-sagen lidt goodwill. For når selv en præsident ser UFOer, må der vel være noget om snakken?

Efterforskning med forhindringer

Ovenstående spørgsmål stillede UFO-skeptikeren Robert Sheaffer sig, da han læste den sensationelle artikel i National Enquirer. Artikelens oplysninger var få: observationen fandt sted i Thomaston, Georgia, i 1973 sent om aftenen efter at Carter havde holdt foredrag i den lokale Lions Club.

Carters beretning blev i artiklen

støttet af vidneudsagn fra ægteparret Stembridge i byen Macon i Georgia og af en sagfører ved navn Milton Jones. Ifølge avisen skulle hr. Stembridge have udtalt, at hans hustru havde set det samme UFO, som Carter, og sagføreren skulle have sagt, at han »levende kunne huske Jimmy fortælle om UFO-observationen«. Opringninger til disse personer viste ret hurtigt Sheaffer, at de påståede vidneudsagn i avisen var ren opdigt.

En medarbejder ved navn Bill Heule på den lokale radiostation WSFT i Thomaston huskede Carters besøg, men mindes overhovedet ingen omtale af UFO-observationen. Her endte sporet foreløbigt...

Robert Sheaffer henvendte sig derefter til flere UFO-organisationer, deriblandt International UFO Bureau, hvor der var bid! Da der under en såkaldt UFO-bølge i 1973 fremkom rygter om Carters observation, sendte Hayden Hewes, leder af International UFO Bureau, et rapportskema til guvernør Carter i State Capitol i Atlanta. Carter udfyldte skemaet nødtørftigt og returnerede det til Hewes.

Foto: USIS, København.

Fhv. præsident Jimmy Carter.

Skarpt afgrænset objekt

Ud fra rapportskemaet fås følgende hændelsesforløb:

En aften i oktober 1969 stod Jimmy Carter sammen med 10 medlemmer fra Lions Club i byen Leary i staten Georgia. Klokken var ca. 19.15, og de stod udendørs og talte sammen inden mødet kl. 19.30, hvor Carter skulle tale.

Mørket var faldet på, og opmærksomheden blev pludselig fanget af et klart lys på himlen. Det så ud, som om lyset nærmede sig. Pludselig stoppede det op, fjernede sig lidt, kom tilbage igen for til sidst helt at forsvinde.

Lysstyrken på det lysende objekt var til at begynde med klarere end lyset fra en af planeterne. Objektet var skarpt afgrænset og lyste i starten blåligt, derefter rødligt. Da objektet var nærmest, lyste det lige så kraftigt op som månen, ligesom dets størrelse var næsten den samme som månen i udstrækning på himlen.

Hele observationen varede i ca. 10-12 minutter. Til trods for, at der ikke var en vind, der rørte sig, hørte de forsamlede mennesker ikke en lyd fra det flyvende objekt, der befandt sig i ca. 30° højde på den vestlige horisont.

Jimmy Carter bedømmer selv afstanden til at have været måske 275-900 meter, selv om det påregges, at det er svært at afgøre.

På jagt efter en dato

Observationen fandt altså sted i Leary og ikke i Thomaston. Den nøjagtige observationsdato blev ikke opgivet, men observationen fandt ifølge Carters rapport sted i oktober 1969 og ikke i 1973, som National Enquirer oplyste.

I sin søgen efter en mulig forklaring kunne Robert Sheaffer ud fra Carters rapport og astronomiske tabeller m.m. nu udelukke planeter, kraftige stjerner samt eventuelle ballonopsendelser, men han måtte have den nøjagtige dato for at komme videre i sagen.

Sheaffer kontaktede adskillige mennesker i Leary. Den lokale Lions Club eksisterede ikke mere, men et tidligere medlem Fred Hart kunne huske Carters besøg. Han og Carter havde været sammen hele dagen, men Hart kunne ikke mindes den omtalte observation. Men da Sheaffer fortalte lidt mere detal-

jeret om observationen, dæmrede det for Hart, og han fortalte: »Det så ud som om det var et lille blåligt lys eller lignende... ligesom en vejrballon eller sådan noget... Det har virkelig ligget godt gemt i min hukommelse.« Observationen har tilsyneladende ikke gjort det store indtryk på alle de 10 vidner, som Carter nævnte i sin rapport!

NATIONAL INVESTIGATIONS COMMITTEE ON AERIAL PHENOMENA (NICAP)®
3535 University Blvd. West
Kensington, Maryland 20795
301-949-1267

REPORT ON UNIDENTIFIED FLYING OBJECT(S)

This form includes questions asked by the United States Air Force and by other Armed Forces' investigating agencies, and additional questions to which answers are needed for full evaluation by NICAP.
After all this information has been fully studied, the conclusion of our Evaluation Panel will be published by NICAP in its regularly issued magazine or in another publication. Please try to answer as many questions as possible. Should you need additional room, please use another sheet of paper. Please print or typewrite. Your assistance is of great value and is genuinely appreciated. Thank you.

1. Name Jimmy Carter
Address State Capitol Atlanta
Telephone (404) 656-1776
Place of Employment
Occupation Governor
Date of birth
Education Graduate
Special Training Nuclear Physics
Military Service U.S. Navy

2. Date of Observation October 1969
Time AM PM 7:15 Time Zone EST

3. Locality of Observation Leary, Georgia

4. How long did you see the object? ____ Hours 10-12 Minutes ____ Seconds

5. Please describe weather conditions and the type of sky; i.e., bright daylight, nighttime, dusk, etc. Shortly after dark.

6. Position of the Sun or Moon in relation to the object and to you. Not in sight.

7. If seen at night, twilight, or dawn, were the stars or moon visible? Stars.

8. Were there more than one object? No. If so, please tell how many, and draw a sketch of what you saw, indicating direction of movement, if any.

9. Please describe the object(s) in detail. For instance, did it (they) appear solid, or only as a source of light; was it revolving, etc.? Please use additional sheets of paper, if necessary.

10. Was the object(s) brighter than the background of the sky? Yes.

11. If so, compare the brightness with the Sun, Moon, headlights, etc. At one time, as bright as the moon.

12. Did the object(s) — (Please elaborate, if you can give details.)
a. Appear to stand still at any time? yes
b. Suddenly speed up and rush away at any time?
c. Break up into parts or explode?
d. Give off smoke?
e. Leave any visible trail?
f. Drop anything?
g. Change brightness? yes
h. Change shape? size
i. Change color? yes

Seemed to move toward us from a distance, stopped-moved partially away — returned, then departed. Bluish at first, then reddish, luminous, not solid.

13. Did object(s) at any time pass in front of, or behind of, anything? If so, please elaborate giving distance, size, etc., if possible. no.

14. Was there any wind? no. If so, please give direction and speed.

15. Did you observe the object(s) through an optical instrument or other aid, windshield, windowpane, storm window, screening, etc? What? no.

16. Did the object(s) have any sound? no What kind? How loud?

17. Please tell if the object(s) was (were) —
a. Fuzzy or blurred. b. Like a bright star. c. Sharply outlined. X

18. Was the object — a. Self-luminous? X b. Dull finish? c. Reflecting? d. Transparent?

19. Did the object(s) rise or fall while in motion? came close, moved away-came close then moved away.

20. Tell the apparent size of the object(s) when compared with the following held at arm's length:
a. Pinhead b. Pea c. Dime d. Nickel e. Half dollar f. Silver dollar g. Orange h. Grapefruit i. Large
Or, if easier, give apparent size in inches on a ruler held at arm's length. About the same as moon, maybe a little smaller. Varied from brighter/larger than planet to apparent size of moon.

21. How did you happen to notice the object(s)? 10-12 men all watched it. Brightness attracted us.

22. Where were you and what were you doing at the time? Outdoors waiting for a meeting to begin at 7:30pm

23. How did the object(s) disappear from view? Moved to distance then disappeared

24. Compare the speed of the object(s) with a piston or jet aircraft at the same apparent altitude. Not pertinent

25. Were there any conventional aircraft in the location at the time or immediately afterwards? If so, please elaborate. no.

26. Please estimate the distance of the object(s). Difficult. Maybe 300-1000 yards.

27. What was the elevation of the object(s) in the sky? Please mark on this hemisphere sketch. About 30° above horizon.

28. Names and addresses of other witnesses, if any.
Ten members of Leary Georgia Lions Club

29. What do you think you saw?
a. Extraterrestrial device? b. UFO? c. Planet or star? d. Aircraft? e. Satellite? f. Hoax? g. Other? (Please specify).

30. Please describe your feelings and reactions during the sighting. Were you calm, nervous, frightened, apprehensive, awed, etc.? If you wish your answer to this question to remain confidential, please indicate with a check mark. (Use a separate sheet if necessary)

31. Please draw a map of the locality of the observation showing North; your position; the direction from which the object(s) appeared and disappeared from view; the direction of its course over the area; roads, towns, villages, railroads, and other landmarks within a mile.
Appeared from West--About 30° up.

32. Is there an airport, military, governmental, or research installation in the area? No

33. Have you seen other objects of an unidentified nature? If so, please describe these observations, using a separate sheet of paper. No

34. Please enclose photographs, motion pictures, news clippings, notes of radio or television programs (include time, station and date, if possible) regarding this or similar observations, or any other background material. We will return the material to you if requested. None.

35. Were you interrogated by Air Force investigators? By any other federal, state, county, or local officials? If so, please state the name and rank or title of the agent, his office, and details as to where and when the questioning took place.
Were you asked or told not to reveal or discuss the incident? If so, were any reasons or official orders mentioned? Please elaborate carefully. No.

36. We should like permission to quote your name in connection with this report. This action will encourage other responsible citizens to report similar observations to NICAP. However, if you prefer, we will keep your name confidential. Please note your choice by checking the proper statement below. In any case, please fill in all parts of the form, for our own confidential files. Thank you for your cooperation.
You may use my name. (X) Please keep my name confidential. ( )

37. Date of filling out this report 9-18-73 Signature: Jimmy Carter

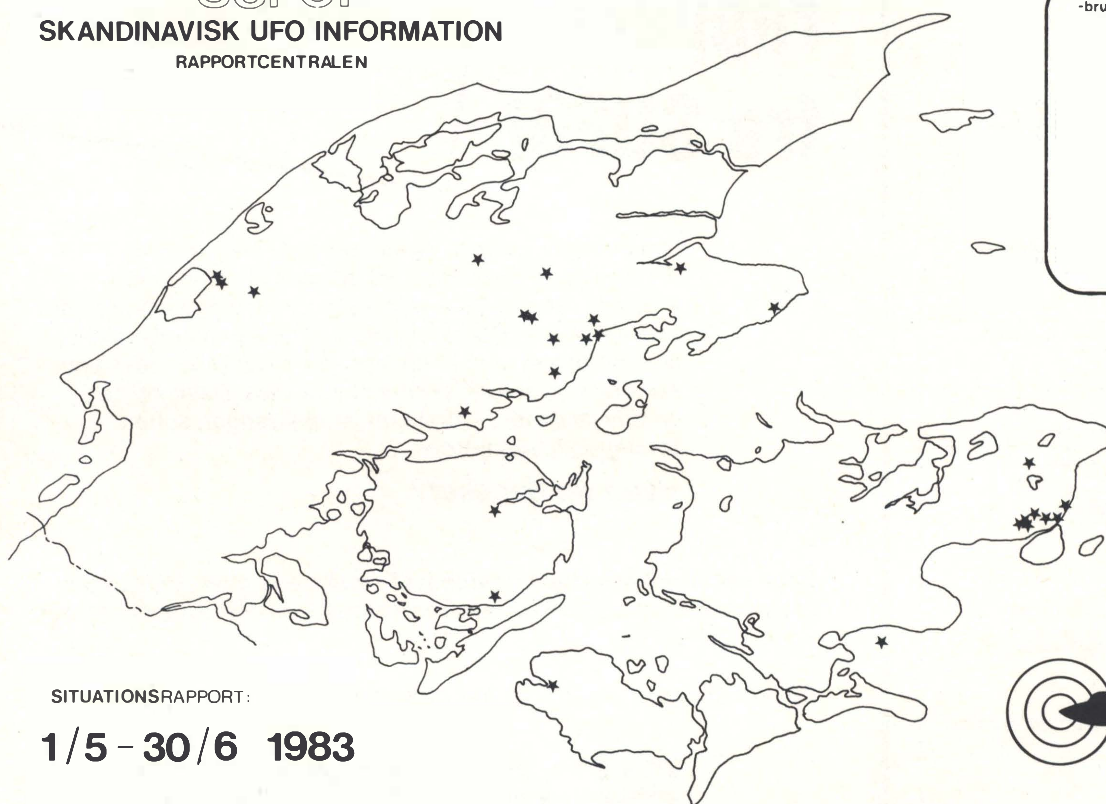
Jimmy Carters UFO-rapport.

Efter utallige forgæves henvendelser til andre borgere i Leary, lykkedes det endelig at finde datoen for observationen. Al Webb, leder af Lions Clubs hovedkvarter i Oakbrook, kunne i arkivet finde de

— *fortsættes side 19*

INDRAPPORTERINGER

DANMARK

KLASSIFIKATION
-bruges ved årsopgørelsen

△ NL . 1
▲ NL . 2
○ DL . 1
● DL . 2
■ NO . 1
◆ NO . 2
⬣ NO . 3

IKKE KLASSIFICERET 2 MDRS.
STATUS
★ DETTE TEGN VIL ANGIVE HVORFRA I LANDET VI MODTAGER INDBERETNINGERNE....

NL.1.

Nattelysfænomen 1

Et punktformet lys uden detaljer.

NL.2.

Nattelysfænomen 2

Et lysfænomen af en vis udstrækning med synlig form.

Et nattelys er et eller flere lys, der ses efter solnedgang. Iagttageren kan ikke sige, hvor langt væk lyset er. Lysene kan være konstante, blinkende eller roterende. Lysene kan bevæge sig støt, fare omkring eller hænge stille.

DL.1.

Dagslysfænomen 1

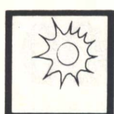
Et punktformet fænomen uden detaljer.

DL.2.

Dagslysfænomen 2

Et fænomen af en vis udstrækning med synlig form.

Et dagslysfænomen er et eller flere fænomener, der ses efter solopgang. Iagttageren kan ikke sige, hvor langt væk fænomenet er. Det kan bevæge sig støt, fare omkring eller hænge stille.

NO.1.

Nærobservation af 1. grad

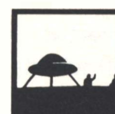
Et ufo med tydelige detaljer set inden for en afstand af 150 meter eller mindre.

NO.2.

Nærobservation af 2. grad

Et ufo som i NO.1., der tillige efterlader tegn på at have været der - såsom landingsmærker, stråling, beskadiget vegetation, elektriske forstyrrelser osv.

NO.3.

Nærobservation af 3. grad

Et ufo - svævende eller landet - som i NO.1., hvor der er iagttaget væsener eller skikkelser inde i eller i umiddelbar nærhed af fænomenet.

Den følgende liste angiver hver enkelt henvendelse om observationer, som SUFOI har modtaget i den anførte periode.

Markeringen på kortet angiver observatørens opholdssted i hvert enkelt tilfælde.

Da kun et fåtal af henvendelserne er undersøgt til bunds på tidspunktet for opgørelsen, kan der mangle oplysninger i flere tilfælde - ligesom det på dette tidspunkt kun i få tilfælde er muligt at afgøre om fænomenerne kan identificeres.

(En komplet oversigt over antal UFOer/IFOer bringes hvert år i forbindelse med en statistisk analyse af det samlede rapportmateriale).

Under rubrikken UFO-RAPPORTER, DANMARK, bringes et udvalg af de færdigbehandlede observationer.

Oversigt over observationer modtaget i perioden 1. maj til 30. juni 1983

Observationsdato	Begyndelsestidspunkt	Varighed	Observationssted (med postnr.)	Antal vidner	Farver	Evt. identifikation
26-01-78	20.00 DNT	2-3 min.	6950 Ringkøbing	1	rød	
13-04-82	01.11 DST	6 m. 30 s.	2650 Hvidovre	1	gulorange	
01-07-82	01.30 DST	18 min.	2650 Hvidovre	1	lys orange	
05-01-83	08.04 DNT	4-5 min.	6920 Videbæk	1	hvid	
08-01-83	18.50 DNT	ca. 1 min.	8660 Skanderborg	1	hvid/grå/blå	
13-01-83	22.44 DNT	ca. 5 sek.	8000 Århus C	1	gullig	
19-01-83	19.25 DNT	10 min.	8840 Rødkærsbro	1	hvid	fly
19-01-83	22.55 DNT	5-6 sek.	8500 Grenå	1	neutral	
15-02-83	ca. 19.00 DNT	ca. 30 min.	5881 Skårup	2	»farveløs«	
16-02-83	20.40 DNT	10 min.	8600 Silkeborg	1	»klar«	Venus
16-02-83	21.30 DNT	10 min.	8600 Silkeborg	1	»klar«	
25-02-83	20.44 DNT	1 m. 30 s.	8210 Århus V	1	hvid	
23-03-83	ca. 22.45	ca. 10 s.	8800 Viborg	2	gullig	
16-04-83	21.20 DST	—	2000 Kbh. F.	1	hvid	
01-05-83	20.32 DST	1 m. 30 s.	2730 Herlev	2	sort/gul	ballon
-05-83	22.00 DST	—	2100 Kbh. Ø	1	hvid	Venus
05-05-83	21.30 DST	10 min.	8961 Allingåbro	3	gul/orange	fly
05-05-83	21.58 DST	ca. 5 sek.	4900 Nakskov	3	orangerød	
07-05-83	23.30 DST	1 min.	8300 Odder	1	hvid	
13-05-83	20.45 DST	kort tid	2900 Hellerup	1	gul	fjerne lyn
05-06-83	22.45 DST	ca. 1 min.	5000 Odense C	2	hvid	fly
06-06-83	ca. 00.12 DST		2650 Hvidovre	1	hvid	Jupiter
08-06-83	ca. 00.05 DST	35 min.	6950 Ringkøbing	1	gylden/rød	grønthøster under arb.!
09-06-83	ca. 22.15 DST	ca. 15 min.	3450 Allerød	1	gult	Venus
17-06-83	14.00 DST		8260 Viby J	1	sort	fly
18-06-83	14.25 DST	5 min.	8783 Hornsyld	1	hvid/sølv	
19-06-83	ca. 03.10 DST		Fakse Bugt	2	hvid	
22-06-83	ca. 22.45 til ca. 23.45 DST	ca. 1 time	hele landet!	ca. 30	hvid	Jupiter

HAR De set et UFO kontakt Deres lokale områdeleder se side 3

SER De et UFO kontakt SUFOIs Alarmcentral (06) 19 88 90

Den psykologiske reaktion

Af Mark Moravec

Hvorledes reagerer folk, når de ser et uidentificeret flyvende objekt? Er reaktionerne de samme for folk? Nogle af disse spørgsmål prøver den australske UFO-forsker Mark Moravec at besvare i denne artikel.

For at kunne give svar på disse spørgsmål er der udarbejdet en oversigt over alle uopklarede observationer i UFOR's samling af UFO rapporter. 56 observationer er bedømt til at være tilstrækkeligt godt undersøgt til at blive omfattet af denne undersøgelse.

Sammenfattende viser undersøgelsen, at reaktionerne er nærmere beskrevet i 46 tilfælde — i nogle tilfælde med mere end en reaktion. Frygt er angivet i 32 tilfælde (69,6%), nysgerrighed i 7 tilfælde (15,2%), forbavselse og hukommelsestab var rapporteret i 4 tilfælde (8,7% hver), forvirring og efterfølgende drømme eller mareridt i 3 tilfælde (6,5% hver). Resten af de rapporterede reaktioner var kun anført i 1 eller 2 tilfælde, herunder f.ex. ophidselse, hypnose, lamslåethed (herunder en følelse af at blive »besat« eller »tvunget«), depression, følelsen af en truende ulykke og vægring ved at tro på det sete.

Som vist i disse eksempler er frygt den mest almindelige reaktion på en nærobservation af en UFO. Nysgerrighed er dernæst mest almindelig. I et antal tilfælde var både frygt og nysgerrighed oplevet samtidig — og dermed en konflikt mellem at nærme sig og flygte, idet vidnet ønskede at finde ud af, hvad det var han så, men var bange for de mulige konsekvenser herved.

En interessant og muligvis betydningsfuld reaktion på hele spørgsmålet er den mulige mangel på kontrol med reaktionerne: Vallee (1976) har i forbindelse med den samfundsmæssige virkning af UFO-fænomenerne antaget, at den manglende alvorlige stillingtagen til UFOer fra videnskabens og regeringernes side, haft til resultat at den almindelige befolkning ikke tror på en videnskabelig fornuftsbetonet forklaring på UFO-fænomenerne. Men hertil kommer, at den omstændighed at det ikke er lykkedes for videnskabsmænd og regeringer, at tage hul på UFO-problemet medfører yderligere, at folk i almindelighed let føler sig magtesløse overfor problemet. Vallee forudsiger mismodigt en kommende »Overtroens tidsalder«.

Hvad sker der, når vi ser på den psykologiske reaktion med hensyn til »positive« (behagelige) contra »negative« (ubehagelige) følelser? Nysgerrighed, forbavselse og spænding er klassificeret som »positive« følelser. Resten som »negative« følelser. Vi finder at de »negative« følelser dominerer. Imidlertid skyldes dette resultat hovedsagelig den meget store gruppe af tilfælde, hvor vidnerne er blevet forskrækkede. (Bemærk at denne forenklede opdeling i »positive« og »negative« følelser er begrænset af, hvorledes følelserne er forklaret, og dette afhænger meget af personen og situationen).

Indtil nu har vi behandlet den psykologiske reaktion, mens UFO-observationen har fundet sted. Hvad med de efterfølgende reaktioner på oplevelsen? Den efterfølgende reaktion til en observation var stort set en fortsættelse af den reaktion, der opstod under selve observationen. En undtagelse er, at i 3 tilfælde havde vidnerne efterfølgende drømme eller mareridt i anledning af oplevelsen. Imidlertid kan dette også være en fortsættelse af den oprindelige frygtreaktion.

Sammenfattende kan siges, at frygt og nysgerrighed er almindelige psykologiske reaktioner ved UFO-observationer, hvorimod den resterende række af reaktioner kan afspejle individuelle forskelligheder.

I en række tilfælde har der også været fysiologiske reaktioner under eller efter en UFO-observation. Kan disse fysiologiske reaktioner være psykisk bestemte? Dette at »håret rejser sig på en« er for eksempel et klassisk tilfælde af fysiologisk reaktion i forbindelse med frygt. Det er højest sandsynligt, at mange af de fysiologiske følger, der er beskrevet i UFO-litteraturen, snarere er psykosomatiske (psykisk betinget legemlige reaktioner) i sin oprindelse end direkte fysiske følger af en UFO.

Man kan spørge om det er mest

sandsynligt, at den, som under en observation reagerer med frygt eller andre dramatiske reaktioner, virkelig har set en »ægte« UFO? Med andre ord: er den psykologiske reaktion på uidentificerede objekter forskellig fra den psykologiske reaktion på identificerede flyvende objekter? Ifølge Hendry (1979, p.104) er der ens psykiske reaktioner på UFO- og IFO-observationer. I en undersøgelse af 1000 sager konkluderer han følgende: »Den frygt der er fremkaldt af en UFO- og en IFO-observation står ikke i direkte forhold til, hvad der opleves, men svarer snarere til, hvad der på forhånd forventes. Folk er i dag blevet vænnet til at tro på og frygte »bemandede rumskibe«.

En undersøgelse af identificerede rapporter foregået i New South Wales, understøtter det synspunkt, at folk kan reagere ens på UFO og IFO-oplevelser. Et dramatisk eksempel på en vidnereaktion på en tydelig IFO-observation er sag nr. NA.78-064. Den handler om en lærer der på vejen hjem så en strålende, sølvhvid, cigarformet genstand, der stod stille på himlen. Den kunne ses i ca. 30 sekunder og der kunne ikke høres nogen lyd. Den observerede genstand var sandsynligvis en fjern ballon eller flyver. Til trods for dette forklarer vidnet, at han mærkede at objektet »transmiterede en bestemmende vilje« ind i sig: »Det var ikke aggressivt og det var ikke bange — det sad blot der, som om det var en del af himlen, en del af verdensordenen, en del af selve naturen... Det så ud som om det vidste, hvorledes det bar sig ad med at være en del af universet, og det var sig ikke bevidst, at vi tænkte på det. Dette... tilsynetilsyneladende kun et kort øjeblik, men det har haft en stor indflydelse på min opfattelse af menneskers liv på jorden og deres forhold til Gud.« For denne mand var den påståede UFO-observation en religiøs oplevelse. I andre tilfælde er folk blevet fuldstændig skrækslagne og oprevne, fordi de har iagttaget nogle tilsyneladende bevægelser af planeten Venus på grund af atmosfæriske forstyrrelser.

Alt dette tyder på, at vi skal være varsomme med at acceptere et vidnes dramatiske, følelsesladede reaktioner, som tegn på en »ægte« UFO-observation. Den samme reaktion kan forekomme ved synet af en IFO-observation. I tilfælde af en psykisk reaktion er den måde, hvorpå den enkelte opfatter en bestemt begivenhed, tilsyneladende mere vigtig end selve den aktuelle fysiske begivenhed.

På den anden side har Hynek (1974) vist en forbindelse mellem den psykiske reaktion på en UFO-observation og pålideligheden af det sete. Han refererer her til den almindeligt forekommende foreteelse, at der sker en »stigningsgrad i hypoteserne«, idet UFO-vidnet forsøger at forklare det fænomen, som han så, ved hjælp af en serie af mere og mere komplicerede og usandsynlige forklaringer. På denne måde ser vidnet måske et lys på himlen og tyder det først som en stjerne, dernæst som en flyvemaskine og til sidst som en UFO. Efter Hyneks opfattelse øger denne reaktionsmåde troværdigheden af en persons UFO-rapport, og den viser, at vidnet ikke automatisk springer ud i eksotiske forklaringer før han er nødt til det af UFO-observationens uforklarlighed.

En »stigningsgrad i hypoteserne« forekommer i en række af rapporterne fra New South Wales. F.eks. i rapport nr. NA78-072 ser 2 personer et strålende hvidt lys nærme sig dem over fra et modsat liggende bjerg. Vidnet forklarer: »Det så ud til at være projektørerne på en flyvemaskine, men den bevægede sig meget, meget langsomt mod os. Jeg lagde ikke særligt mærke til det, idet jeg troede det var en flyvemaskine. »Lyset gik ned foran bjerget og oplyste trætoppene under den. »På dette tidspunkt troede vi, at det kunne have været en helikopter, men der var ikke en lyd at høre.« Til sidst stoppede lyset i højde med vidnerne og i en afstand af ca. 150 m. En af vidnerne tog sin riffel og skød mod lyset, som pludseligt gik ud. »Vi diskuterede begivenheden den nat og kunne ikke sove ordentligt, for vi havde ingen anelse om, hvad det kunne have været og var bange for, at det kunne have været en mand med en fakkel.« Vidnerne vendte tilbage til stedet den næste morgen for at lede efter hjulspor eller fodaftryk. men fandt ingenting. »Jeg ved stadigvæk ikke, hvad det kunne have været for noget.« I dette tilfælde var der således en opbygning af hypoteser fra flyver til helikopter, dernæst til en mand med en fakkel og endelig til en UFO.

Westrum (1979) har fremhævet, at »selve eksistensen af en sådan stigningsgrad i hypoteserne beviser ikke, at noget usædvanligt foreligger. For på den ene side er usædvanlige beretninger så hyppige, at dette mønster er velkendt for de personer, der ønsker at pynte på en ekstraordinær oplevelse. »Men på den anden side« kan man spørge om motiverne hos den person, der er indblandet i en sådan påstået ekstraordinær oplevelse, hvor der ikke har fundet en opbygning sted af flere efterfølgende hypoteser. Værdien af en sådan rapport er også problematisk med hensyn til de detaljer, som vidnet påstår at have observeret.« Hvis vidnet kun behøver nogle få stikord for at konkludere, at han observerer en UFO, kan dette betyde, at han ikke ønsker kritisk at undersøge genstanden, og at han vil rapportere de detaljer, der svarer overens med hans egen opfattelse af, hvorledes et UFO skal se ud.

Selvom en »stigningsgrad i hypoteserne« foreligger og dette kan forhøje troværdigheden af en UFO-rapport, skal det endnu engang fremhæves, at en bestemt over-

Fysiologiske reaktioner på UFO-oplevelser.

Reaktion	*Antal tilfælde*	*Procent af alle tilfælde med angivet reaktion.*
Søvnbesvær	4	36,3
Overfølsomme eller dårlige øjne	3	27,3
Hovedpine	1	9,1
Håret rejser sig	1	9,1
Besvimelse	1	9,1
Dirrende arme og ben	1	9,1

bevisning hos vidnet kan være mere afgørende end den aktuelle fysiske sansepåvirkning. På denne måde kan der komme en stigningsgrad i hypoteserne i forbindelse med en IFO-observation, der starter med en almindelig jordisk forklaring og udvikler sig til den fejlagtige opfattelse af en »UFO«-observation.

Der kan antagelig være andre psykologiske reaktioner på en UFO-observation, som ikke er blevet opdaget ved hjælp af den rapportsamling, der har været brugt ved denne undersøgelse. F.ex. har jeg set væk fra 2 tilfælde, som ser ud til at kunne være forårsaget af vidnernes totale sindsforvirring. Imidlertid er en »psykotisk reaktion« hos modtagelige personer en velbegrundet psykisk reaktion på en UFO-observation. Det problematiske spørgsmål er her, om den psykologiske sindsforvirring er årsag til en falsk UFO-rapport, eller om en ægte — skønt taumatisk virkende UFO-observation udløser en psykotisk reaktion. (Moracev, 1980.) Her skal også nævnes, at påståede »bortførelsestilfælde« kan forklares med at indeholde en psykologisk reaktion i form af en hallucination; sådanne reaktioner forekommer under visse, endnu ikke afklarede betingelser.

Denne undersøgelse viste yderligere, at det ikke er let at studere psykologiske reaktioner hos vidner til en UFO-observation, og følgende omstændigheder kan alle påvirke resultatet:

- Alle de manglende og ikke undersøgte tilfælde, hvor den psykologiske reaktion er uoplyst.
- De utilstrækkeligt undersøgte tilfælde, hvor der ikke er angivet nogen psykisk reaktion.
- Den sommetider tvivlsomme vurdering af sagerne som »ukendte« ctr. »identificerede«. I denne undersøgelse har jeg vurderet alle rapporterne i samlingen og udeladt et betydeligt antal, som oprindeligt var klassificeret som ukendte.
- Den sommetider vilkårlige betegnelse af en UFO-rapport som en »nærobservation«, der mere er udtryk for vidnets eller interviewerens ønsker end et præcist afstandsmål. I denne undersøgelse har jeg udeladt de »nærobservationer«, som tilsyneladende ikke er andet end fjerne lys og genstande.
- I nogle tilfælde er det af notaterne uklart om den »psykologiske« reaktion er vidnets egen opfattelse, eller om det blot er interviewerens muligvis fejlagtige eller overdrevne fortolkning af sagen.

— »Jeg tog ham bare i hånden, så kastede han op ...«

- Det er ofte uklart om en fysiologisk reaktion er blevet psykologisk fremkaldt (af frygt eller iver).
- Rapportskemaer med spørgsmål om »psykologiske reaktioner« plejer altid at blive besvaret, men uden at det specificeres, hvor kraftig reaktionen var i det pågældende tilfælde.
- Den mest dramatiske reaktion (som f.ex. frygt) bliver antagelig oftere rapporteret end de mere uforklarlige, almindelige reaktioner.
- På grund af at undersøgelsen er begrænset til »nærobservationer« kan visse former for psykologiske reaktioner (som f.ex. frygt) være mere dominerende, end det ville være tilfældet i en undersøgelse med alle typer af UFO-observationer.

Konklusionen på denne undersøgelse er følgende:

1) Den mest almindelig psykologiske reaktion ved en nærobservation af en UFO er frygt og dernæst nysgerrighed.
2) Udover disse almindeligt forekommende reaktioner er der en lang række af andre reaktioner, der muligvis afhænger af den enkelte individs personlighed eller situation.
3) Den mest almindelige fysiologiske reaktion er søvnbesvær og overfølsomme eller dårlige øjne. Nogle af alle disse fysiologiske reaktioner kan være psykosomatiske (psykisk betinget legemlige reaktioner).
4) Vidnerne kan reagere ens overfor både UFOer og IFOer. Dette medfører en advarsel mod at lægge for meget vægt på vidnets følelsesmæssige reaktion på sine oplevelser som et mål for vidnets troværdighed.
5) Der er særlige vanskeligheder ved at forsøge at undersøge psykologiske reaktioner på UFO-oplevelser. Det er særligt problemet med utilstrækkelige undersøgelser og vurderinger af gamle sager.

Til sidst skal nævnes, at den omstændighed, at mange mennesker frygter for noget, som officielt ikke eksisterer, gør det magtpåliggende omgående af få seriøse under-

søgelser af UFO-fænomenerne igangsat.

Referencer:

Hendry, A.. The UFO Handbook NY; Doubleday, 1979.
-Hynek, J.A. The UFO Experience London; Corgi, (1972). 1974.
Moravec, M. Mental communications and psychological disturbancas. Journal af the Australian Center for UFO Studies, vol.1.nr.3, juni 1980 og vol.1. nr.4, aug. 1980.
Vallee, J. The Invisible College NY; E.P.Dutton, 1976.
Vestrum, R.M. Witnesses af UFOs and other anomalies. In Haines, R.F. UFO Phenomena and the Behavioral Scientist Metuchen, NJ; Scarecrow Press, 1979.

UFO-KLASSIKER

— fortsat fra side 13

journaler som altid blev udfærdiget, når guvernør Carter havde besøgt en Lions Club i staten. Ifølge optegnelserne i arkivet besøgte Carter Leary mandag den 6. januar 1969 og havde således sin observation 9 måneder tidligere end opgivet i sin observationsberetning. Nu kunne Carters UFO identificeres!

I januar var Venus en fremtrædende aftenstjerne nær maximum. Den 6. januar kl. 19.15 var Venus i vest-sydvest omkring 25° oppe — altså faktisk i samme position som Carters UFO. Vejrrapporten fra den nærliggende flyveplads i Albany oplyste, at det denne aften var koldt og klart med få spredte skyer — netop et vejr som får stjerner og planeter til at se særlig store og funklende ud. Ja, de kan endda se ud til at foretage mærkelige bevægelser på nattehimlen.

Jimmy Carter er iøvrigt ikke den eneste amerikanske politiker, som har mistolket et kendt himmelfænomen. I oktober 1973 fik guvernøren for staten Ohio, John Gilligan, presseomtale, efter at han sammen med sin hustru havde set et UFO, der så ud til at udsende en lodret gullig lysstråle. UFOet viste sig senere at have været planeten Mars.

Jimmy Carters observation er et klassisk eksempel på en misfortolkning af et kendt objekt — en misfortolkning som tusinder af mennesker også har oplevet.

Om dette har UFOlogen Jacques Vallee skrevet i bogen »Challenge to Science«: »Intet enkelt objekt har været forvekslet med en 'flyvende tallerken' så ofte som planeten Venus. Studiet af disse mistolkninger er ret lærerigt, for det viser med al ønskelig tydelighed sansernes utilstrækkelighed og usikkerheden med hensyn til form og bevægelse i beretninger om punktlys eller objekter med en lille diameter.«

Kilder:

1. UFO Investigator, February 1977.
2. UFO-NYT nr. 2, 1978.
3. Robert Sheaffer. The UFO Verdict. Examining the Evidence. Prometheus Books. New York 1980.

Tyrkiet

Ifølge Haluk Egeman Sarikaya, leder af Science Research Center i Istanbul, oplevede Tyrkiet en kort, men intens ufobølge, som begyndte pludseligt den 15. december 1981 og sluttede lige så brat den 20. januar 1982.

Som kortet viser, var UFO-bølgen hovedsagligt koncentreret omkring det centrale Tyrkiet, selvom der også kom nogle få rapporter fra kystegnene. Som sædvanligt blev hændelserne afvist af skeptikerne som værende rumaffald, der var kommet ind i atmosfæren den 15. december, hvorefter folk forventede at se UFOer og faktisk »gjorde det« som en slags ønsketænkning. Sarikaya og nogle af hans kolleger fra Science Research Center »sammensatte et fuldt udrustet forskerhold og undersøgte fænomenet på stedet. De besøgte Akasay (centrum for UFO-aktiviteten) to gange, den 5.-7. januar og den 24.-26. januar. Omkring 30 observatører fra alle samfundslag blev interviewet, påståede landingssteder undersøgt, tegninger blev lavet og et polaroidfoto taget af en observatør blev taget i forvaring.« (Dette og andre fotos findes nu i Science Research Centers arkiver, og International UFO Reporter (IUR) vil anmode om kopier).

De var tilfredse med, at det denne gang var en virkelig og ikke en medieinspireret bølge, der havde fundet sted. Den 14. januar sagde Aksarays borgmester i tyrkisk TV, efter han ved et rundspørge blandt de lokale indbyggere havde fået bekræftet observationerne: »Siden den 15. december 1981 har uidentificerede objekter krydset luftrummet over vores by. Disse uidentificerede objekter, der ofte går ned i 800-1000 meters højde, er blevet set af byens indbyggere. Af og til hænger objekterne stille i luften og udsender blå, røde, gule og hvide lysstråler, hvorefter de forsvinder lige som i et lysskær. Jeg er ikke istand til at forklare disse objekters natur, og jeg tror, kun videnskaben er istand til at belyse denne sag.«

Nogle videnskabsmænd mente, at det var Venus, der blev set, selvom Venus gik ned omkring kl. 18.00, og observationerne fandt sted meget senere på aftenen. Det kan dog godt være dette objekt en TV-kameramand fotograferede, (hvis han arbejdede kort efter solnedgang sidst i december), og viste i TV den 14. januar. Lige før programmet gik i luften, indløb der melding om en UFO-observation i landsbyen Taptik i Havsa. Om denne observation fortalte landsbyens skolelærer: »Det flyvende objekt, som passerede lige over hovedet på os i en højde af 100 m, lignede en skildpadde. Dets hastighed var omkring 50 km/t, og det lyste med et rødt og gult skær. Da det kom til højdedragene 10 km borte, blev det pludselig rundt og forsvandt.«

Den næste dag, den 15. januar, (bemærk: Venus var nu for tæt på solen til at være synlig efter solnedgang), »foretog bølgen ligesom for at gøre videnskaben opmærksom på situationens alvor en dramatisk vending: Der fandt tre observationer sted lige efter hinanden over Nidge, Havsa og Izmir. Den første, der lignede en kartoteksskuffe, fandt sted kl. 19.05. Kl. 21.35 observeredes to UFOer i Havsa, disse forstyrrede TV-modtagelsen i byen. To timer senere skabte et UFO panik i byen Izmir, og da det blev svævende over Buca skoven samtidig med, at det lyste kraftigt op, rykkede Izmir brandvæsen ud til stedet, og holdt øje med UFOet i 45 minutter, indtil det blev mindre og til sidst forsvandt!«

Den 20. januar sluttede bølgen, der havde haft sit klimaks mellem den 15. og 18. januar, brat. Den 17. og 18. blev der igen set UFOer over Aksaray og Havsa samt over Gölcük, Tire, Avanos, Derinkuyu og Tarsus. UFOet, der blev set over Tarsus, påvirkede tilsyneladende belysningen i husene, da det passerede.

UFO-bølgens første observation den 15. december 1981, der af skeptikerne blev afvist som rumaffald, blev foretaget af Ali Ozel fra Aksaray, han sagde, at han kort efter solnedgang så et meget kraftigt lys svæve mellem 200 og 300 m over hans bil. Dette lys »foretog visse manøvrer, hvorefter det forsvandt i sydvestlig retning.« Seks dage senere, »bemærkede den øverste militære myndighed i byen, kaptajn O. Celen, og indbyggerne, at de så et stort lysende og lydløst objekt sende et grønligt lys ud over byggepladsen ved Aksaray maskinfabrik. Da kaptajn Celen skyndte sig til stedet, svævede det der stadig.« Derefter forsvandt det hurtigt i sydvestlig retning. Det blev beskrevet som ægformet og svævende 800-1000 m over jorden.

Desværre er det uddrag, som Sarikaya så venligt har sendt IUR mere et katalog over hændelserne (hvoraf vi kun har bragt nogle få) end en dybtgående undersøgelse af nogle få udvalgte tilfælde. Det giver den sædvanlige frustrationsfølelse, som en UFOlog oplever, når han modtager en UFO-rapport fra et fjernt land og ikke er istand til at stille de nødvendige spørgsmål. Alligevel er vi dog Sarikaya tak skyldig, fordi han gjorde os opmærksom på den tyrkiske UFO-bølge, som måske ellers aldrig var blevet bemærket i den vestlige verden.

Nogle få UFO-rapporter fra tiden efter bølgen er også lidt opmærksomhed værd, selvom der også her mangler de detaljer, som vi gerne vil have. For eksempel skriver Sarikaya, at de vagthavende på det meteorologiske institut i Ankara den 23. april 1982 så to UFOer flyve rundt over byen i næsten en time lige før daggry. Objekterne var elliptiske og forsvandt i retning af Eskisehir hovedvejen ved solopgang. Beretningen lyder: »Da vi fik øje på lyset, troede vi, at det var en meteorit eller et passerende fly. Så vi skænkede det ikke megen opmærksomhed, før vi bemærkede, at der var to lysende objekter, der fløj over Ankara. Et af dem var et stykke fra byen og fløj lige under skyerne. Hvis vi havde haft et teleobjektiv, havde vi fotograferet det. Vi tre betragtede de flyvende objekter i omkring en time. De forsvandt ud af syne kl. 06.15.«

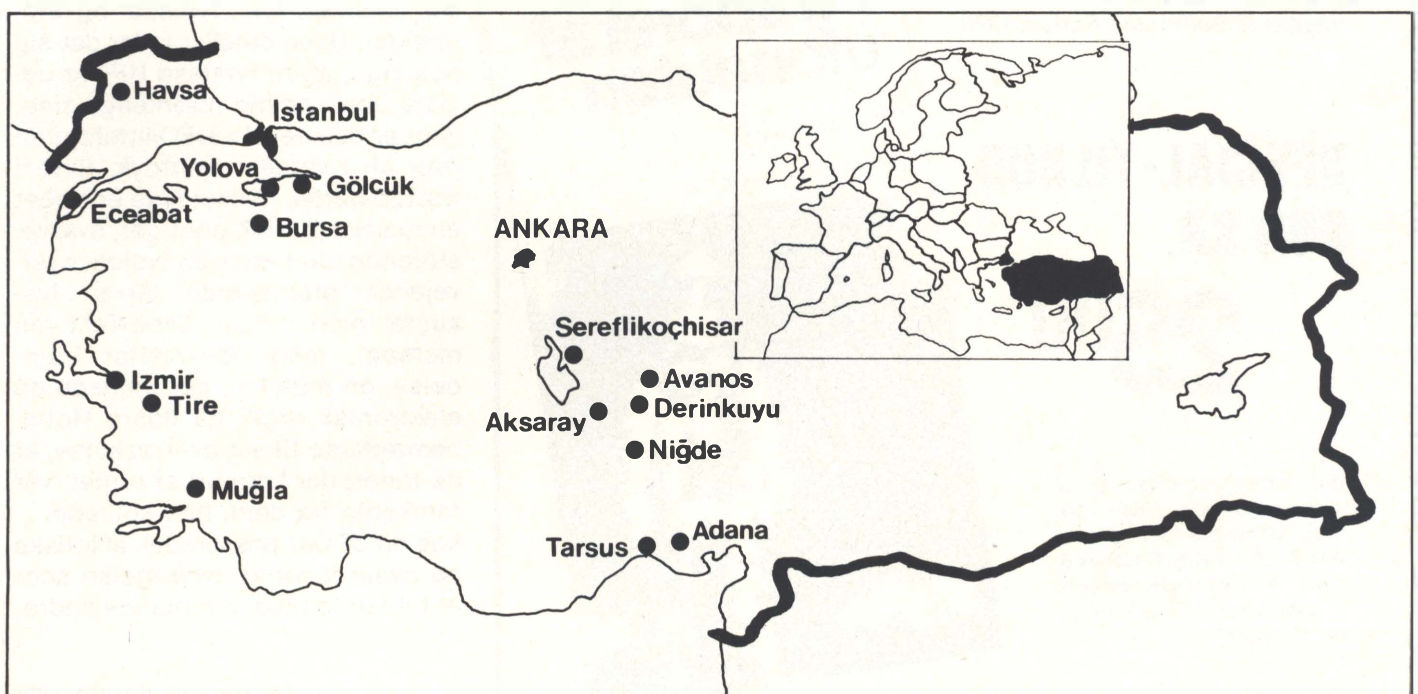
Igen frustrationer! Hvorfor alarmerede de ikke militæret? Eller er det tyrkiske militær lige så lidt samarbejdsvillig som det amerikanske? Hvad med det andet objekt? Hvilke forskelle blev der observeret? Osv.

En måned senere, den 24. maj kl. 22.15, blev følgende rapporteret fra Marmaris, Muğla: »Et UFO skabte en del uro blandt de lokale indbyggere, feriegæster og turister, der så det passere over himlen. Nogle af turisterne fotograferede det og to af de lokale indbyggere gav følgende beretning: 'Jeg så et orangefarvet lys. Det fløj meget langsomt mod Marmaris. Det fløj i en højde på 1500-2000 m. Det lignede ikke et fly. Det sagtnede farten over Marmaris, og et øjeblik stod det helt stille. Så fortsatte det mod Yalanci Bogaz, speedede op, begyndte at stige og forsvandt i retning mod Rhodos.'«

Den anden fortalte: »Vi fik øje på et stort orange-rødt lys. Jeg troede først, det var et fly, men et fly kunne ikke bevæge sig så langsomt og i øvrigt lyste det alt for kraftigt. Da det kom til Marmaris svævede det over havet i omkring fem minutter. Derefter steg det, og vi bemærkede, at det fløj mod Rhodos. Vi var alle meget opkræmte.«

Juni 1982 bragte i det mindste to gode UFO-rapporter. Om hvad der skete den 3. juni om aftenen beretter forhørsdommeren og fogeden fra Demirkoy følgende: »Efter aftensmaden tog vi ud at køre en tur i min bil. Mens jeg kørte med 120 km/t, så jeg pludselig et lysende objekt lige til venstre for os. Jeg troede først, det var et fly, der styrtede ned. Jeg bremsede. Da gik det op for mig, at det ikke kunne være et fly, for objektet var forsvundet. Efter vi havde kørt omkring 500 m, dukkede det op igen, denne gang til højre. Det fløj i en højde på 50 til 60 m. Vi kunne se det meget tydeligt. Det var rund i enderne med en rektangulær og mørk midtersektion. De runde ender udsendte et orange lys, som oplyste hele området, dog uden at blænde os. Poppeltræerne under det svajede voldsomt. Denne anden observation varede omkring 10-15 sekunder. Efter det forsvandt, så vi det ikke dukke op igen. Vi var så forskrækkede, at vi næsten ikke kunne få vejret!«

Og dommerens beretning fortalt til den gruppe fra Science Research Center, der besøgte byen Demirkoy og interviewede dommeren. Han erindrede, at den nat, han var ude at køre, var en stille månemed månelys, hvor ikke et blad rørte sig. Han blev vækket meget brat fra en lur, da hans ven pludseligt bremsede og råbte, at et fly var styrtet ned. Et kraftigt lysende objekt var lige stødt ind i træerne

På sporet af UFOnauten

Kunne du tænke dig at komme på sporet af UFOnauten...?

Så har vi et godt tilbud til dig...

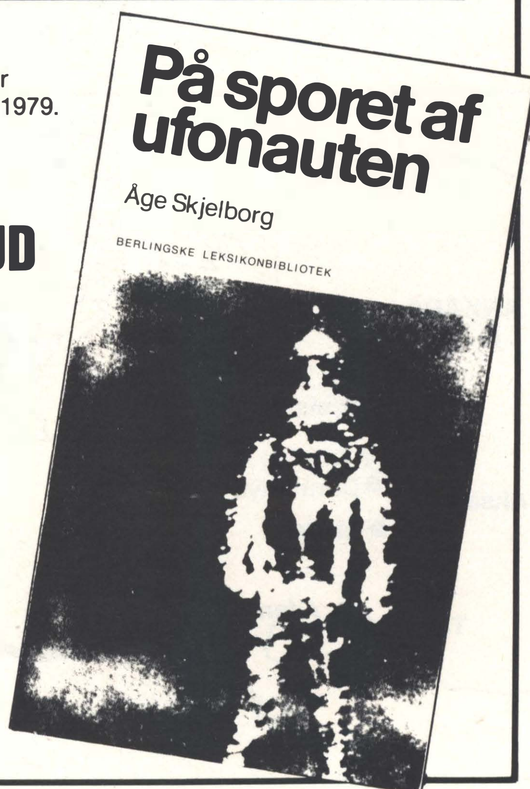
Åge Skjelborg
På sporet af UFOnauten

Bogen, hvorom SUFOI's anmelder Frank Lerbæk skrev:

»Interessant og læseværdig — ja, mere end det — en uundværlig bog for UFOloger. Hvorfor? Fordi forfatteren har forsket på et felt som UFOloger alt for længe har skubbet fra sig«.

Og dette emne er de kontroverse beretninger om møder med levende væsener i forbindelse med nærobservationer af tredie grad. Forfatteren forsøger i bogen at sætte UFOnaut-beretningerne ind i en sociologisk sammenhæng. Er der en forbindelse mellem disse beretninger og de menneskelige mønstre i befolkningen? Hvilket emne kan være mere interessant...

Bogen er på **288 sider** og er udgivet af Berlingske Forlag, 1979.

SPECIAL-TILBUD KUN KR.

25⁰⁰

Bogen bestilles lettest ved at indbetale beløbet plus kr. 10 (ekspedition/porto) til giro 9 11 77 25, SUFOI, Postbox 6, 2820 Gentofte. Skriv venligst »På sporet af UFOnauten« på modtagerdelen.

og forsvundet. Først kunne han ikke få øje på noget, men da han stirrede fremad, dukkede det op igen. Det var omkring 300-400 m foran bilen og på størrelse med tre biler. Det orange-røde lys oplyste et område på 500-1000 m². Det pulserede og fløj hen over jorden i ti sekunder, og så slukkedes det pludseligt — som en elektrisk pære. Det eneste, der nu sås, var lyset fra den næsten fulde måne.

Og nu til sidst en alt for kort, men forjættende beretning om en CE-2, vi (IUR) lige har modtaget fra Tyrkiet. Forjættende fordi de militære myndigheder, der hurtigt kom til landingsstedet den 8. september 1982, fandt to metalliske kugler, hver med en diameter på 30 cm og en vægt på 10 kg, på stedet. Der var ingen kratere på nedslagsstedet, kuglerne havde kun lavet et aftryk, der svarede til deres størrelse. Både jordbunden og vegatationen på stedet var svedet. Nogle huller i kuglerne afslørede, at de var hule!

Vi ved desværre ikke, hvad der er blevet af kuglerne, men det tyrkiske militær har uden tvivl klassificeret dem som hemmelige. Noget kunne tyde på, at de hule kugler var menneskeskabte, men af hvem? En omhyggeligt kemisk analyse blev højst sandsynligt foretaget, men får vi nogensinde noget at vide? Vor tyrkiske meddeler vil blive adspurgt, men... militæret!

Som for de øvrige tyrkiske UFO-observationer har Sarikaya lavet en liste over manøvre, farver, størrelser, faconer, lys-, fysiske- og EM-effekter. Uden detaljer lader det sig nok sige, at de tyrkiske UFOer udviste den samme mærkelige ting, som er beskrevet i UFO-litteraturen over alt i verden: Styrtdyk, flyve i trætop-højde, hvilket ikke er noget en normal jordisk pilot gør, svæve, støjende eller næsten lydløs, overvejende orange-røde farver, lyskugler mod vidner, EM-effekt (en morsom, men ubekræftet hændelse, en musiker, der spillede på elektronisk orgel på Ilhara Hotel, bemærkede til sin overraskelse, at de toner, der kom ud af orglet, var forskellig fra dem, han spillede... lige da UFOet passerede), elliptiske og ovale faconer, bevægelse som et faldende blad, om mange andre,

— fortsættes næste side

DANSKE FOTOSAGER

Usynligt fænomen?

Af Kim Møller Hansen

Findes der UFOer, som er usynlige for det menneskelige øje, men som kan registreres på anden måde? Dette spørgsmål er blevet aktuelt for et af SUFOIs medlemmer i Jylland.

Medlemmet, der foreløbig ønsker at være anonym, havde igennem længere tid haft mange alarmer på sin detektor uden at iagttage noget usædvanligt på himlen. Den 24. juli 1983 ville han fotografere himlen på infrarød film i forbindelse med alarmerne. Der kom ikke noget usædvanligt på filmen, men den var ikke helt korrekt belyst, så lørdag den 30. juli tog han derfor en ny serie billeder for at skyde sig ind på den korrekte belysning. Der blev ikke set noget på himlen under fotograferingen, men efter fremkaldelsen dukkede noget interessant op. På netop ét billede (nr. 20) ses 6 pletter lige over horisonten. På billede nr. 21, som er taget mindre end 1 minut efter nr. 20 og blot 2 blender mindre ses disse pletter ikke. Billede nr. 20 bliver ikke mindre interessant, når det oplyses, at billedet blev taget, samtidig med at der var detektoralarm!

Kraftig forstørrelse af det fotograferede fænomen.

Fotografen er 100% sikker på, at fremkalderfejl kan udelukkes, ligesom pletterne ikke ligner filmfejl. Om pletterne siger fotografen: »De seks pletters placering på himlen og indbyrdes størrelsesforhold får dem til at se virkelige ud, men hvad er det?« Har læserne et bud?

Kamera:
Nikkormat, 50 mm objektiv, bl. 8, 160. sek.
Film:
Kodak High Speed IR 2481.
Filter:
B + W 093 infrarødt filter.

Billede nr. 20, hvor man ser de 6 mystiske pletter. (Pletten nederst til venstre er snavs på filmen). Billedet er taget lørdag den 30. juli 1983 kl. ca. 16.00 (DST) samtidig med detektoralarmen.

TYRKIET — *fortsat*

blev rapporteret af folk, der formodentlig havde meget lidt kendskab til UFOernes krumspring andre steder i verden.

Sarikaya konkluderer: »De UFOlogiske manifestationer, der viste sig i Aksaray observationerne, beviser uden tvivl og i modsætning til, hvad videnskaben mener, at der fandt en UFO-bølge sted i Aksaray for ikke at tale om observationsrapporterne fra det vestlige og nordvestlige Tyrkiet, inklusiv Istanbul og Izmir.«

Oversættelse: Fl. Rasmussen
Kilde: International UFO Reporter, januar-februar 1983.

SPØGELSESFLY

Status-rapport

Af Anders Liljegren

John A. Keel skrev fire artikler i Flying Saucer Review 1970-71 om det interessante fænomen, vi her i Skandinavien i 1930erne betegnede spøgelsesflyene (1). Det samme materiale findes i en forkortet udgave i en af Keels bøger (2).

Keels artikler var stort set baseret på oversættelser af avisartikler, han havde modtaget fra svenske undersøgere, især Åke Franzén, som havde brugt megen tid i Det kongelige Bibliotek i Stockholm med at læse og afskrive de svenske avisartikler. Franzéns arkiv havde en alvorlig fejl — han var ikke flink til at notere, hvor artiklen kom fra! Bortset fra et par fejl, man må jo tænke på, hvor svært det kan være at bedømme avisartikler fra fremmede lande, er de oplysninger, Keel giver i sine artikler stort set korrekte, selvom der er steder, hvor Keel helt klart tager fejl (3). Man kan selvfølgelig mene, hvad man vil om de teorier, Kell opstiller om fænomenets oprindelse. Alligevel gør Keel »UFOlogien« en tjeneste ved at offentliggøre disse rapporter fra den glemte bølge af uidentificerede flyvende objekter!

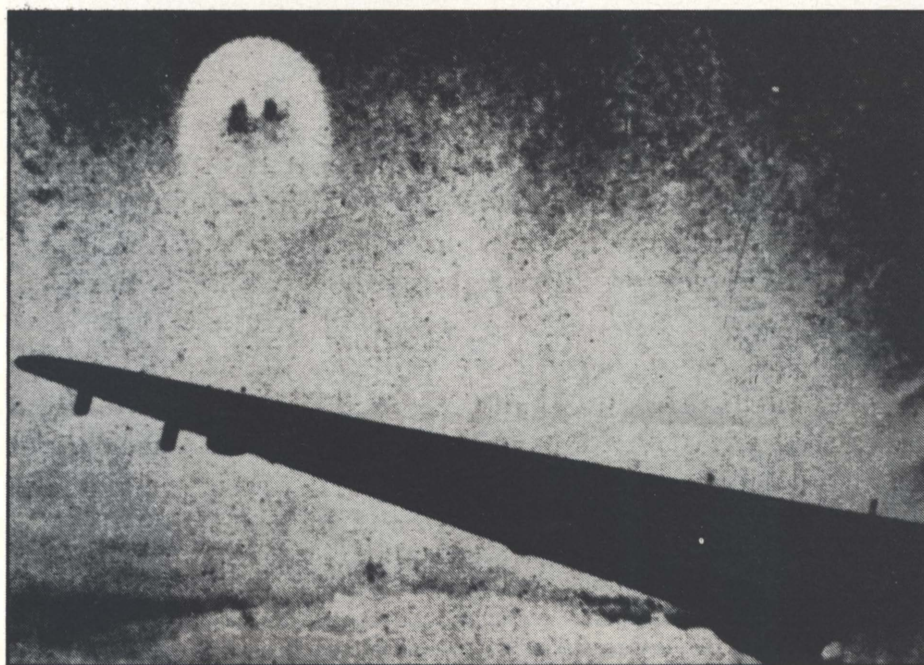
Intet offentlig arkiv. . .

Keel var i Sverige i 1976 for at forske yderligere i sagen. »På det tidspunkt forsikrede Forsvarsministeriet i Stockholm mig om, at der ikke fandtes et arkiv over undersøgelserne fra 1930erne,« skrev han (4).

I maj 1973 interviewede jeg Åke Franzén om hans interesser (5). Franzén, som energisk undersøger det ukendte, har udover at skaffe det grundlæggende materiale til artiklerne om spøgelsesflyene været i USA i 1969 for at besøge Keel. Han tilbragte da adskillige uger i West Virginia, hvor han fulgte Keels rapporter om »Mothmen« op. Han bekræftede, at Keels beretninger drejede sig om et særligt fænomen.

Tidligt i 70erne forskede jeg lidt i de »spøgelsesraketter«, der blev observeret over Sverige i 1946. Omkring et dusin aviser og det svenske nyhedsbureau TT's (Tidningarnas Telegrambyrå) arkiver blev undersøgt (6). Da jeg synes, det er interessant at undersøge historiske UFO-rapporter, spurgte jeg Franzén om, jeg måtte låne de notater, han havde sendt til USA. Franzéns notater var hovedsaglig fra fire svenske aviser (7).

Avisartiklerne henviste til seriøse politi- og militærundersøgelser af de mystiske fly. I 1977 skrev den svenske luftfartshistoriker Nils Söderberg om mulighederne for at finde rapporter om disse undersøgelser. Söderberg er formand for det svenske luftfartshistoriske selskab og betragtes som en af de mest fremtrædende personer i flyvningens barndom. (I et dokumentarisk program i svensk TV for nylig, blev han betegnet som »det svenske luftvåbens far«). Söderberg mente, at det var værd at undersøge denne sag, og han lod antyde, at sagens akter måtte findes i krigsarkivet i Stockholm.

»Spøgelsesfly fotograferet over Østrig i maj 1944.

Dokumenterne fundet

I august 1977 modtog jeg et svar fra arkivaren i krigsarkivet, Bertil Broomé. Denne bekræftede, at der fandtes fire bokse med *hemmelige* dokumenter, der var mærket »Spökflygaren«. Disse bokse indeholdt en mængde dokumenter fra militær kommandanten i Norrland. Dokumenterne var dateret 1934 (tre bokse) og 1937 (en boks). En tilladelse til at gennemse disse rapporter skulle indhentes hos den svenske forsvarsminister.

Jeg skrev til ministeriet og understregede, at dokumenterne skulle bruges til en seriøs dokumentarisk rapport om disse observationer. Den 1. september 1977 modtog jeg en tilladelse til at gennemse dokumenterne fra forsvarsministeren hr. Erik Krönmark. En af betingelserne for at jeg måtte se arkivet var, at jeg ikke offentliggjorde nogle detaljer uden udtrykkelig tilladelse fra den svenske overkommando. (Overkommandoen var af ministeriet blevet spurgt om deres mening).

»UFOlogi« er for mig en fritidsbeskæftigelse og jeg kunne ikke afse tid til at gennemse dokumenterne før i september 1978. Jeg skrev mig ind i krigsarkivet, hvor der opbevares fortrolige dokumenter. En hel del mistroiskhed og bureaukrati omgiver en forsker her, men også en venlig og hjælpsom atmosfære møder en nyankommet, der interesserer sig for noget så ualmindeligt og usædvanligt som »spøgelsesfly«!! Jeg fik overrakt fire bokse med papir i folio format — et tungt arkiv med omkring 1000 sider, som det tog mig samfulde to dage at komme igennem. Måske er der ingen, der har været interesseret i disse rapporter de sidste 45 år!

Beskrivelse af arkiverne

Arkiverne består af rapporter og analyser foretaget af eller ved ordre fra den svenske militær kommando i Norrland. Omkring 25% er almindelig militær »spaltefyld«, — rapporter om forskellige observationer indsendt til militær overkommandoen og regeringen i Stockholm. Der blev givet ordre til, at det svenske flyvevåben iværksatte en land-baseret luftmelde og rekognoscerings aktion. Politiet og toldvæsen, (begge etater var underlagt lensstyrelsen) blev bedt om at foretage en systematisk overvågning om natten, (der blev foretaget nogle få observationer på disse beordrede udkigsmanøvrer) og at udspørge eventuelle observatører blandt indbyggerne.

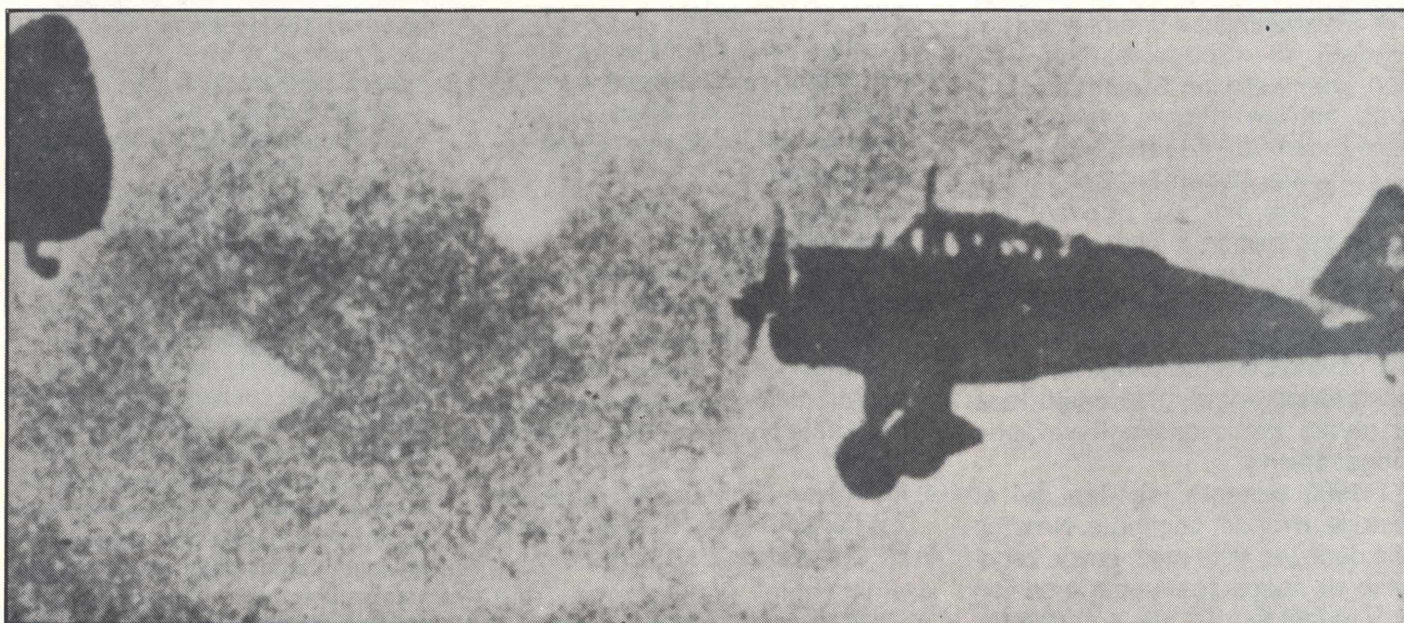
Alle specielle observationer skulle indberettes, og der skulle foretages en undersøgelse på stedet, enten (som oftest) af politiet eller militæret. Disse undersøgelser udgør hovedparten — ca. 75% — af arkivet. Disse undersøgelser var til tider meget omhyggelige. I mange tilfælde fandtes en forklaring (planeter, stjerner, ambulancefly, fly, balloner, billygter og endda svindelnumre), men i de fleste tilfælde fandtes ingen forklaring. De officielle undersøgelsesrapporter blev i pressen oftest omtalt som beviste påstande. Undersøgelsesskemaerne blev til tider suppleret med en detaljeret beskrivelse beediget ved vidnets underskrift.

Der blev gjort forsøg på at finde et mønster i rapporterne. Alle observationer blev registreret med tidspunkt og retning. Det svenske flyvevåben var jævnligt i kontakt med de civile myndigheder (politi og toldvæsen), samt forsvarskommandoerne i Norge og Finland. Al radiokommunikation blev beordret standset, og specielle radio-rekognoscerings enheder blev overført fra Sydsverige. Militærattacheerne i nabolande fik besked på at indsamle så mange oplysninger som muligt. Mulige motiver til disse »flytogter« blev ananlyseret, og mulige konklusioner fremlagt. I et 17 siders hemmeligstemplet memo til den svenske regering skjuler (krigsministeren) general P. Reuterswärd ikke, at han mener, det er russerne, der er de skyldige. (Dateret den 28. april 1934).

Nødvendige oplysninger baggrundene

Imidlertid må man i en hver vurdering af spøgelsesfly arkivet tage hensyn til under hvilke omstændigheder, fænomenet fandt sted. Man er nødt til at kende den fremherskende holdning i befolkningen, i militæret og blandt politikerne. Man bør sætte sig ind i på hvilket stade

»Spøgelsesfly« (på engelsk kaldet Foo Fighters) her fotograferet over Stillehavet omkring 1945-46. Der findes kun meget få billeder af dette fænomen.

flyvningen befandt sig, man bør også vide, på hvilken måde avisredaktørerne behandlede observatørernes beretninger og de andre oplysninger, de modtog.

Derfor er det ikke nok at undersøge de officielle papirer. I 1978-80 samlede jeg tusinder af udklip om dette og andre tilsyneladende beslægtede fænomener. Ved min gennemgang af avisartiklerne gjorde jeg et forsøg på at danne mig et billede af den tid: Den politiske debat, lederne, hvad, der skete i Europa og resten af verden (det var virkelig en barsk periode!), flyvning, genoprustning, spionage, vejret, mærkelige forsvinden, Fortean fænomener og andre mærkelige ting. Alt dette har givet i hundredevis af ledetråde til de forskellige kilder. Nogle af disse ledetråde er undersøgt, andre bliver det.

En velkendt myte

I udklipsarkivet er der nu tusinder af kopier fra omkring et dusin aviser (8). Andre undersøges. For at få så bredt et udsnit som muligt blev der brugt aviser fra forskellige dele af landet både lokale og landsdækkende såvel som aviser med forskellig politisk tilhørsforhold. Spøgelsesflyene blev åbenlyst brugt som politisk propaganda. Når den borgerlige presse skrev om hændelserne, gav de russerne skylden. Avisdebatten om spøgelsesflyene er en historie for sig, og der findes både seriøse og humoristiske aspekter.

Spøgelsesflyene blev et velkendt »samfundsfænomen«. De blev brugt i annoncer for sko og stormagasiner. En amerikansk film blev hurtigt omdøbt til »Spøgelsesflyet«, da den blev vist i en Stockholm biograf, selvom filmen overhovedet ikke indeholdt noget i retning af det omtalte fænomen. Der var debatter i den svenske rigsdag, omhyggeligt stenograferet, så en hver stadig kan læse dem. I perioden 1934-49 blev fire børnebøger opkaldt efter fænomenet. Fænomenet påvirkede øjensynligt forsvarsministeren, som i 1936 besluttede at styrke det svenske flyvevåben meget stærkt.

I 1980 besøgte jeg den del af Sverige, hvor det begyndte. Næsten alle dem, jeg talte med, havde kendskab til spøgelsesflyene, men jeg blev meget skuffet, da jeg erfarede, at ingen af dem, jeg talte med, kendte et øjenvidne. Det er som om, spøgelsesflyene har præget indbyggerne i Nordsverige, men det er meget svært at finde øjenvidner, når der er gået 40-50 år siden begivenhederne fandt sted.

Som et led i de fortsatte undersøgelser sendte jeg i oktober 1979 kopier af nogle udvalgte dokumenter, som jeg havde fundet i krigsarkiverne, til overkommandoen ('Överbefälhavaren'), og i en længere skrivelse bad jeg om tilladelse til at offentliggøre de data, jeg havde samlet. I en kort erklæring fra overkommandoens sikkerhedstjeneste (6. november 1979) fik jeg lov til at offentliggøre alle dokumenter. Siden tidligt i 1980 har spøgelsesfly-projektet desværre måtte ligge i dvale i omkring to år, da jeg har været overbebyrdet med arbejde, fordi jeg har været ansvarlig for installationen af en ny computer på min arbejdsplads.

Projektet bliver fortsat

Projektet fortsætter nu, og jeg søger samarbejde med en anden undersøger, der er interesseret i dette særlige fænomen. Da det tilgængelige materiale desværre er så omfattende, synes jeg det er umuligt — på nuværende tidspunkt — at oversætte ret meget af det til engelsk. Jeg vil nu koncentrere mig om:

1) at finde de bedste kilder
2) undersøge ledetrådene
3) lave krydsreferencer
4) skrive en afhandling på svensk
5) sørge for, at materialet bliver oversat til engelsk

Særligt udvalgte dele fra dokumenterne og avisudklippene vil blive trykt i AFU-Newsletter.

Hvis du mener, du har vigtige oplysninger om:

1) Mystiske fly set i 1930erne hvor som helst i verden
2) Flyvning i 1930erne med oplysninger om nutidige fly
3) Spionage, smuglere, politiske debatter eller andre relevante sociologiske begivenheder, som kan kaste lys over disse flyvende togter
4) Mystiske »lokkende« objekter set når som helst, hvor som helst
5) UFO-rapporter fra 1930erne

kontakt mig venligst på min adresse:

Anders Liljegren
Archives for UFO Research (AFU)
P.O. Box 11027
S-600 11 Sverige

Bidragyderne vil modtage gratis numre af vores AFU-Newsletter og vil blive holdt orienteret om, hvordan projektet skrider frem, så ofte som jeg nu er i stand til det. □

Noter og referencer:

1) John A. Keel: Mystery Aeroplane of the 1930s. Del 1-4. Flying Saucer Review vol. 16, nr. 3 & 4, vol. 17, nr. nr. 4 & 5.
2) John A. Keel: Operation Trojan Horse. Souvenir Press, 1971, pp 127-136.
3) For eksempel udtalelsen: »I de tidlige 1930er var Sovjet Unionen stadig så underudviklet, at der ikke fandtes en fly-industri af betydning.«
En hver luftfartshistoriker vil afvise en sådan påstand. I virkeligheden havde Sovjet Unionen et flyvevåben på flere tusinde fly, de fleste lavet i Rusland. Flere hundrede af dem var på en base i det nordvestlige Rusland.
Et andet eksempel på Keels fejlagtige argumentation: »Hvis flyene blev brugt til smugleri, måtte de være en del af en omfattende og velfinansieret organisation. En sådan organisation fandtes intet sted i verden.«
Sandheden er, at en sådan smuglermafia — the Nighthawks — blev arresteret i USA tidligt i 1930erne, anklaget for at have smuglet narkotika og spiritus fra Mexico til USA.
I det svenske politiblad (citeret i Stockholm Tidningen den 16.1.1934) påstås det, at denne smugler-mafia havde ikke mindre end 30 (tredive) fly, hvor af to var Sikorsky amfibieflyvebåde...
4) Personlig korrespondance.
5) Anders Liljegren: West Virginia's fågelman. UFOlogen, nr. 12, november-december 1973.
6) Anders Liljegren: Spökraketerna 1946 — Nyhedsbureaumaterialet. AFU, 1977, 36 sider (kun på svensk — udgået af produktion).
7) Dagens Nyheter, Stockholm-Tidningen, Västerbottens-Kuriren og Norrbottens Allehanda.
8) Umebladet (den avis, der »opfandt« fænomenet, og var den mest ivrige med at offentliggøre rapporter, en borgerlig avis), Ny dag (kommunistisk), Nerikes Allehanda, Västerbottens Folkblad, Norrländska Social-Demokraten og Stockholms-Tidningen (begge socialdemokratisk) Norrbottens-Kuriren, Aftonbladet og Nya Dagligt Allenhanda (alle konservative) Hufvudstadsbladet (finsk), Södermanlands Nyheter, Dagens Nyheter og Västerbottens-Kuriren.

Computeranalyse

Da det amerikanske flyvevåben gennem Project Blue Book undersøgte ufoer, blev der nedsat et udvalg, hvis opgave det var, at udarbejde en special-rapport. Denne rapport, Bluebook Special Report 14, der var en analyse af projektets ufo-rapporter, sluttede, efter at have omtalt en del videnskabelige undersøgelser, med en negativ konklusion. MARCEN besluttede sig derfor til at foretage en computeranalyse af sine arkiverede rapporter. Som udgangspunkt brugte MARCEN en større mængde data til de samme parametre og analyser. Til sidst foretog de en Chi-Square analyse. Måske fortolkede de resultaterne på en anden måde, man kom i hvert fald til en anden konklusion end Special report 14.

MARCEN har tidligere foretaget en computeranalyse af de fællestræk, der er i UFO-rapporterne og blandt de mennesker, der laver dem.

Ved den foreliggende analyse anvendtes de samme 26.960 rapporter, som også blev brugt i den første analyse (se UFO-NYT nr. 6, 1982, side 32) og yderligere 680 rapporter (optaget 1978 og 1979) fra MARCENs arkiv, ialt 27.640 observationsrapporter, som vi fik computerne til at analysere objektivt, da en computeranalyse ville udelukke de fordomme, mennesket besidder, og give et statistisk korrekt resultat.

Vi valgte at bruge den samme gruppeinddeling, som flyvevåbenets Project Bluebook anvendte til identificering af UFO-rapporterne, nemlig: Balloner; astronomiske; fly; lys fænomener; fugle; skyer, tåge og støv; psykologiske; mangelfulde data; uidentificeret og andet.

Hvordan kunne vi nu forlange, at upersonlige ikke tænkende computere kunne undersøge noget så komplekst som UFO-rapporter? Det lykkedes ved at programmere computerne til at finde de mest almindelige fællestræk i hver gruppe med identificerede rapporter. I programmerne indlagde vi instruks om, at hvis der var overensstemmelse i mere end to trediedele af fællestrækkene, var rapporten absolut hjemmehørende i denne gruppe. Hvis over halvdelen af fællestrækkene var ens, var den pågældende rapport sandsynligvis identificeret.

Til gruppen med mangelfulde data hørte de rapporter, hvor der ikke var data nok til at henføre rapporten til en bestemt gruppe. For at en rapport kunne betegnes som uidentificeret, måtte der være indrapporteret oplysninger nok til, at rapporten kunne henføres til flere grupper, og computerne skulle indikere, at der var ligheder med mindst to fællestræk i hver gruppe. En sandsynligvis uidentificeret havde kun to fællestræk lig med de andre grupper.

Til gruppen med andet henførte vi rapporter, der drejede sig om naturlige menneskeskabte fænomener, så som raketopsendelser, forsøg i de højere luftlag, atmosfæriske fænomener osv. Vi besluttede, at hvis der var tre eller flere ligheder i denne gruppe, skulle computeren føre rapporten ind under identificerede i gruppe »andet«. Alle de rapporter, der blev betegnet »andet«, blev kontrolleret af MARCEN UFO Report Evaluation Panel, så man kunne være sikker på, at de virkelig kunne betegnes som identificerede fænomener, og ikke i virkeligheden var Uidentificerede.

Fordelingen af de 27.640 rapporter på kategorier:

	Absolut	*Sandsynligvis*	*Ialt*
Balloner	9,3%	6,0%	15,3%
Astronomiske	12,5%	7,3%	19,8%
Fly og raketter	15,1%	7,5%	22,6%
Lys-fænomener	1,4%	0,8%	2,2%
Fugle	1,5%	0,6%	2,1%
Skyer, tåge og støv	1,1%	0,3%	1,4%
Psykologiske	1,6%	0,4%	2,0%
Uidentificerede	22,7%	4,0%	26,7%
Andet	3,7%	4,2%	7,9%
Total	68,0%	31,1%	100,0%

Da computeren så var færdig med sine beregninger, erfarede vi, at ialt 26,7% eller 7.380 kunne betegnes som uidentificerede, deraf de 22,7% som absolut uidentificerede og 4% som sandsynligvis uidentificerede.

Ved »Den videnskabelige undersøgelse af uidentificerede flyvende objekter« foretaget på University of Colorado, og bestilt af U.S. Airforce, med mere end en halv million skatteyder dollars til rådighed, erklærede undersøgelsens leder dr. Edward U. Condon, at *»alle de uforklarede observationer kom fra dårlige observatører.«* Vi besluttede os til at undersøge om, det var sandt. Vi programmerede derfor computeren til at vurdere observatørerne og inddele dem i følgende grupper: Fortræffelige, gode, tvivlsomme og dårlige observatører. Da computeren var færdig med analysen, fik vi følgende udskrift:

	Fortræffelige	*Gode*	*Tvivlsomme*	*Dårlige*
Balloner	9,6%	15,8%	16,4%	11,4%
Astronomiske	24,0%	21,5%	19,5%	23,9%
Fly	18,8%	21,0%	24,5%	14,1%
Lys-fænomener	0,95%	3,0%	2,0%	2,9%
Fugle	0,95%	1,5%	1,3%	0,1%
Skyer, tåge, støv	1,0%	1,5%	0,9%	0,5%
Mangelfulde data	4,2%	3,2%	14,4%	21,7%
Psykologiske	0,0%	0,5%	3,2%	15,3%
Uidentificerede	36,3%	27,8%	15,9%	15,3%
Andet	4,2%	4,2%	2,0%	5,0%

Pålidelighed	*Identificeret:*	*Mangelfulde data:*	*Uidentificeret*	*Psykologisk*
Fortræffelig	59,5%	4,2%	36,3%	0,0%
God	69,0%	3,2%	27,8%	0,5%
Tvivlsom	69,7%	14,4%	15,9%	3,2%
Dårlig	63,0%	21,7%	15,3%	4,6%

Som en direkte kontrast til dr. Condons påstand konstaterede vi, at jo mere pålidelig observatørerne var, jo større blev antallet af uidentificerede og jo mindre blev antallet med mangelfulde data. Vi erfarede også, at jo større pålidelighed, der kunne tillægges observatøren, jo lavere var antallet af rapporter, der kunne tillægges psykologiske afvigelser. Det viser sig altså, at jo mere pålidelig observatøren er, jo større er sandsynligheden for, at rapporten kan klassificeres som værende uidentificeret, og jo mere sandsynligt er det, at rapporten indeholder tilstrækkeligt med data til en undersøgelse, og jo mindre er sandsynligheden for, at rapporten er en hallucination eller svindel.

Til brug for denne analyse blev observatørernes pålidelighed sat i forhold til faktorer som erhverv og uddannelse. Når disse oplysninger ikke var til rådighed, blev vidnet sat i gruppen »tvivlsomme«. Hver Vidnes pålidelighed blev sat til en faktor mellem 1 og 9, hvor 7-9 var fortræffelig, 5-7 god og 2 og derunder dårlig. En militær pilot eller politibetjent, som begge regnes for at være erfarne observatører, blev betegnet som fortræffelige, mens børn blev betegnet som dårlige. Inddelingen blev foretaget så objektivt som muligt af MARCENs UFO Evaluation Panel før dataene blev indtastet i computerens databank med henblik på analysen.

For at få manet myten, at de dårligste observatører ser flest UFOer, i jorden, bad vi MUFOD om en udskrift af gruppen identificerede, uidentificerede og mangelfulde data, rapporteret af militære og civile observatører, så vi kunne sammenligne disse to grupper observatører, da militærpersoner betragtes som de mest erfarne observatører.

Vidnernes pålidelighed	Militære			Civile		
	Ident.	*Uident.*	*Mangelf.*	*Ident.*	*Uident.*	*Mangelf.*
Fortræffelig	60,2%	38,7%	1,1%	62,3%	29,0%	8,7%
God	66,9%	31,4%	1,7%	74,6%	22,4%	3,0%
Tvivlsomme	69,9%	25,9%	4,2%	74,0%	12,0%	14,0%
Dårlige	68,3%	21,7%	10,0%	60,2%	17,1%	22,3%

Vores analyse synes at bevise, at de bedst kvalificerede observatører laver de bedste rapporter, og er mest tilbøjelige til at rapportere virkelig uidentificerede, mens de dårligst kvalificerede observatører laver de dårligste rapporter, dvs. dem med mangelfulde data, og de er også mindst tilbøjelige til at rapportere virkeligt uidentificerede.

Vi besluttede at angribe en anden populær myte — at de uforklarede UFO-rapporter stammer fra de kortvarige observationer. Vi bad MUFOD om at give og varigheden af de observationer, der kan betegnes som uforklarede.

Hermed blev endnu en myte aflivet, da computeren fortalte os, at ialt 65,1% af alle de uforklarede observationer havde en varighed på fra 31 sekunder til 30 minutter, hvilket giver en observatør tilstrækkeligt med tid til at skelne mellem jordiske eller naturlige tildragelser og virkeligt uforklarige.

Mindre end 5 sekunder	7,9%
6—10 sekunder	6,0%
11—30 sekunder	9,9%
31—60 sekunder	13,4%
1— 5 minutter	30,1%
5—15 minutter	10,2%
16—30 minutter	11,4%
over 30 minutter	11,1%

Ialt 62,8% af de uforklarlige observationer havde en varighed på fra et minut til over en time — næppe kortvarige observationer.

Selvom denne computeranalyse viste et ret stort antal, som kunne betegnes som uforklarlige, ønskede vi at være så sikre, som det var os muligt, på, at resultatet ikke blev påvirket af faktorer, vi ikke umiddelbart var klar over. For at undersøge den mulighed, foretog vi nogle beregninger med den statistiske formel, kendt som Chi Square, for at undersøge sandsynligheden for, at de forskelle, der var i de uforklaredes fællestræk,

var de samme som i de forklaredes.

Vi beregnede Chi Square ved hjælp af formlen

$$X^2 = \frac{(I - U)^2}{I}$$

hvor U var antallet af fællestræk i de uforklarede, mens I var antallet af fællestræk i de forklarede. I hver analyse regnede vi med en test-sandsynlighed på 0,05.

Chi Square testen er en teoretisk regnemetode til påvisning af ligheder eller forskelle, f.eks. hvis man plukker 4 grønne æbler, hvor stor er sandsynligheden så for, at alle de øvrige æbler man plukker er grønne. red.

I teorien giver denne analyse ikke et helt sikkert resultat, for hvis resultatet skulle være nøjagtigt, var vi nødt til at sammenligne fællestrækkene blandt de uforklarede med fællestrækkene blandt de absolut forklarede (identificerede) og ikke kun mellem dem, der var klassificeret som identificerede. Med andre ord, hvis computeranalysen er behæftet med fejl i nogle få tilfælde og der er uidentificerede i gruppen med identificerede og/eller vice versa, vil resultatet på grund af fejlene blive anderledes.

Uden at have helt sikre data at arbejde ud fra, hvilket vi jo sjældent har, når vi arbejder med utraditionelle fænomener, forsøgte vi at vurdere fejlfaktoren lavt og beregne sandsynligheden så nøjagtigt, som det var os muligt under disse omstændigheder.

Den første Chi Square beregning vi foretog, var en sammenligning af hastighederne i de forklarede og de uforklarede.

	Chi Square værdien
For stationære objekter	5,86
under 160 km/t	7,26
160 til 800 km/t	1,23
Over 800 km/t	18,49
Fra meteoragtige glimt til ikke målbare hastigheder	2,19
Totale Chi Square for hastighederne	35,03

Antal frihedsgrader = 5 - 1 = 4. Så Chi Square for 5% sandsynlighed i en statistisk sammenhæng er 9,5 og Chi Square for 1% sandsynlighed er 13,3.

Derfor må vi konkludere, at der er meget mindre end 1% sandsynlighed for, at hastighederne i de uforklarede er statistisk de samme som et tilfældigt udvalgt af de forklarede.

Den næste analyse var en sammenligning mellem antallet af rapporterede objekter.

	Chi Square værdien
Et objekt	5,94
To objekter	1,01
Tre til ti objekter	22,14
Flere end ti objekter	25,91
Totale Chi Square for antal objekter	55,00

Antal frihedsgrader = 4 - 1 = 3. Så Chi Square for 5% sandsynlighed i en statistisk sammenhæng er 7,8 og Chi Square for 1% sandsynlighed er 11,3. Derfor må vi konkludere, at der er meget mindre end 1% sandsynlighed for at antallet af rapporterede objekter blandt de uforklarede er identisk med et tilfældigt antal rapporteret blandt de forklarede.

Den beskrivelse af UFOerne, der tillægges størst betydning, er den rapporterede farve, så vi foretog en Chi Square beregning på de rapporterede farver og fandt følgende:

	Chi Square værdien
Rød	0,84
Orange	2,11
Metallisk	0,21
Hvid	5,92
Grøn	6,02
Gul	0,18
Violet	0,02
Sort	0,61
Blå	2,03
Grå	0,03
Glødende lys uden nogen bestemt farve	3,21

Derved fik vi en total Chi Square på 21,23. Med et antal frihedsgrader på 10 (11 - 1) fik vi, at Chi Square for 5% sandsynlighed statistisk er 18,30 og for 2% 21,20. Så vi konkluderede, at der var mindre end 2% sandsynlighed for, at de karakteristiske farver blandt de uforklarede var de samme som blandt et tilfældigt antal forklarede.

I stedet for at belemre jer med flere Chi Square beregninger, vil vi opresumere resultaterne.

En Chi Square beregning på objekternes facon gav den konklusion, at der er mindre end 1% sandsynlighed for, at de karakteristiske faconer blandt de uforklarede er statistisk de samme som blandt et tilfældigt antal forklarede.

Da vi foretog en Chi-Square beregning på observationernes varighed, konkluderede vi igen, at sandsynlighedens statistiske ligheder mellem de uforklarede og de forklarede var mindre end 1%.

En Chi Square beregning på de rapporterede lysstyrker gav en sandsynlighed på omkring 1,4% for at de uforklarede var *statistisk* lig med de forklarede.

Ser vi på en Chi Square beregning på alle fællestrækkene både enkeltvis og samlet, får vi, at der er mindre end 1% sandsynlighed for, at de uforklarede kunne være statistisk lig med de forklarede. Nedskrevet ser det ud som følger:

	Sandsynligheden for ligheder
Hastighed	Meget mindre end 1%
Observationens varighed	Meget mindre end 1%
Antal objekter	Meget mindre end 1%
Farve	Omkring 2%
Facon	Meget mindre end 1%
Lysstyrke	Omkring 1,4%

Når muligheden er mindre end én ud af 100 for, at de uforklarede er statistisk lig med de forklarede, føler vi os sikre, når vi påstår, at langt den overvejende del af de 7,380 rapporter, der anses for at være uidentificerede, virkelig drejer sig om et i konventionel videnskab ukendt fænomen. Hvad enten det drejer sig om objekter, der er udenjordiske, rejsende i tid og rum, kontrolleret af intelligente væsener, eller illusioner af jordisk oprindelse og frembragt af et hemmeligt raffineret elektronisk udstyr, eller blot er psykologiske manifestationer i forstyrrede hjerner, har vi endnu ikke oplysninger nok til at afgøre det.

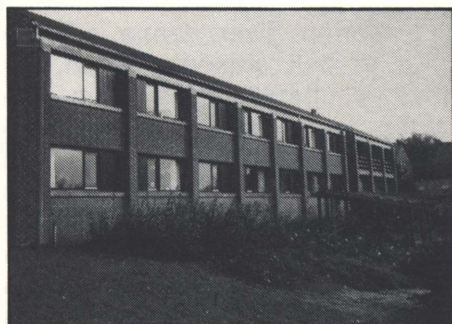
— afsluttes på side 37

UFO '83

Billedkavalkade

Af Per Andersen

I ugen fra den 23. til den 29. juli løb det årligt tilbagevendende sommer-seminar af stablen på Hadsten Højskole, nord for Århus. Årets arrangement, der havde betegnelsen UFO '83, var arrangeret af Gitte og Torben Birkeholm samt Inge og Per Andersen. Vi bringer her en lille billedkavalkade derfra.

UFO 83 blev afholdt ved Hadsten Højskole, der var ideel til formålet. Her ses f.eks. den nybyggede fløj med 14 dejlige dobbeltværelser, og her boede langt de fleste af de omkring 25 fastboende deltagere. De gode faciliteter ved højskolen og de dejlige omgivelser var givetvis medvirkende til, at deltagerne havde en rar uge under arrangementet. F.eks. blev både bordtennisrummet og billard-stuen flittigt benyttet, når der ikke var foredrag eller lignende.

Det første UFO-mæssige arrangement ved seminaret var en paneldebat med både deltagere fra UFO-organisationerne og uden for organisationerne. Her ses først fra venstre Henrik Ø. Larsen fra FUFOS, Peter A. Hansen, formand for SUFOI og Ib Laulund, redaktør af UFO Kontakt. Derefter ses længst borte redaktør Per Borgaard og stud. theol. Flemming F. Olsen. Overskriften for paneldebatten var: »UFO-sagen, udfordring eller myte?«. Flere af panelets deltagere var inde på, at der ikke er tale om et »enten eller«, men om et »både og«. Det er myten om UFOerne, der gør UFO-syndromet til en udfordring. I øvrigt nåede man i løbet af aftenen vidt omkring inden for UFO-syndromets aspekter.

Foruden at foredragene var åbne for de fastboende deltagere ved UFO 83, var de også offentlige for alle interesserede. Trods en pæn presseomtale af arrangementet, var det desværre alt for få fra den lokale befolkning og Århus med omegn, der benyttede sig af dette tilbud til at stifte nærmere bekendskab med UFO-verdenen. På dette billede ses et udsnit af de interesserede tilhørere til et af de mange foredrag, der blev holdt igennem seminar-ugen. Foruden foredrag var der også arrangeret studiegrupper og video-forevisning.

UFO 83 var ikke kun faglige aktiviteter omkring UFO-emnerne, men der var også rig mulighed for at nyde bordets glæder. Her er der serveret kaffe og kager for (fra venstre) Torben Birkeholm, Lars K. Lassen, Kim Møller Hansen og Hansjürgen Köhler. Som det fremgår snakkes der ikke *altid* om UFOer, når UFOloger mødes, men mad er måske også næsten det eneste, der for et kort øjeblik kan få opmærksomheden til at samles om noget andet end UFOer!

Arrangørerne var specielt glade for at kunne byde velkommen til Christer Nordin fra Riksorganisationen UFO-Sverige, der tog den lange vej fra Sverige for at holde et foredrag om svensk UFO-forskning. Det er desværre for sjældent, at repræsentanter for UFO-organisationerne har lejlighed til at møde hinanden og orientere hinanden om UFO-arbejdet i de forskellige lande. Da samtidig Hansjürgen Köhler fra den tyske UFO-gruppe CENAP var til stede under seminaret, udspandt der sig spændende UFO-diskussioner på dansk/svensk/tysk/engelsk, så det var lige før arrangementet blev helt internationalt.

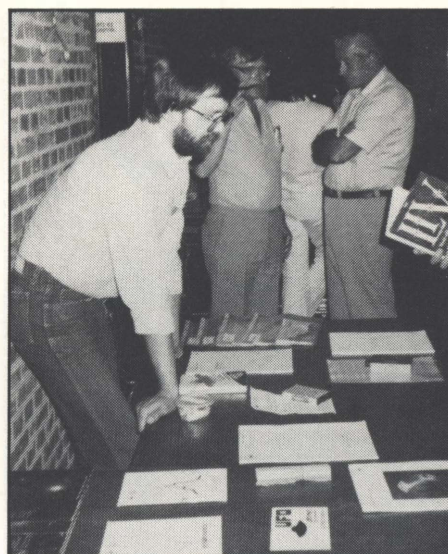
UFO-seminaret fik også besøg af både Jørgen Nielsen, Roskilde UFO Gruppe og E.T. (det er E.T. den lille!). Jørgen Nielsen holdt et spændende foredrag med titlen »Er der liv andre steder i Kosmos«, hvor han med udgangspunkt i Darwin's udviklingslære filosoferede over dette vanskelige, uhåndgribelige emne. Desværre kan der jo stadig ikke gives noget definitivt svar på spørgsmål, der indgår i foredragets titel.

Efter en uge travlt optaget med foredrag, video-forevisninger m.v., gjorde det godt at koble lidt fra med noget ikke-sagligt. Den sidste aften i seminarugen var der arrangeret en festmiddag med efterfølgende fest og dans. Helt fri for det saglige var man dog ikke under festmiddagen, idet der her bl.a. var en evaluering af seminaret og fastlæggelse af arrangørerne af UFO 84.

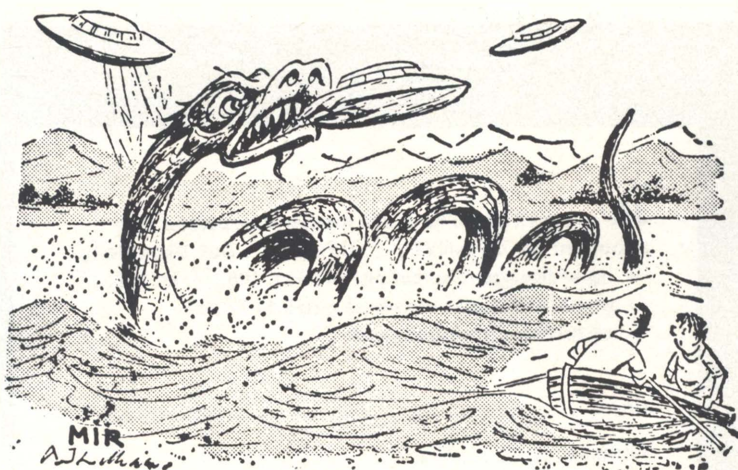

Tre personer påtog sig at arrangere næste sommers UFO-seminar, UFO 84. På billedet ses to af arrangørerne, Freddy Nielsen, Ålborg (tv) og Jørgen Nielsen, Roskilde (th). Desuden er Lars K. Lassen med til at arrangere UFO 84. Den lille dirigentklokke blev ifølge traditionerne overdraget fra dette års arrangører til næste års arrangører. Yderligere oplysninger om UFO 84 fås ved henvendelse til næste års arrangører ved Jørgen Nielsen, Sct. Hansgade 6, 4000 Roskilde.

Under pauserne i foredragene var der lejlighed til at kikke nærmere på et stort udvalg af UFO-materialer, og mange benyttede sig da også af chancen til at hjembringe UFO-litteratur. Under seminaret kunne den nyeste rapport fra SUFOI om bortførelsessagen Travis Walton, der er skrevet af Kim Møller Hansen, præsenteres for offentligheden for første gang. På billedet ses en af arrangørerne, Torben Birkeholm, der bl.a. stod for materialesalget igennem ugen.

— *Se, det der vil jeg faktisk kalde et sjældent syn!...«*

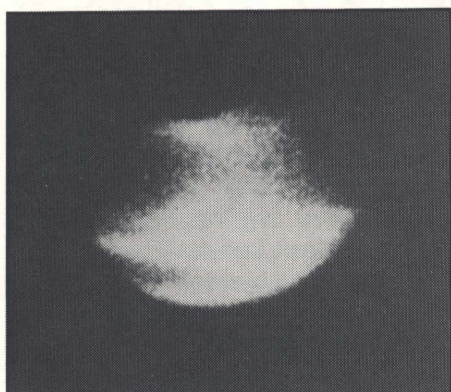
Anmeldelser

Af Kim Møller Hansen

Utraditionel UFO-bog

Quentin Fogarty:
»Let's Hope They're Friendly!«
Angus & Robertson Publishers,
P.O.Box 290, North Ryde,
NSW 2113, Australia. 1982.
Pris: Dollars 9,95.

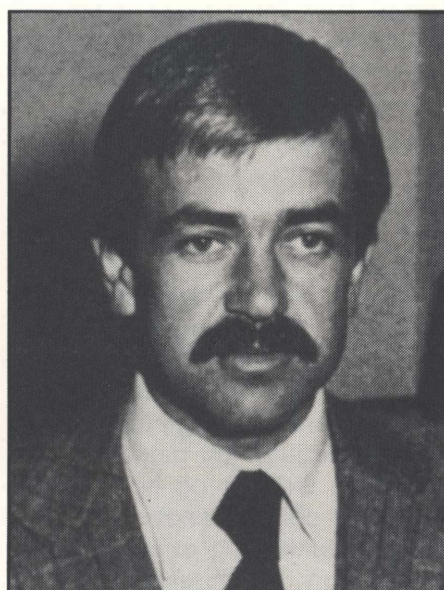
Natten mellem den 30. og 31. december 1978 ændredes tilværelsen fuldstændig for journalisten Quentin Fogarty. Denne nat var han sammen med et filmhold ombord på et Argosy transportfly for at lave en nyhedsreportage om nogle spændende radar-visuelle observationer, der var blevet gjort ud for New Zealands østkyst 10 dage tidligere. Flyveturen resulterede i den senere så berømte New Zealand UFO film (Se UFO-NYT nr. 5, 1982.

Kaptajnen ombord på Argosyflyet, Bill Startup, har, som tidligere nævnt her i UFO-NYT, nedfældet sin version af hændelsen i bogen »The Kaikoura UFOs«, og nu har journalisten Quentin Fogarty fået udgivet sin bog »Let's Hope They're Friendly!« (Lad os håbe de er venligtsindede). Titlen er et direkte citat fra den båndoptagelse Fogarty indtalte ombord i flyet, medens han sammen med de øvrige ombord observerede uidentificerede lys på turen fra Wellington til Christchurch. Citatet fortæller noget om det indtryk begivenhederne gjorde på Fogarty og filmholdet.

Bogen er interessant, fordi det ikke er en UFO-bog i traditionel forstand. Den handler om, hvad der kan ske for en gruppe ganske almindelige mennesker, der pludselig kastes ud i nogle ekstraordinære begivenheder.

Fogarty fortæller detaljeret om begivenhederne forud for flyveturen den 30.-31. december, selve UFO-oplevelsen og Dr. Bruce S. Maccabee's analyse af filmen. Men det mest interessante er Fogarty's afsløringer af, hvad der skete med ham og de øvrige vidner i månederne efter hændelsen. Om hvorledes Channel O (Fogarty's daværende arbejdsgiver) lavede den ene nyhedsudsendelse efter den anden om filmen med Fogarty som tavs statist; slagsmålet mellem Fogarty og produceren Leonard Lee om rettighederne til filmen; Fogarty's nervesammenbrud; pressekonferencen i New York; Fogarty's optræden i TV-showet »Good Morning America«; offentlighedens angreb på vidnernes troværdighed m.m.

Journalist Quentin Fogarty, 37 år. Efter han forlod Channel O (nu Channel 10) i Melbourne, har han arbejdet som freelance journalist og filmproducer ved National Nine News i Melbourne.

Interessant er også Fogarty's beskrivelse og offentliggørelse af hans brevveksling med UFO-skeptikeren Robert Lanigan-O'keeffe, samt Fogarty's besøg hos Maccabee i USA, hvor Philip Klass og Robert Sheaffer også var gæster. Klass og Fogarty skiltes som uvenner, efter at Klass hele aftenen havde angrebet vidnernes troværdighed og psykiske tilstand.

Bogens illustrationer er meget fine, med sort/hvide fotografier af de involverede personer og 20 farvefotos fra den originale film.

Bogen er på 178 sider og har et udmærket stikordsregister (hvilket er en mangelvare i mange bøger) og en efterskrift af J. Allen Hynek.

»Let's Hope They're Friendly« er skrevet i et letflydende og levende sprog, der gør den relativt let at læse, trods det at den er på engelsk. Bogen kan anbefales til alle, som ønsker at komme bag kulisserne til en af de seneste års mest interessante UFO-hændelser.

NEW ZEALAND

UFOnaut rapporter

Af Keith Basterfield

Der er skrevet en hel del om de australske ufonaut-rapporter, hvorimod der næsten intet er skrevet om de lignende tilfælde fra New Zealand. Selvom der er kommet en hel del gode rapporter fra dette land gennem årene, har ingen ufonaut-rapporter fundet vej til de internationale ufo-tidsskrifter.

New Zealand, der ligger mellem 33° og 53° syd og omkring 1600 km øst for Australien, har ca. 3,2 millioner indbyggere spredt ud over sine 270.000 km², (omtrent på størrelse med De britiske Øer). Ved min forskning har jeg indtil dato fundet 18 ufonaut rapporter fra dette land. Dette antal kan bedst sammenlignes med de 87 kendte tilfælde fra Australien, der har omkring 15 millioner indbyggere og er på 7,7 millioner km², eller med de 2.100 kendte tilfælde fra hele kloden.

I et forsøg på at afhjælpe de manglende informationer, bringer jeg et kort sammendrag af de tilfælde, jeg fandt frem. Den kildeangivelse, der er ved hvert sammendrag, er det nærmeste, jeg kunne komme den originale (skrevet med *kursiv* efter hver beretning).

1.

Den 30. juli 1909 så to mandlige østersskrabere i Gore et luftskib på nært hold. Skibet dalede ned gennem disen og fløj omkring. To skikkelser blev helt sikkert set siddende ombord. Det havde lys i begge ender. Til sidst steg det og fløj mod sydøst. *Auckland Weekly News, 5. august 1909.*

2.

Senere end juli 1909 i Port Molyneux. Det siges, at et luftskib landede, og besætningen, som lignede »japanere«, dukkede op og talte med en tilskuer. *Ukendt 1909 udgave af Olutha Free Press.*

3.

En indbygger i Waipawa påstår, at han om natten den 3. august 1909 så en grå torpedoformet struktur med tre mænd ombord, den ene råbte noget til ham på et fremmed sprog. Han betragtede maskinen et stykke tid. Det bar to lys og cirklede lidt rundt, før det forsvandt.

Hawkes Bay Herald, 6. aug. 1909.

4.

I januar 1910 så adskillige indbyggere i Invercargill kl. 23.00 et cigarformet objekt svæve 30 m over jorden. Blandt vidnerne var en sognepræst, borgmesteren og en politibetjent. En mand kom til syne i en sidedør og hørtes råbe nogle ord på et ukendt sprog. Døren blev lukket og objektet accelerede bort og forsvandt ud af syne. *Passport to Magonia, Vallee, Spearman, London 1970, side 187.*

5.

Det siges, at en sygeplejerske i Christchurch engang i 1944/45 omkring kl. 16.20 så en »omvendt tallerken« og adskillige små skikkelser i transparente »hylstre«. Et af væsenerne, der ikke var mere end 120 cm høj, befandt sig uden for det landede objekt. Væsenerne så ud til at være grønlige i deres aflange og transparente hylstre. Deres hoveder var forholdsvis store i forhold til deres kroppe. Da damen nærmede sig det lille væsen, »sprang« det ind i objektet gennem en lille åbning. Derefter lettede objektet. *APRG Journal, nr. 1 siderne 11-14, 1974.*

6.

Da fru Moreland, Blenheim, den 13. juli 1959 gik over et vænge, kom en »tallerken« med en diameter på 6-10 m ned mod hende, hvorefter den fløj i taghøjde. I en kuppel så hun to mænd iklædt tætsiddende tøj af et skinnende materiale meget lig med aluminiumsfolie. Da de havde uigennemsigtige hjælme på, kunne deres ansigter ikke ses. Den ene mand rejste sig og satte sig så igen. Et minut senere fyredes »jetten« af, og objektet steg lodret med et hørbart og skingert, men afdæmpet fløjt. *Nelson Evening Mail, den 22. juli 1959.*

7.

Da frk. Harvey og hr. Perego den 18. december 1968 mellem kl. 22.30 og 23.00 kørte ved Wairakei, så de en mand iklædt »dykkerdragt« gå i rabatten af den øde vej, de kørte på. Han var 170-182 cm høj, almindelig bygget, iført en

skinnende plastiklignende og stramtsiddende blå dragt. Enten var dragten delt eller også var der et bælte om taljen. Hjælmen var skilt fra kroppen med en ring eller et halsstykke. Hjælmen var cylindrisk som en skraldespand, flad foroven og mørkeblå med et kvadratisk klart vindue foran. *Auckland University UFO Research Group.*

8.

En aften i 1969 slendrede en mand og hans kone langs stranden ved Whangamata omkring kl. 22.00, da der pludselig føltes en knugende stilhed, som om et eller andet var i gære. Pludselig kom 4-6 store skikkelser »flydende« ned mod dem fra nogle klitter i nærheden. De var fra top til tå iklædt en sort dragt så deres ansigt, arme og fødder ikke kunne ses. Pludselig kom en stor grå ballon med en diameter på 1,2 m flyvende i øjenhøjde hen mod dem. Da den var 1 m fra dem, vendte de om og løb. *Strangers in Our Skies, Dykes, INL Print, Wellington, 1981, siderne 40-46.*

9.

Da hr. Brown, Awanui, var på vej hjem den 22. februar 1969 ca. kl. 01.00, så han noget hvidglødende bag nogle buske. Da han gik hen for at se, hvad det var, så han to mænd og en kvinde sidde i græsset. Det var som om, der var en usynlig barriere, han stødte imod, omkring dem. En af mændene havde en usynlig »sløret mur« omkring sig. Vidnet forlod stedet, og påstod næste dag, at der var mærker på stedet. *Auckland University UFO Research Group.*

10.

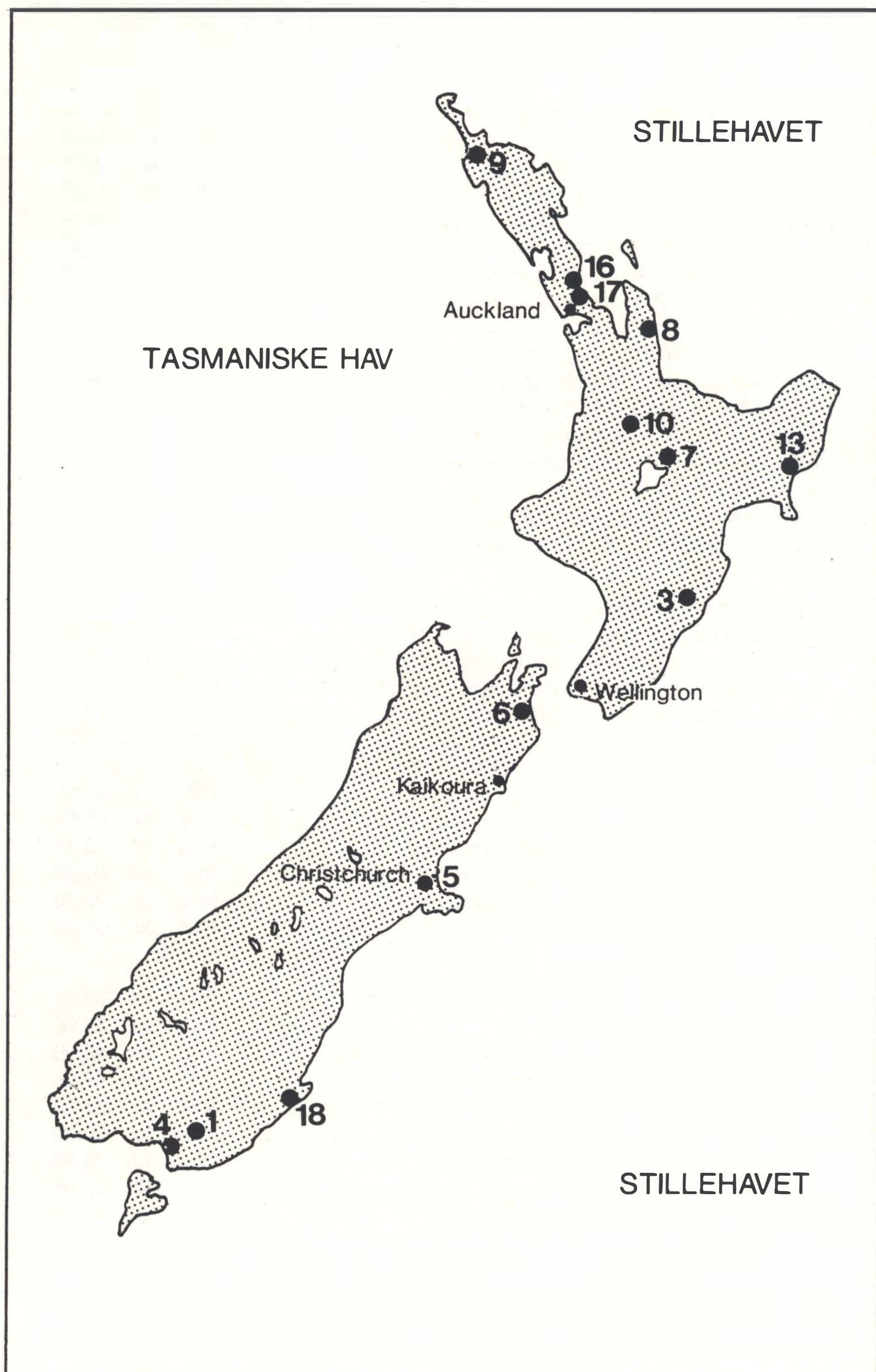
Sent i 1969 bemærkede en 30 årig kvinde i Tirau et klart glødende gult lys over en nærliggende hæk. Ved lyset var der fem sorte eller mørke skygger, som lignede skikkelser. De bevægede sig ubetydeligt og den ene skikkelse var højere end de andre. Skyggerne lignede hovederne og skuldrene af nogle personer, selvom hverken arme eller ben var synlige. Hun forlod stedet. *UFO Research, Far North Queensland.*

11.

Engang i maj 1971, da en kvinde i Waluka mellem kl. 02.00 og 03.00 tog sig en kop te og så ud gennem gardinerne, så hun tre »mænd« sludre på en bænk i nærheden. Skikkelserne så ud til at være indhyldet i et gråt slør. I nærheden var der et meget kraftigt rødt lys. Lidt senere sås en sølv stribe på vandet. Det var som om denne stribe oplyste mændenes vej, for de gik ind i den røde kugle. Først forsvandt striben derefter den røde kugle. *Canadian UFO Report, vol. 2, nr. 3, side 25.*

12.

Da hr. Norton og frk. Richard fra Brookby var på vej hjem fra en fisketur den 8. januar 1975 kl. 23.30, så de et objekt med en kuppel og ben. Inden i det bevægede tre skygger sig omkring. Det forsvandt over nogle højdedrag. Hr.

Kort over New Zealand med de 13 af de 18 ufonaut tilfælde indtegnet. Det har ikke været muligt at placere de resterende.

Nortons mor, der er sygeplejerske, sagde, at frk. Richard var i choktilstand, da de ankom til hendes hus. *NZ Spaceview, nr. 66.*

13.

Den 12. marts 1977 omkring kl. 01.00 var tre unge kvinder fra Gisborne ude at se efter UFOer. Senere kunne de ikke gøre rede for to timer af natten. En af kvinderne (B) blev hypnotiseret og fortalte, at omkring kl. 01.00 var der noget, der lyste på hende. En diskos med en kuppel svævede i nærheden. De to af dem blev tiltrukket af lyset, mens den tredie sov. Det næste, B husker, var, at hun befandt sig i et lille rundt rum. En humanoide af middelhøjde iklædt off-white overalls og hvide støvler dukkede op. En non-verbal konversation fandt sted. Kvinderne blev derefter sendt tilbage af lysstrålen. Objektet fløj bort med stor fart. Den anden kvinde nægtede at lade sig hypnotisere. *Strangers in Our Skies, Dykes, INL Print, Wellington 1981, siderne 46-49.*

14.

Den 2. december 1977 kl. 03.00 blev en landmand i Waimata vækket af sine hunde og opdagede, at en »tallerken« var landet. To humanoider slæbte afsted med en af hans hunde. De var 143 cm høje, iklædt tætsiddende metalliske sølvfarvede overalls og hvide cylindriske hjælme. Deres overalls var snøret sammen ved anklen med et elastikopslag, som gik ned over deres røde og lysende støvler. På hænderne havde de store sølvfarvede handsker, der dækkede det halve af underarmen. Landmanden skød efter og ramte tilsyneladende et af væsenerne. Fartøjet lettede og fløj bort. Det siges, at der blev fundet fodspor på stedet. *Xenolog, ukendt udgave.*

15.

Den 8. december 1977, rapporterede en mand, at han i Waimata Valley havde set et væsen stå i vejsiden. Væsenet var 145 cm høj, iklædt sølvfarvet tøj uden hjælm og røde støvler. *Xenolog, ukendt udgave.*

16.

En nat i januar 1978 blinkede et

ungt par fra Warkworth med en stavlygte mod et lys på himlen. Det var rundt, tallerkenformet, sølvfarvet og glødede. En dør blev åbnet og et væsen, som så ud til at være 2 til 2,3 m højt, dukkede op. Vidnerne vinkede til væsenet, som vinkede tilbage. Døren blev derefter lukket, objektet steg og forsvandt. *Rodney & Waitemata Times, 1. februar 1978.*

17.

Den 2. april 1978 kl. 20.30 var fr. Robinson på vej af East Coast Road på sin motorcykel, da hun så et kileformet objekt med lys på. Det standsede omkring 200 m fra hende. I objektet sås to skikkelser, som stirrede på hende. De kunne ses fra taljen og op efter, og var iklædt mørkt tøj. Da en bil efter nogle minutter dukkede op, forsvandt objektet. *Auckland Star, 3. april 1978.*

18.

Den 11. juli 1981 kl. 18.15 så en 82 årig kvinde i Dunedin et fodbold lignende objekt i et nærliggende vænge. Det glødede og pulserede, og et lys på den underste halvdel lyste lige så kraftigt som en projektør. To skikkelser sås meget tydeligt inde i det. Den ene syntes at styre objektet i cockpitet foran, mens den anden stod i et glasrør oven på objektet. Begge var iklædt grå overalls, havde lys hud og ingen hår. Kvinden kaldte på sin søn, der også nåede at se objektet. *John Knapman, Christchurch.*

Kaster man et blik på disse »fremgravede« udklip, kan det måske virke overraskende, eller gør det nu, at fire af tilfældene stammer fra dette århundredes begyndelse. Læserne husker måske den store »luftskibs-bølge« over New Zealand i 1909, og den tilsvarende i USA i 1896-97, hvor der også blev observeret væsener.

Blenheim observationen fra 1959 fandt sted kun 16 dage efter pastor Gills velkendte Papua-observation, og er lige så interessant som de australske tilfælde.

Herefter fulgte en del rapporter med meget varierende indhold, lige fra væsener, der blot gik i vejsiden til en mulig bortførelse (det er mere, end vi til dato har haft i Australien). Selvom der kan drages paralleller til de australske tilfælde, er det tilfælde, hvor en landmand skyder på »hunde-nappere« lidt svært for visse undersøgere at fordøje.

Kilde: MUFON JOURNAL nr. 177, november 1982
Oversættelse: Flemming Rasmussen/ SUFOI

UFOLOGI

Computerundersøgelse

— *fortsat fra side 29*

Vi føler os overbevist om, at vi har så mange rapporter med uidentificerede, at vi kan foretage yderligere undersøgelser med henblik på at søge efter dette fænomens oprindelse.

MARCEN Journal. Redaktionens bemærkning: Selvom vi er enige med de fleste statistikere i, at Chi Square beregninger i det mindste er et brugbart værktøj, er det ikke så sikkert et middel til at bevise det ene eller det andet, som UFO-forskeren Alan Hendry ganske rigtigt har påpeget i sin fortræffelige *UFO HANDBOOK,* udgivet af Doubleday. Hendry påpeger, at med de grundparametre, der er brugt i denne undersøgelse, dvs. farve, facon, varighed, antal, hastighed og lysstyrke, kan en Chi Square beregning bevise, at en bybus er en indisk elefant.

Kilde: MARCEN Journal vol II, nr. III

Oversættelse: Flemming Rasmussen

Udflugt til Ole Rømer observatoriet i Aarhus

d. 16. nov. '83

Rundvisning v/ Ole J. Knudsen kl. 19.00

Der vil i tilfælde af dårligt vejr blive arrangeret et lysbilledforedrag med samme tema.

Tag familien med til en interessant og lærerig aften sammen med Ole J. Knudsen.
Samkørsel vil om muligt blive arrangeret, og der vil derfor være mulighed for opsamling undervejs.
Vi kører fra flg. byer:

Ringkøbing	kl. 17.00
Aalborg	kl. 17.00

Prisen aftales nærmere. — Tilmelding inden d. 1. november til undertegnede.

Torben Birkeholm, Aalborg, tlf. 08 - 16 33 19

NOTITSER

Kort fortalt

Under denne overskrift bringes løst og fast - herunder også avisnotitser, som vi ikke altid har haft mulighed for at undersøge nærmere. red.

Med gasmaske og geigertæller

Hvis der findes en UFO-gruppe, som er fast besluttet på ikke at blive taget på sengen, hvis et rumskib skulle styrte ned, så er det Scientific Bureau of Investigation (SBI) i USA. Denne gruppe har for nylig afholdt en storstilet øvelse i Adirondack Mountains, hvor 18 medlemmer bevæbnet med gasmasker og geigertællere skulle »redde« en dukke af et rumvæsen fra et 24-fod stort modelUFO, der agerede nedstyrtet rumskib. Gruppen har planer om, at erfaringerne fra sådanne øvelser skal resultere i en håndbog og en instruktionsfilm, så gruppens medlemmer ved, hvad de skal gøre, den dag et fremmed rumskib styrter ned.

Kilde: The Skeptical Inquirer, Summer 1983/KMH.

Projekt Blålys?

Kan De huske Project Starlight International (PSI) i Austin, Texas? Det startede i 1975 med det formål at spore og registrere UFO-fænomener v.h.a. avanceret teknisk udstyr. Lederen af PSI, Ray Stanford, oplyser, at PSI har drejet nøglen om, men fortsætter på vågeblus, idet man har beholdt størstedelen af udstyret.

Kilde: MUFON UFO Journal, February 1983/KMH.

Første bevis på et nyt solsystem

Pasadena, Californien (UPI) — Astronomer har ved hjælp af en satellit med infrarødt teleskop fundet de første beviser på, at der kan være et andet solsystem end vort eget i Mælkevejen.

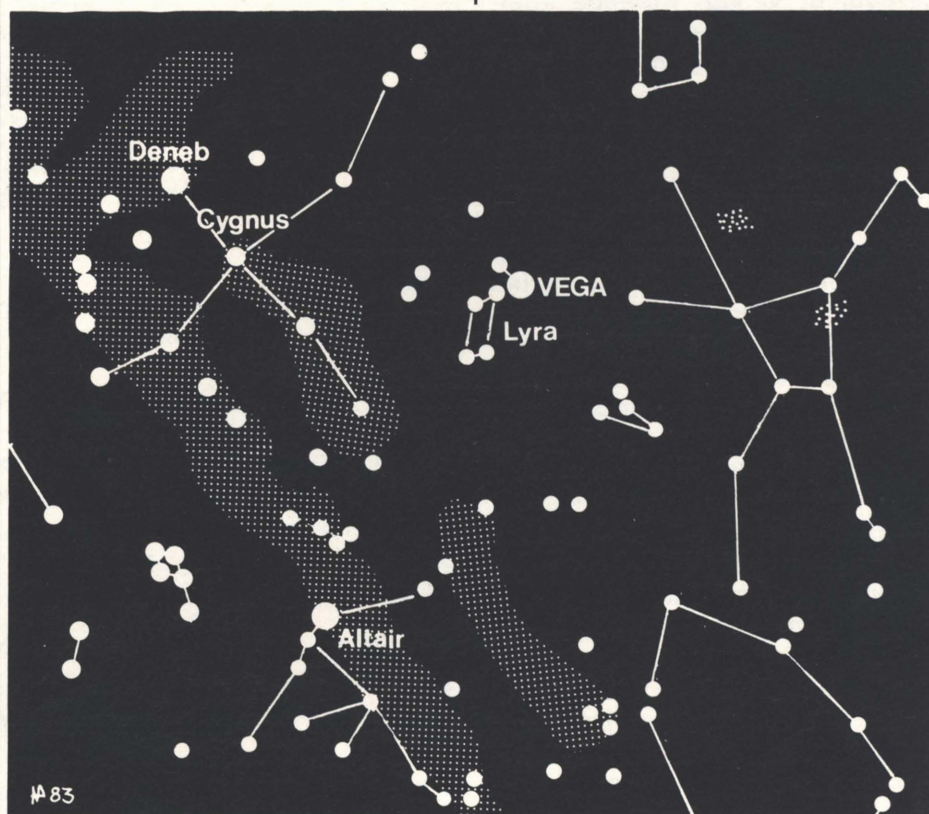
En videnskabsmand fra Jet Propulsion Laboratory i Pasadena i Californien oplyser, at satellitten har fundet en ring af store partikler omkring Vega, der er en af de fem klareste stjerner på himlen. Vega ligger 25-30.000 lysår fra vor egen sol.

Videnskabsmænd mener, at partiklerne og stjernen tilsammen udgør et komplet solsystem i stil med vor sol og de ni planeter og tusinder af astroider og meteorer, der omgiver den.

Hvis de hidtidige undersøgelser holder stik, er det det første bevis på, at universet indeholder et andet solsystem foruden vort eget.

Vega er en ung stjerne, kun en milliard år gammel. Vor egen sol er næsten fem milliarder år. Ikke desto mindre viser satellittens infrarøde billeder, at Vega ligner vor sol. Vegas overfladetemperatur er blevet målt til næsten den samme som vor egen. Det indicerer, at Vega er ved at undergå den samme udvikling, som vort solsystem for fire milliarder år siden. Blandt de elementer, der er under udvikling omkring Vega, kan være en planet, der kommer til at ligne Jorden.

Politiken 11/8 '83.

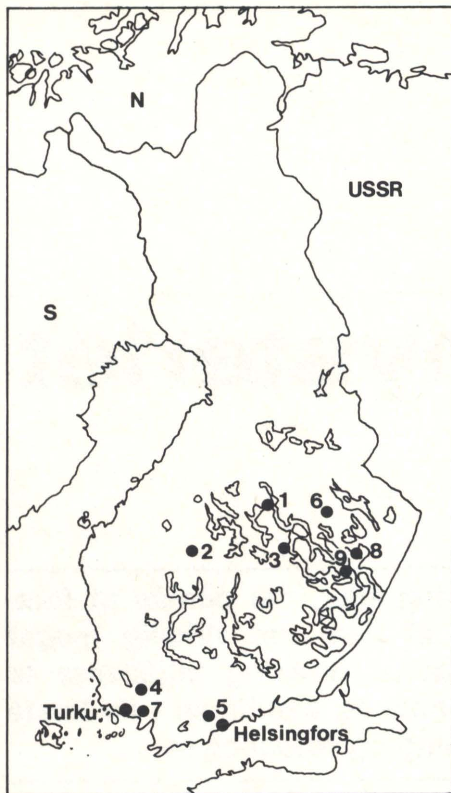
UFO-forskningen i Finland

UFO-forskningen varetages i Finland af Suomen UFOtutkijat, som startedes i 1973. (Se UFO-NYT nr. 6/83). Organisationen udsender en publikation på finsk 4 gange om året, samt en engelsk sproget årsrapport, hvorfra det følgende er hentet.

Suomen UFOtutkijat har et rapportoptagernet på 70 personer spredt ud over Finland, ligesom de kan trække på adskillige uafhængige rapportoptagere.

Blandt de observationer, der blev refereret i den nyeste årsrapport var 21 IFO-rapporter, altså rapporter hvor Suomen UFOtutkijat efter endt efterforskning kunne fastslå, at et kendt fænomen var observeret. Kun 9 var egentlige UFO-rapporter, og 7 af disse endda af en kategori, som ifølge den finske UFO-gruppes terminologi er »usikre« — dvs. at man ikke mener at have tilstrækkelig information til at afgøre, om der skulle ligge et kendt fænomen til grund for observationen. Disse er markeret på kortet med angivelse af dato og tidspunkt for observationen.

De fleste af disse observationer er af lav besynderlighedsgrad, der er tale om nattelys og daglysskiver. En enkelt observation forekommer dog særdeles interessant og efterforskes stadig.

1. Iisalmi, Pöllösenlahti, 31.12.80, 23.29.
2. Karstula, Vastinki, 18.8.80, 22.00.
3. Kuopio, 14.3.81, 22.21.
4. Loimaa, 1.1.81, 22.00.
5. Nurmijärvi, 9.8.81.
6. Pielisjärvi, 31.7.81, 20.50.
7. Piikkiö, 10.12.81, 08.20.
8. Pyhäselka, 26.4.81, 17.00.
9. Varpasalo, Rääkkylä, 21.8.80 og 29.12.81.

Nogle finske observationer

I Pielisjärvi, den 31/7-81 kl. 20.50, så to mænd i en motorbåd en mørk skive på den mørke sommernat, lige som de så fire lys, der bevægede sig i retvinklede mønstre. Pludselig sås lysene lige over båden. Et af lysene bevægede sig længere ned, og mændene følte det vanskeligt at bevæge sig. En tågebanke dannedes foran båden, og mændene mistede bevidstheden. Da de vågnede lå de anderledes i båden end før. Lysene og den mørke skive forsvandt straks efter, at de vågnede. Til deres forbløffelse opdagede mændene nu, at klokken var 4.10 om morgenen! De havde altså »mistet« 7 timer og 20 minutter, som de ikke havde nogen erindring om. Da de var kommet i land havde de hovedpine og følte sig meget søvnige, ligesom deres hænder rystede, og de følte sig svimle indtil to dage efter begivenheden. Samtidig med deres oplevelse var et meteorlignende lysfænomen blevet set i nærheden. Efterforskningen fortsætter som sagt, og vi håber at være i stand til at vende tilbage til sagen med yderligere oplysninger.

En gennemgang af de finske IFO-rapporter afslører i øvrigt, at bortset fra de almindelige, velkendte årsager til IFO-rapporter er den største gruppe IFO'er i Finland sovjetiske raketter affyret fra lokaliteter nær grænsen.

Kilde: Annual Report 1981, The UFO Research of Finland.
Søren L. Nielsen

Politichef forfølger en UFO

Observationen blev foretaget af chefen for Dubai politi, da han en tidlig morgen var ude på en inspektionstur.

Der skete følgende:

Den øverstbefalende for Dubai politi, oberst Dhahi Khalfan Thamini, har for vane at køre rundt i byen på tilfældige tider.

Han var fornylig på en sådan tur kl. 03.15 og var i selskab med major Khader Muhsin Abdulla, leder af reservestyrkerne og Dubai politiskole samt dennes chauffør, betjent Sultan Obeid.

Da de befandt sig på Hatta Road midt mellem Jebel Ali rundkørslen og Hatta-Al rundkørslen, dukkede der til alles overraskelse et stort skinnende objekt op ca. 60 m over jordoverfladen.

Da det var tidligt om morgenen, og objektet var omkring en halv kilometer borte, gav oberst Khalfan chaufføren besked på at tænde forlygterne, så de fik et bedre overblik.

I løbet af mindre end et minut så de en del af objektet adskille sig fra selve hovedobjektet. Selvom den »fraskilte« del i starten så ud til at være hvid, blev den i løbet af få sekunder mørkerød. Delen begyndte at dale, men mens den dalede, forsvandt den.

Radiokontakt.

Oberst Khalfan forsøgte at få forbindelse med radiotjenesten på Dubai politigård for at advare det meteorologiske center ved Dubai lufthavn. Til sin overraskelse opdagede han, at det var umuligt at få radioforbindelse, skønt radioudstyret havde fungeret perfekt få minutter tidligere.

Selv da den røde del forsvandt, forblev det svævende hovedobjekt synlig, og politichefen fortsatte fremad i ca. 20 minutter for at se det bedre. Men så begyndte objektet at bevæge sig mod venstre, hvorefter det forsvandt meget hurtigt.

Mens de kørte frem for at se objektet bedre, forsøgte oberst Khalfan gentagne gange at få forbindelse med radiotjenesten, men forgæves. Forbindelsen blev ikke etableret, før objektet begyndte at bevæge sig. Radiooperatørerne sagde at de kunne høre ham, men ikke særligt tydelig. Da han spurgte dem, om enten de eller nogle patruljevogne havde set sådan et objekt, svarede de »nej«.

Få sekunder efter hovedobjektet var forsvundet, blev radioforbindelsen normal.

Objektet udstrålede et så kraftigt lys, at det var umuligt at bedømme dets nøjagtige størrelse, men skønt det var utydelig, så det ud som om det var på størrelse med en helikopter.

Kilde:
Latheet Farook,
Khaleej Timed, 16. marts 1981.
Oversættelse Flemming Rasmussen

UFO-FOTO

Barjols mysteriet

Ved Kim Møller Hansen

UFO-litteraturen vrimler med fotografier, der påstås at forestille UFO-fænomener. Mange af dem ser virkelig meget spændende ud, men oplysningerne omkring billederne er desværre ofte særdeles sparsomme og umuliggør i de fleste tilfælde en nærmere efterforskning og fotoanalyse.

Et af disse fotos er det snart 10 år gamle farvedias fra Barjols, i nærheden af Albiosc. Billedet er taget den 23. marts 1974 og blev første gang offentliggjort i det anerkendte franske UFO-tidsskrift »Lumieres Dans La Nuit« i oktober 1974. Billedet er siden dukket op i bogen »Das Geheimnis der unbekannten Flugobjekte« af Adolf Schneider og Hubert Malthaner.

»Lumieres Dans La Nuit (LDLN) har forgæves forsøgt at finde den person som har taget det interessante farvedias. Billedet blev nemlig afleveret anonymt. Men lad os se nærmere på omstændighederne omkring billedet, således som de er beskrevet i »Lumieres Dans La Nuit«.

Fra venstre: Jean-Francois Delseray, Eric Abagnale og Jean Bedet klar til at tage på observationstur i området Marseille pour la Var den 23. marts 1974.

Observationstur

Den 23. marts 1974 tog Jean-Francois Delseray, Eric Abagnale og Jean Bedet, alle tilknyttet LDLN, på observationstur i området Marseille pur le Var.

Jean Bedet fortæller:

»Omkring kl. 17.00 kom vi til den lille hytte ved Barjols, hvor vi installerede en detektor, der blev koblet til et fotografiapperat, og en detektor koblet til en elektrisk klokke. Kl. 19.00 forlod vi den automatiske station, som de næste 15 dage blev drevet af et batteri. Vi fortsatte til en 600 m høj bakke 10 km fra vor hytte, her ville vi tilbringe natten med resten af vores udstyr, et fotografiapparat, et kompas, en morselampe og en projektør. Vor mission havde en dobbelt funktion:

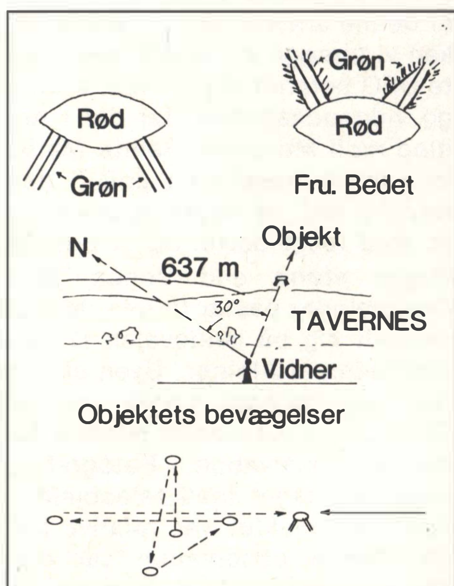
1) overvåge himlen
2) eventuel korrespondance med et UFO på trods af den risiko det indebar.

Dette eksperiment var for vort udstyrs vedkommende frugtbart, og derfor vil vi arbejde videre med at forbedre det. Det drejer sig om en projektør, som vil blive rettet mod UFOet og gøre opmærksom på vor tilstedeværelse. Imens skal andre så forsøge at fotografere objektets farveændringer. Denne projektør, som jeg selv har lavet, består af reflektoren fra en billygte forsynet med en halogen pære og monteret på et revolvergreb. Dertil kommer en trækanordning. Strømmen blev leveret af et batteri, som blev transporteret i en rygsæk. Vi kunne lyse flere kilometer med den projektør og i talrige til-

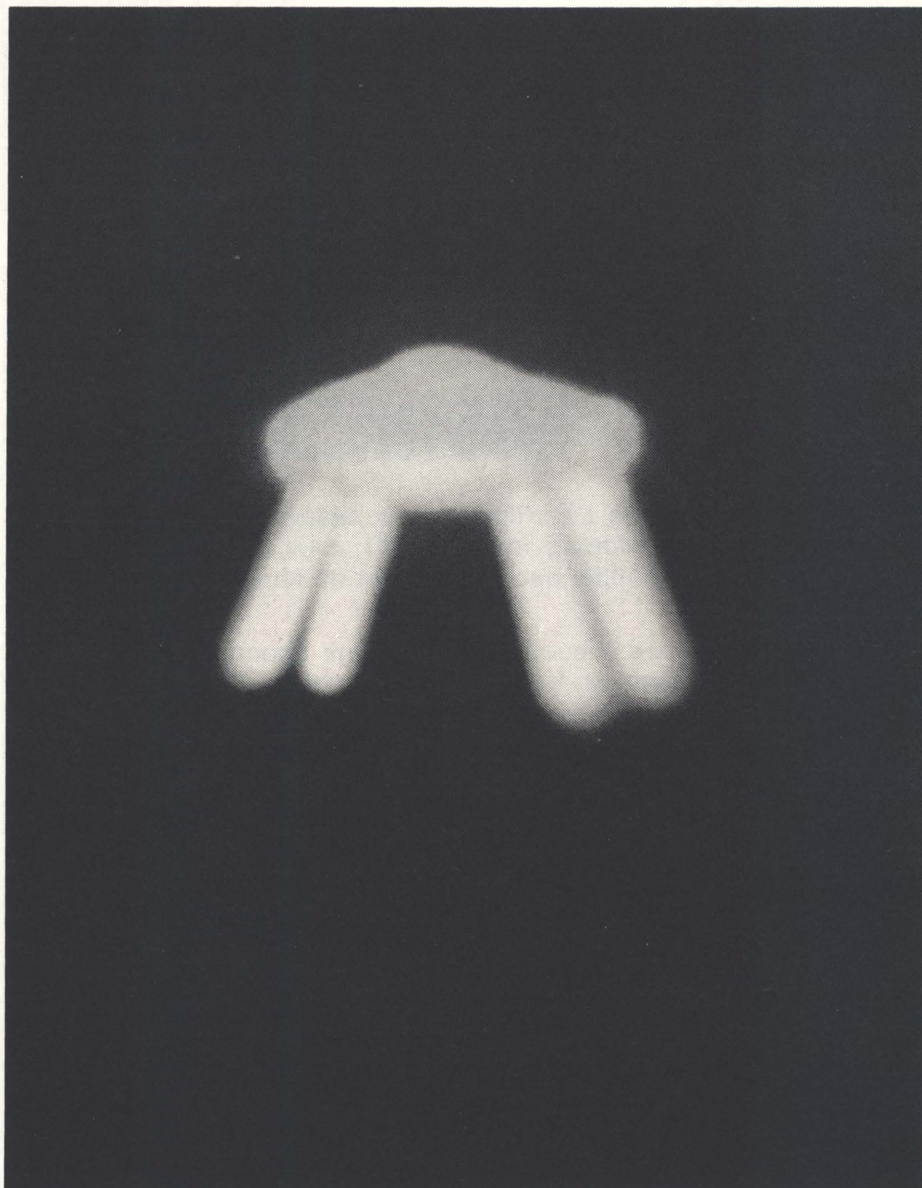
fælde svare UFOerne med vore blinksignaler.

Kl. 04.00 lagde vi os til at sove. UFOet havde endnu ikke haft til hensigt at vise sig. Om morgenen begav vi os til byen for at træffe nogle venner. Her erfarede vi, at der i et større område var observeret et objekt det meste af natten. De, som havde set dette objekt, sagde, at de havde set et rødt objekt med grønne striber. Det var klart vejr og køligt (ved en restaurant 450 m over havet), da fru Bedet første gang så et rødt objekt med grønne opadrettede lysstråler. UFOet kom langsomt nærmere. Hun råbte på hr. og fru C-M, som også så det røde objekt, men nu var de grønne lysstråler rettet nedad. Da hr. C-M kunne betragte objektet i forhold til sit hus og nogle træer, var det muligt at anslå flyvehøjden. Objektet blev set mod nordøst (30°) i en højde af 17°. Det fløj i retning af Moustier-Sainte Marie. De tre observatører betragtede objektet, da det igen fløj bort. Det steg, dalede igen, drejede mod højre og venstre, hvorefter det et kort øjeblik stabiliserede sig. Det blev langsomt koldere, og omkring kl. 22.30 gik observatørerne hjem.

Mens vi var i byen talte vi med en 18 årig mand, A. Bernardi, hvis kammerat også havde set objektet. Dermed fik denne observation fire vidner. Søndag den 14. april tog jeg hjem til mine forældre for at tilbringe en dag på landet. En avis («Le Provencal«) bragte samme dag en artikel om et UFO, der var blevet set den 13. kl. 06.15 i området omkring Cares-Montfort. Observatørerne (chauffør M. Francois Santiago og hans 12 årige søn Herve) havde set en stor rød kugle på størrelse med en 5 tons lastvogn. Jeg klippede artiklen ud. Min bil lod jeg stå på en parkeringsplads i Barjols. Jeg begav mig så hen til mine venner. Da jeg kom tilbage, var der en kuvert under vinduesviskeren. I kuverten var der et brev og et lysbillede, på hvilket man kunne se et rødt objekt. Fotografiet var taget om aftenen den 23. marts her på egnen. Jeg var på en gang både skeptisk og glad for den ikke underskrevne meddelelse. På trods af det, troede alle de observatører, som jeg viste fotoet, at det var ægte. De sagde, at dette foto gengav nøjagtigt det objekt, de havde set. Fotografen må enten kende mig eller have set den LDLN mærkat, der sad på min bil, og som viser, at jeg er aktiv inden for UFO-forskningen. Jeg for min del vil gerne vide om det objekt, der blev set for 22 dage siden her på egnen, er det samme, som et af vidnerne har fotograferet. Vidneudsagnene vil også blive kontrolleret ved hjælp af LDLN-rapportskemaer.

Barjols fænomenet således som ægteparret C.-M. og fru Bedet oplevede det.

Dette fotografi, fotografen er ukendt for forfatteren, viser et ukendt objekt, der sender fire lysstråler nedad, — det originale billede indeholder mange farver. (Se forsiden).
Billedet er taget i nærheden af Albiosc om natten den 23. marts 1974 med et kamera af fabrikatet CANON forsynet med et teleobjektiv 1:2,8/135 mm. Efter hvad vidnet oplyser, er han læge, og kan derfor ikke oplyse sit navn.
Skulle dette billede, det første tydelige, være et bevis på de mange gange omtalte og observerede lysstråleudsendende ufoer?

Mine aktiviteter indenfor dette område gav mig hurtigt det omdømme, at jeg var skør osv.

Imidlertid ændrer observationen sig med synsvinklen. Man må derfor ubetinget tage i betragtning, at billedet af fænomenet kan ændre sig. Hvad lysbilledet angår, kan jeg kun sige, at selv en ekspert vil undre sig.«

Brevet

Der følger her et uddrag af det brev, der fulgte med lysbilledet:

»Højt ærede hr!

Undskyld min fremgangsmåde. Men jeg er læge og er ikke interesseret i at oplyse mit navn. Jeg tog dette lysbilled om natten den 23. marts (1974) i nærheden af Albiosc, da jeg var på vej hjem.

Mit kamera er et Canon 24 × 36 (35 mm) med et 1:2,8/135 mm teleobjektiv (portræt-tele). Jeg beder endnu en gang om forståelse for min fremgangsmåde.«

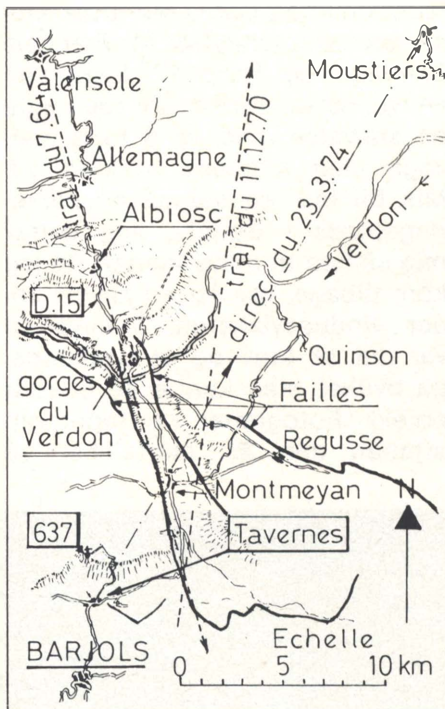

Fig. 3. Kort side 23 i LDLN.

Redaktøren af »Lumieres Dans La Nuit«, F. Lagarde, tilføjer:

På trods af fotografiets anonyme herkomst, stemmer observatørernes beretninger fuldstændig overens med fotoet, derom hersker ingen tvivl. Bedet satte alle igang med at finde denne læge den 10. og 11. maj. Det er vigtigt, at denne ubekendte læge kommer med yderligere oplysninger om observationen. Beklageligvis er der mange læger, videnskabsmænd osv., der har lignende observationer, men som holder oplysningerne for sig selv. Det er helt sikkert, at hvis han læser dette, kan vi garantere for hans anonymitet, da hans medvirken er meget vigtig. Ved hjælp af denne antydning og lysbilledet, kan vi forsøge at fastslå, hvor dette UFO befandt sig. Vi ved, at ifølge vidneudsagnene fløj det i retning mod Moustiers-Sainte Marie. Vi kan så trække en linie i den retning ved, at objektet lyste fra et sted langt borte, og at det var meget større end Venus. Ikke destomindre påstår lægen, at han befandt sig på landevejen D 15 i nærheden af Albiosc. Byen er i en dal. Det højeste punkt mellem Quinson og Albiosc er gunstig for denne observation. Fotografiet, som blev taget med teleobjektiv, viser at objektet var relativt tæt på. Denne observation var den anden i området. Ved vores undersøgelse er der udarbejdet et kort, som er med i vores bog med titlen: »Die Erforschung der geologishen Landschaften von Marseille á Menton«. Til slut vil jeg lige bemærke, at der er relativt meget »støj«. Det viser dette fænomens permanente tilstedeværelse i løbet af de tre uger. Det blev iøvrigt også slået fast af hr. Bedet.«

Kilder:

1) Lumieres Dans La Nuit, Octobre 1974, no. 138.
2) CENAP REPORT nr. 32, oktober 1978.
3) Adolf Scneider & Hubert Malthaner. Das Geheimnis der Unbekannten Flugobjekte. Bauer Verlag. Freiburg im Breisgau. 1976.

Oversat fra fransk til tysk af Jörg Salber, SEAP/CENAP-gruppen, Aache.

Oversat fra tysk til dansk af Fl. Rasmussen, SUFOI.

UFO-FORSKNING

Detektor status

Ved Per Andersen

Det er blevet antaget, at der i forbindelse med ufo-observationer ofte sker forstyrrelser af magnetfeltet. Med formålet at undersøge dette forhold, udviklede SUFOI en detektor med navnet MFI-6, som nu findes i et stort antal over hele landet. Personer, der har købt en MFI-6 detektor, har mulighed for at melde oplysninger om placeringen af detektoren og alarmer til SUFOI, og mange har allerede på denne måde støttet SUFOIs forskning på dette område. I denne artikel gøres de første forsøg på at analysere de informationer, der er modtaget fra ejerne af de mange detektorer.

I slutningen af 1981 blev SUFOI's detektor MFI-6 for første gang annonceret offentlig til salg her i UFO-NYT. Forud havde ligget flere års udviklingsarbejde med at skabe prototyper og fastlægge de egenskaber, som detektoren skulle have. Dette arbejde blev helt og holdent udført af SUFOI's tekniske afdelinger, og detektoren er således et rent SUFOI-produkt.

MFI-6 står for Magnetfelt Indikator, 6. udgave. Som det fremgår, skulle der 5 prøveudgaver af detektoren til, inden man var tilfreds med dens egenskaber. Detektoren er sådan opbygget, at den er i stand til at opdage små ændringer i det magnetfelt, der til stadighed omgiver os. Hvis dens sensor-spole opdager en sådan ændring, bliver der afgivet en summende alarm i nogle sekunder.

Det er almindelig kendt, at der ved visse UFO-observationer opstår fænomener som at biler går i stå, knallerter går i stå og i det hele taget forstyrrelser af teknisk og elektrisk udstyr. Dette har medført teorier gående ud på, at der i forbindelse med visse UFO-fænomener opstår forskellige forstyrrelser af magnetfeltet. Detektoren MFI-6 vil være i stand til at registrere sådanne ændringer i magnetfeltet, og derfor bliver den nogle gange kaldt en »UFO-detektor«. Dette er ikke helt korrekt — vi kan naturligvis ikke give garanti for, at detektoren vil »opdage UFOer«. Men tidligere erfaringer med lignende detektorer viser, at der til tider har været detektor-alarmer i forbindelse med UFO-observationer. Det har dog endnu ikke været muligt at etablere en entydig relation mellem sådanne alarmer og de visuelle observationer.

MFI-6 er et rent elektronisk apparat, og det har derfor været muligt at udføre den i en praktisk størrelse af kun 13×6×3 cm. Det er med andre ord ikke et monstrum at have stående i sit hjem. Den er batteridreven og med et meget lavt strømforbrug, så der kun skal skiftes batteri med et mellemrum på fra ca. 6 måneder til et år. For den teknisk interesserede kan det oplyses, at den har en følsomhed på 500μT/s.

Efter færdigudviklingen, er MFI-6 blevet fremstillet i et så stort antal, at alle interesserede har kunnet erhverve sig et eksemplar. Til dato er der blevet distribueret omkring 140 detektorer til hele landet og enkelte til Norge og Sverige. Så det kan vist roligt siges, at ideen er blevet en succes.

Mange frivillige hjælpere

Et af formålene med at udvikle og sælge MFI-6 har været at give UFO-interesserede mulighed for at opfange ændringer i magnetfeltet, og dermed måske have forøgede chancer for UFO-observationer. Blot må man huske på, at til dato har ingen videnskabelig undersøgelse påvist en klar og entydig sammenhæng mellem UFO-fænomener og magnetfelt-forstyrrelser.

Et andet formål — og set med SUFOI's øje et mindst lige så vigtigt formål — er derfor ved hjælp af de mange detektorer at forsøge at undersøge eventuelle sammenhænge mellem UFO-fænomener og ændringer i magnetfeltet. Med dette formål for øje sendes med hver detektor nogle skemaer, hvor man til dels kan oplyse om placeringen af detektoren og til dels løbende kan indsende oplysninger om detektor-alarmer.

Mange detektor-ejere har fulgt denne opfordring og indsender løbende oplysninger til SUFOI. Dermed er de med til at skabe et uhyre vigtigt datamateriale til SUFOI's arbejde på dette område. Til dato har 42 personer sendt oplysninger om placeringen af detektorerne, og ud fra disse oplysninger kan vi se, at de er placeret over hele landet. Af de 42 detektorer, er 2 placeret i Norge og Sverige, mens den geografiske fordeling af resten fremgår af figuren på næste side.

Som det senere vil fremgå, er der mange muligheder for »falske

Fig. 2.

Detektorplaceringen	Antal detektorer i %
Tæt bybebyggelse	21%
Spredt bybebyggelse	36%
Landboområde	14%
Lejlighed	21%
Parcelhus	50%
Rækkehus	12%
Gård el. lign.	0%
Totalt	154%

Den boligmæssige placering af detektorerne. Den samlede sum er over 100% fordi flere svar er mulig for den samme detektor.

alarmer«, og disse hænger til en vis grad sammen med det miljø, hvor detektoren er placeret. F.eks. har det betydning, om den er placeret i tæt bebyggelse eller i rolige landomgivelser, tæt trafik m.v. Derfor undersøges også, hvilken form for bebyggelse detektoren er placeret i. Disse oplysninger fremgår af figur 2.

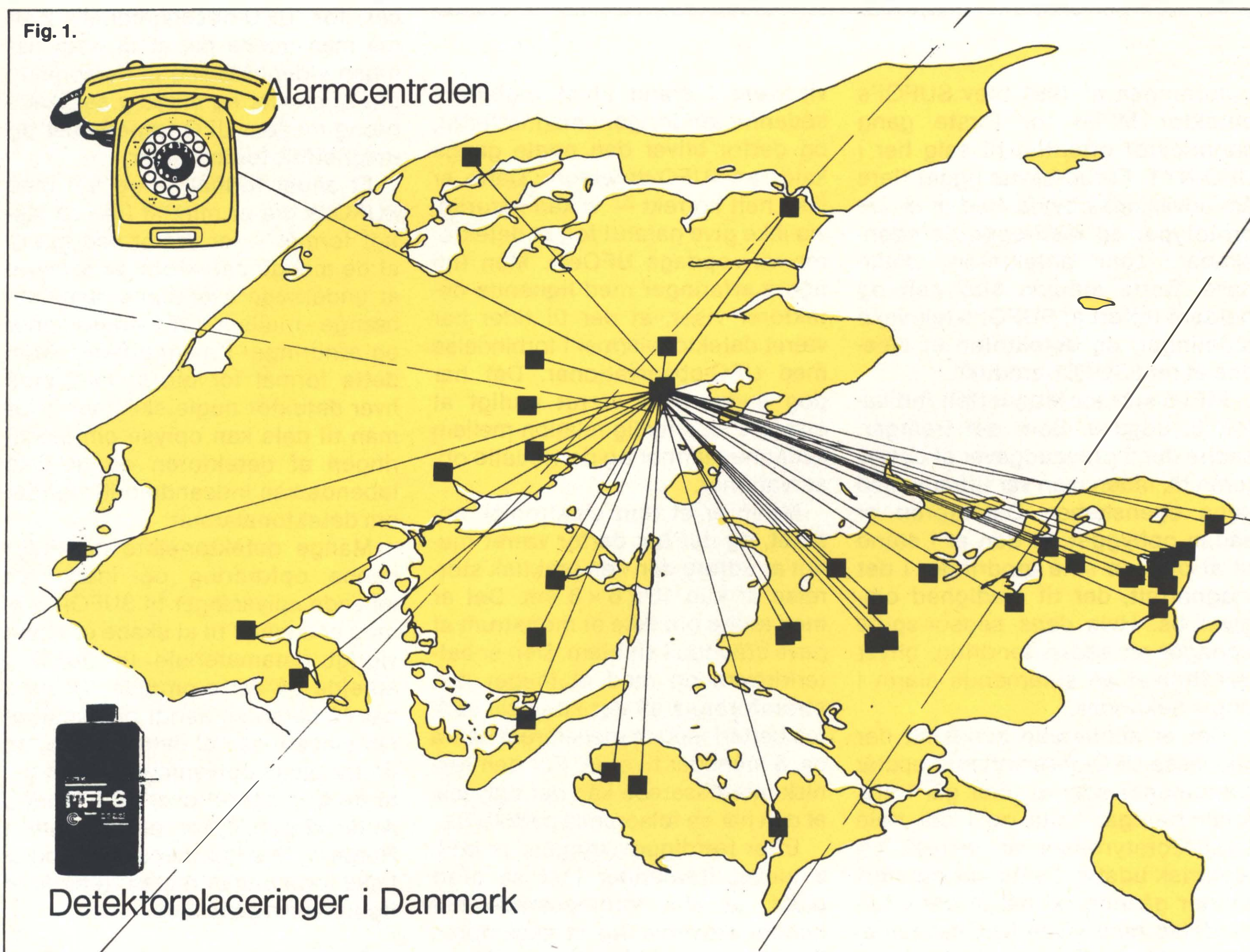
Alarmer og falske alarmer

Mere interessant end oplysningerne om detektorernes placeringer er selvfølgelig registreringerne af alarmer, som er blevet fremsendt til SUFOI.

Inden nogle af alarm-oplysningerne bliver diskuteret, er det imidlertid først nødvendigt at gøre sig klart, hvad falske alarmer er. Hvis der drages en sammenligning til indsamling af de visuelle observationer, så sker der efter en grundig bearbejdning af rapporterne en sortering alt efter om observationen kan opklares til at være et kendt fænomen eller ej. Man sorterer — meget forenklet betragtet — rapporterne i to bunker: En med UFO-rapporter og en med IFO-rapporter (IFO = identificeret fænomen). Selvfølgelig kan opdelingen ikke være skarp, da der altid vil være tvivlstilfælde eller tilfælde med så få oplysninger, at det ikke er muligt at afgøre, om der er tale om en UFO-rapport eller en IFO-rapport. Men SUFOI er efterhånden blevet relativt dygtige til at skelne UFOer fra IFOer, og i dag bliver omkring 90% af alle indkomne rapporter opklaret som dækkende over kendte fænomener.

Tilsvarende forholder det sig med MFI-6 detektorerne. Fordi en detektor giver alarm, er det jo ikke ensbetydende med, at påvirkningen af detektoren stammer fra et UFO. Og det er her de »falske alarmer« kommer ind i billedet. Det viser sig nemlig, at ting som vaskemaskiner, der går i gang, TV, der bliver tændt, magnetisk uro i luften i forbindelse med tordenvejr og en

Fig. 1.

Den geografiske fordeling af de detektorer, der i øjeblikket aktivt indgår i indsamlingen af detektor-alarmer.

række andre ting, er i stand til at sætte en detektor i gang med en alarm. Sådanne alarmer kaldes for »falske alarmer«.

Ved visuelle observationer har man fyldige oplysninger i rapportskemaet, hvormed man kan foretage en bedømmelse af det sete. Det er på baggrund af rapportens data, at man eventuelt er i stand til at afgøre, om der har været tale om et kendt fænomen. Anderledes forholder det sig imidlertid med detektor-alarmerne. Ved disse alarmer har man kun ganske få oplysninger som tidspunkt og varighed at gå ud fra, og det er derfor langt vanskeligere at afgøre, om der har været tale om en falsk alarm eller ej. SUFOI har i øjeblikket ingen rimelige metoder til at afgøre dette.

Spørgsmålet om de falske alarmer hænger meget nøje sammen med spørgsmålet om detektorens følsomhed over for ændringer i magnetfeltet. På den ene side set, vil man gerne have detektoren så følsom som mulig, så der er størst mulig chance for at registrere eventuelle påvirkninger fra UFOer, men jo større følsomheden er, desto større er risikoen for falske alarmer også. Ved at gøre detektorens følsomhed meget lille, undgår man en del falske alarmer, men så er der til gengæld stor risiko for, at man også »overser« eventuelle påvirkninger fra UFOer.

Fastlæggelsen af detektorernes følsomhed har derfor været et kompromis mellem de to yderpunkter, og forud for bestemmelsen af MFI-6's følsomhed til 500 μT/s er der gået en lang række forsøg og overvejelser.

Den eneste måde, hvorpå man kan sandsynliggøre, om en alarm har været en falsk alarm eller ej, er enten når der visuelt er observeret et UFO-fænomen samtidig med alarmen, eller hvor detektorens ejermand/kvinde har observeret, at f.eks. vaskemaskinen er gået i gang samtidig med alarmen gik i gang. Disse tilfælde, hvor det med rimelig sandsynlighed kan afgøres, om der har været tale om en falsk alarm eller ej, udgør imidlertid kun en meget lille del af alarmmaterialet.

På grund af de ovennævnte forhold, vil de følgende statistikker over alarmer dække samtlige alarmer, der er indgået til SUFOI. Materialet indeholder med andre ord en væsentlig del falske alarmer, og statistikkerne skal derfor tages med dette forbehold.

Alarmernes varighed, tidspunkt og geografiske fordeling

Der er til SUFOI igennem de sidste par år indløbet ikke færre end 144 alarmer fra MFI-6 detektorer placeret over hele landet. Det faktiske tal er imidlertid noget højere, idet nogle af alarmerne er angivet på formen »Imellem 20.00 og 22.00 var der jævnligt alarm på detektoren«. Og her berøres spørgsmålet om, hvordan man definerer en enkelt alarm — et spørgsmål, som SUFOI nok har gjort for lidt ud af at præcisere.

Når en detektor giver flere alarmer, kan dette ske på to måder. Enten følger alarmerne umiddelbart efter hinanden, således at detektoren giver alarm straks efter det foregående alarmsignal er ophørt. I dette tilfælde er der tydeligvis tale om en enkelt sammenhængende alarm. Det andet tilfælde er, når der er en tydelig pause imellem alarmerne, hvad enten denne pause er på 10 sekunder eller flere minutter.

Formelt set er der kun tale om en enkelt alarm, når alle alarmsignalerne fra detektoren følger umiddelbart efter hinanden. Alarmer med f.eks. 1 minuts mellemrum er således særskilte alarmer, som formelt bør angives som flere alarmer. SUFOI er interesseret i så mange oplysninger om alarmer som muligt, så det ideelle vil være at angive flere sæt oplysninger, hvis der er tale om særskilte alarmer. Hvor der er tale om 20-30 alarmer i løbet af f.eks. et par timer, synes dette uoverkommeligt, og SUFOI modtager da også gerne oplysninger på formen »25 alarmer i tidsrummet 20.00 til 22.00«.

Den geografiske fordeling af de 144 registrerede alarmer fremgår af figur 3. Som det ses af figuren, stammer langt de fleste alarmer fra Københavns-området og fra Sjælland i øvrigt. Sjælland tegner sig således alt i alt for ikke mindre end 82% af alarmerne.

Den geografiske fordeling kan imidlertid ikke fortolkes i retning af, at der er større UFO-aktivitet over Sjælland. Der er mindst to andre faktorer, der kan forklare de forholdsvis mange registreringer på Sjælland. For det første fremgår det af den geografiske fordeling af detektorerne, at der er langt flere detektorer placeret i dette område end f.eks. i Jylland. Faktisk er 62% af detektorerne placeret på Sjælland og øerne. Den anden faktor er, at materialet som tidligere nævnt også omfatter de falske alarmer, og tallene kan derfor med lige så god ret antages at sige noget om fordelingen af de falske alarmer.

Figur 4 viser den tidsmæssige fordeling af de registrerede alarmer over døgnets timer (den fuldt optrukne linie). Denne tidsfordeling er sammenlignet med den tidsmæssige fordeling af årgangen 1975 af SUFOI's UFO-rapporter (den stiplede linie) (1). Begge grafer er udjævnet med hensyn til naboværdierne efter forholdet 0.3/0.4/0.3.

Der kan observeres stor forskel på fordelingen af alarmer og UFO-rapporter. Af tidsfordelingen af UFO-rapporterne ses, at størstedelen bliver observeret i tidsrummet fra kl. 17 til kl. 24. Analyser har godtgjort, at fordelingen af UFO-rapporter meget nøje hænger sammen med dels folks sociale vaner og dels det faktum, at største delen af rapporterne er lys, der bedst — visuelt — kan observeres, når det er mørkt. Dette har medført den karakteristiske fordeling, hvor de fleste UFO-rapporter stammer fra den mørke periode af døgnet frem til det tidspunkt, hvor folk går i seng (1).

Med alarmerne fra detektorerne

Fig. 3.

Område	Antal alarmer i %
Københavns-område	25%
Øvrige Sjælland og Øerne	57%
Fyn	8%
Jylland	9%
Sverige	1%
Total	100%

Den procentvise fordeling af de 142 alarmer, der hidtil er indkommet til SUFOI.

forholder det sig anderledes. Her er der en relativ konstant mængde alarmer igennem de af døgnets timer, hvor folk er vågne. Der er dog tilsyneladende et større antal registreringer sidst på eftermiddagen og først på aftenen fra ca. kl. 14 til ca. kl. 21. Dette kan tolkes i lyset af, at detektor-alarmerne ikke kræver nogen visuel iagttagelse, og derfor lige så godt kan finde sted når det er lyst, som når det er mørkt.

Grafen for detektor-alarmerne kan dermed tolkes på den måde, at alarmerne er nogenlunde jævnt fordelt over de af døgnets timer, hvor detektor-ejerne ikke har slået den fra for at få nattesøvn. Det relativt høje antal alarmer sidst på eftermiddagen og først på aftenen kan hænge sammen med, at flere folk på dette tidspunkt er hjemme, og ikke f.eks. befinder sig på arbejde. Meget tyder derfor på, at den tidsmæssige fordeling af detektor-alarmerne i høj grad hænger sammen med folks sociale vaner, men dette spørgsmål kræver selvfølgelig yderligere og mere grundige analyser.

Den sidste statistik, der ses på figur 5, viser fordelingen af detektor-alarmerne efter deres varighed. Langt den største del af alarmerne varer under 1 minut. Dette gælder for omkring halvdelen af registreringerne.

En lille del af alarmerne har varet længere end 1 minut. Kun ganske få alarmer er oplyst til at vare i mere end 1 time, og her er der tale om alarmer, der som regel ikke har været sammenhængende, men dog jævnlige i de oplyste tidsrum. Der er her typisk tale om falske alarmer i forbindelse med uvejr igennem en længere periode.

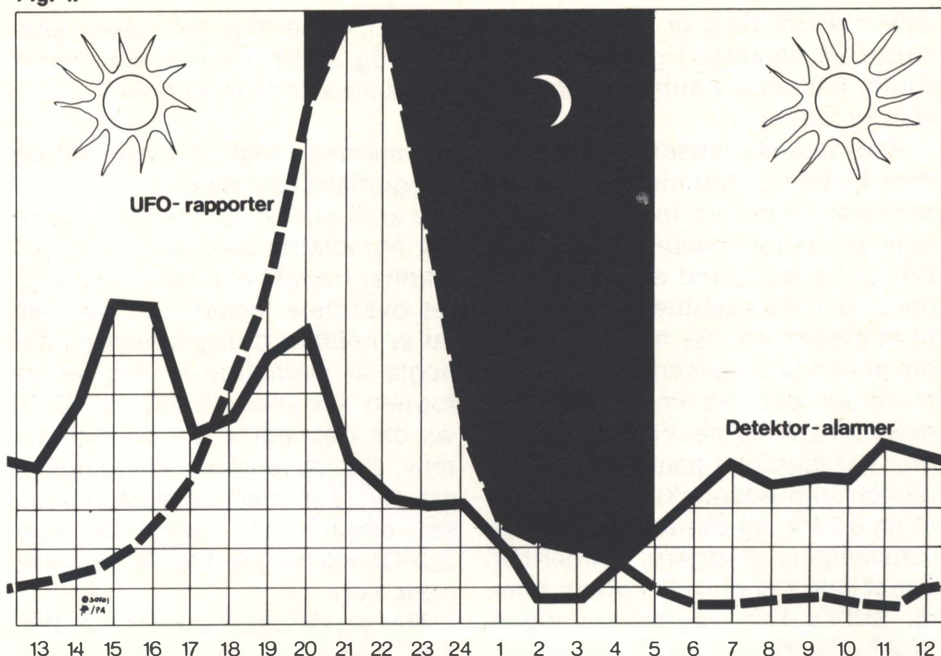
Også fordelingen af alarmernes varighed kræver mere grundige analyser, førend mere kan læses ud af tallene.

Der er kun i et enkelt tilfælde rapporteret om visuel iagttagelse af et fænomen på himlen samtidig med en detektoralarm.

Årsager til falske alarmer

I en række tilfælde har folk været i stand til at oplyse en årsag til falske alarmer, og det er naturligvis interessant at se nærmere på, hvilke årsager folk har angivet i disse tilfælde.

Fig. 4.

Den tidsmæssige fordeling af detektoralarmerne i pct. (fuldt optrukne linie) sammenlignet med den tidsmæssige fordeling af UFO-rapporterne fra 1975 i pct. (stiplede linie).

I tre tilfælde er det rapporteret, at detektoren har givet alarm, når der har været tordenvejr og lynnedslag. Så har detektorer i to tilfælde givet alarm ved henholdsvis biler, der er passeret tæt forbi, en dørklokke, der har ringet og endelig TV-apparater, der er blevet tændt. Endelig er der i et enkelt tilfælde rapporteret om detektorer, der har givet alarm, når et strygejern eller en støvsuger er blevet tændt.

Der er i registreringsmaterialet 2 forhold, som umiddelbart synes overraskende, og som bør gøres til genstand for yderligere undersøgelser. Det ene forhold er de vejroplysninger, der er angivet ved alarmerne. I et relativt stort antal tilfælde, er der rapporteret om dårligt vejr i forbindelse med detektoralarmer. Alt i alt drejer det sig om 29 alarmer ud af det totale antal på 144 alarmer. Af disse 29 alarmer er der i 13 tilfælde rapporteret om lavt skydække, i 6 tilfælde har der været gråvejr med tæt tåge og i 5 tilfælde har der været storm.

Man har altid været klar over, at tordenvejr kunne være anledning til falske alarmer, og der er som nævnt også rapporteret om falske alarmer i forbindelse med lynnedslag. Tilsyneladende kan generelt dårligt dårligt vejr også give anledning til falske alarmer, hvilket bør undersøges nærmere.

Et andet forhold, der er en lille smule overraskende, er 4 tilfælde, hvor der er rapporteret om detektoralarmer i forbindelse med fly-passager. Det kan ikke udelukkes, at der er tale om tilfældigheder, men denne mulige årsag til falske alarmer bør ligeledes undersøges nærmere.

Fig. 5.

Varighed	Antal alarmer i %
1—4 sekunder	21,2%
5—14 sekunder	18,3%
15—59 sekunder	7,0%
1—2:59 minutter	8,5%
3—9:59 minutter	7,7%
10—29:59 minutter	3,5%
30—59:59 minutter	0,0%
Over 1 time	2,1%
Uoplyst	31,7%
Total	100,0%

142 detektor-alarmer fordelt efter varighed.

Til sidst er der grund til at bemærke, at når batteriet i detektoren er ved at være fladt, vil detektoren begynde en uafbrudt alarm. Dette kan naturligvis også betragtes som en falsk alarm. Hvis en detektor på et tidspunkt giver usædvanlig mange alarmer gennem et længere tidsrum, kan vi derfor opfordre til at checke batteriet — det kan være her årsagen til de mange alarmer skal findes. Hvis dette ikke hjælper, kan der være tale om, at detektorens følsomhed har forrykket sig, og man bør derfor kontakte SUFOI's tekniske afdeling.

Afslutning

Som det fremgår, er der mange aspekter omkring detektoralarmer og falske alarmer, der bør gøres til genstand for yderligere undersøgelse. Men sådanne undersøgelser og analyser er kun mulige, hvis SUFOI fortsat får mange registreringer af alarmer tilsendt. Og alarmerne skal helst være angivet med så nøjagtige oplysninger som muligt.

Vi kan derfor kun opfordre til at støtte SUFOI's forskningsarbejde ved fortsat at indsende oplysninger om detektorernes placeringer og eventuelle alarmer. Send venligst fortsat disse oplysninger til SUFOI's postbox-adresse.

For de personer, der ikke har en detektor, kan det oplyses, at SUFOI leverer disse til en pris af kr. 220 plus porto. Se annoncen på bagsiden. Imidlertid er detektorerne ikke altid på lager, så hvis man vil være sikker, kan man eventuelt først kontakte SUFOI's ekspedition.

Note:

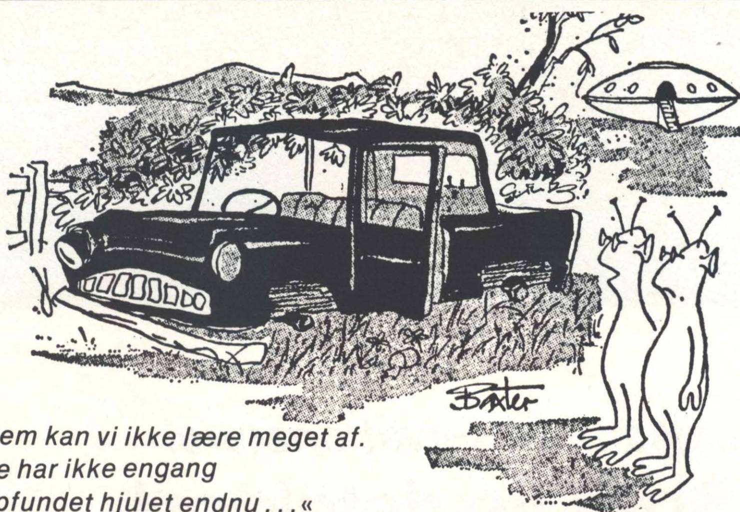
(1) Per Andersen: Tidsloven. SUFOI, Gentofte, 1978.

Drenge påstår at have set et UFO

To skoledrenge, David Prytherch og Gerald Kellaher begge 12 år og fra Anglesey påstår, at de så et »krabbelignende« objekt svæve ca. 60 m. over dem i landsbyen Penysarn i aftes.

Drengene klagede tillige over at have haft smerter i brystet og hoste nogle dage efter noget lignende en stråle »lyste ned på dem«.

Kilde:
Liverpool Daily Post.

— »Dem kan vi ikke lære meget af.
— De har ikke engang opfundet hjulet endnu . . .«

8310 B

Også til observationsture:

SUFOIs detektor!

Skandinavisk UFO Information kan nu igen levere den hidtil udsolgte detektor MFI-6. MFI-6 er en detektor, der kan opdage små ændringer i magnetfeltet - ændringer, der ofte er formodet at optræde ved ufo-forekomster. Således kaldes detektoren også for en ufo-detektor.

Detektoren har en lang række enestående karakter-træk . . .

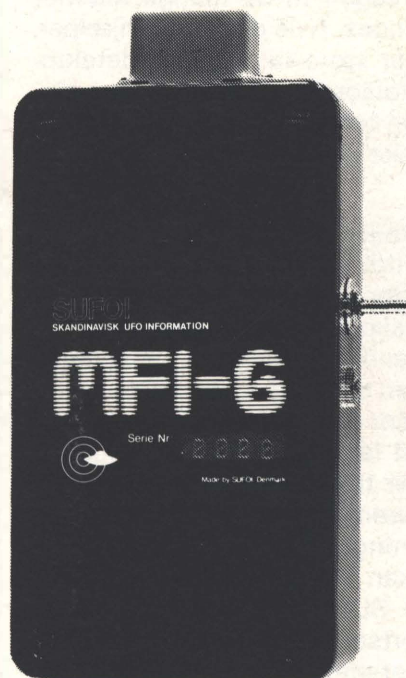
- *Er fuldt elektronisk med en spole som sensorenhed.*
- *Har en følsomhed på 500 µT/s.*
- *Afgiver ved alarm en summende lyd.*
- *Er transportabel — med en størrelse på 13 × 6 × 3 cm.*
- *Har afbryder — og stik til ekstra-udstyr.*
- *Har et fantastisk lavt strømforbrug — fungerer ca. 1 år på et normalt 9V batteri, der let kan udskiftes.*
- *Er udviklet og produceret af kvalificeret personel i SUFOI.*

Ved køb leverer SUFOI . . .

- *En færdigmonteret og aftestet detektor.*
- *Batteri monteret i detektoren.*
- *Et stik til brug ved tilslutning af ekstra-udstyr.*
- *Udførlig vejledning for detektoren og placeringen af denne.*
- *Tekniske specifikationer.*
- *Alarm-skemaer.*

Endvidere kan SUFOI som ekstra-udstyr levere . . .

- *En ekstra kraftig summer, der nemt kan tilsluttes detektoren.*

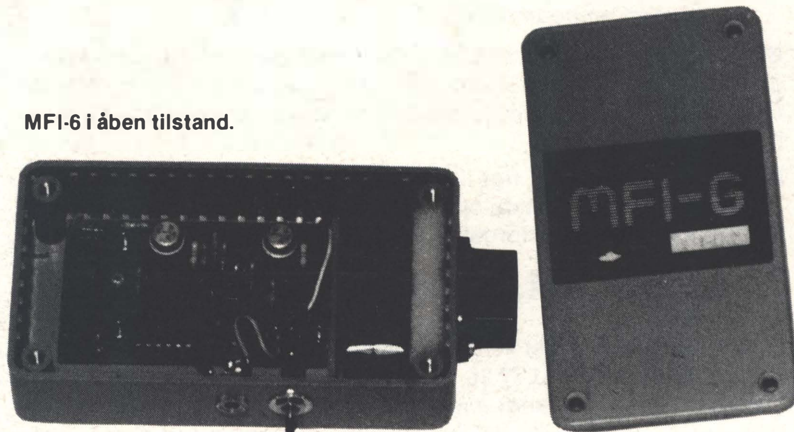

SUFOIs detektor MFI-6.

Detektoren MFI-6 koster
kun kr. 220,-
— den laveste pris på en elektronisk detektor på det danske marked.

Den eksterne summer, som SUFOI leverer som ekstra-udstyr, koster **kun kr. 49,-.**

Bemærk venligst de mindre prisstigninger. Detektoren og/eller ekstern summer bestilles lettest ved at indbetale beløbet + **kr. 10,00** (ekspedition/porto) til giro 9 11 77 25. SUFOI, Postbox 6, 2820 Gentofte.
Husk at skrive på modtagerdelen, hvad der bestilles.

MFI-6 i åben tilstand.

Ekstern summer, der også leveres af SUFOI.

